

**بەرهەتدۆزى بۆ ئىعجازى زانستى
لە قورئان و سوننەتدا**

بەرەتدۆزى بۆ ئىعجازى زانستى

لە قورئان و سوننەتدا

ئامادەکردن و وەرگىرانی:

ناوەندى كوردستان بۆ ئىعجازى زانستى لەقورئان و فەرمودەدا

بهره‌تدوژی بو ئیجازی زانستی له قورئان و سونه‌تدا

له بلاوکراره‌کانی سه‌نته‌ری زه‌هاوی
بو لیکۆلینه‌وه‌ی فیکریی ژماره (۸۰)

- نووسینی: ژماره‌یه‌ک توێژهر
- وه‌رگیرانی: ناوه‌ندی کوردستان بو ئیجازی زانستی
- بابته: زانستی
- دیزاین: په‌وشت محهمه‌د
- هه‌له‌چن: باخان ئه‌حمه‌د
- چاپ: یه‌که‌م. ۲۰۱۹. ناوه‌ندی رینوین.

له به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتبخانه گشتیه‌کان
ژماره (۶۶۶) ی سالی ۲۰۱۹ ی پیدراوه.

سه‌نته‌ری زه‌هاوی بو لیکۆلینه‌وه‌ی فیکریی
www.zahawi.org

ناویشان: شه‌قامی سالم

ته‌لاری جه‌مالی حاجی عه‌لی نزیك پردی خه‌سره‌وخال

07702422171

ناوه‌ڕۆک

- ٧..... پێشه‌کی لیژنه‌ی وه‌رگێران
- ١٠..... پێشه‌کی
- ١٥..... **بابه‌تی یه‌که‌م: موعجیزه‌ی زانستی له‌ قورئان و سوننه‌تدا**
- ١٧..... پێشه‌که‌شکردن:
- ٢١..... موعجیزه‌ی زانستی له‌ قورئان و سوننه‌تدا
- ٢٩..... هه‌واله‌کانی زه‌وی و ئاسمان له‌ قورئان و سوننه‌تدا
- ٣٧..... به‌یه‌که‌گه‌یشتن بێگومانه‌ و موعجیزه‌که‌ش هه‌ر روو دهدات
- ٤١..... جیاوازی نێوان ته‌فسیری زانستی و ئی‌عجازی زانستی
- ٤٢..... سه‌رچاوه‌کانی تو‌یژینه‌وه‌ی ئی‌عجازی زانستی
- ٤٣..... رێسا‌کانی تو‌یژینه‌وه‌ی ئی‌عجازی زانستی
- ٤٥..... ڕووه‌کانی ئی‌عجازی زانستی
- تو‌یژینه‌وه‌کانی ئی‌عجازی زانستی له‌به‌ر ڕۆشنایی به‌رنامه‌ی پێشینیان و قسه‌ی زانایانی ته‌فسیردا
- ٥٠.....
- خۆشحالیی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر) به‌ ه‌وی (چوونیه‌کی) له‌نێوان نیگا و
- واقی‌عه‌دا
- ٥٤.....
- ئه‌رکی مسو‌لمانان
- ٥٩.....
- بواره‌کانی تو‌یژینه‌وه‌ی ئی‌عجازی زانستی
- ٦٠.....
- بابه‌تی دووهم: به‌لگه‌کانی گونجاندن له‌نێوان ده‌قه‌ قورئانییه‌کان و ئه‌نجامه‌ زانستییه‌**
- ٦١..... **راسته‌کاندا**
- ٦٣..... ڕا و بۆچوونی ڕه‌خنه‌گران له‌ ته‌فسیری زانستی:
- ٨٤..... رای مام‌وستا (به‌دیعووزمه‌مان سه‌عیدی نوورسی)

بابه تی ستهه م: پوخته ی لیکولینه وهی ته فسیری زانستی قورئان له نیوان پئیده ران و	
به ره لستکاراندا	۱۲۱
پئیده رانی ته فسیری زانستی قورئانی پیروژ	۱۲۲
به ره لستکارانی ته فسیری زانستی قورئانی پیروژ	۱۲۴
راسپارده کانی کونگره	۱۲۸

به ناوی خوای به‌خشنده و میهره‌بان

پیشه‌کی لیژنه‌ی وهرگیپران

سوپاس و ستایشی نه‌بر‌اوه بۆ خوای گه‌وره...

دروود و سلاوی شایسته له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر) و خانه‌واده و که‌سوکاری، ره‌زانه‌ندی و میهره‌بانیی په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر هاوه‌ل و شوینکه‌وتووانی تا رۆژی دوایی، له‌م پیشه‌کییه‌دا به‌کورتی ئاماژه بۆ چه‌ند خالیک ده‌که‌ین:

۱. سه‌ره‌تا داوای لیخۆشبوون له خوای میهره‌بان ده‌که‌ین، پاشان داوای لیئووردنمان ئاراسته‌ی خوینه‌رانی به‌ریزیش ده‌که‌ین، بۆ ئه‌وه‌ی کاری وهرگیپرانی ئه‌م په‌رتووکه زۆر دوا که‌وت، که ده‌بووایه زۆر زووتر له ئیستا له‌به‌ر ده‌ستی خوینه‌راندا بووایه.

۲. سوپاس و پیزانینمان بۆ هه‌موو ئه‌و به‌ریزانه‌ی، که به‌شدار بوون له‌م کاره‌دا، به هه‌ر شی‌واز و ئه‌ندازه‌یه‌ک، ده‌ستی هاوکارییان دریژ کردووه بۆ به ئه‌نجامگه‌یاندنی، خوای گه‌وره پاداشتی چاکه‌ی هه‌ر هه‌موویان بداته‌وه و سه‌رفرازی دین و دنیا و دواپۆژ بن.

۳. وه‌ک ئاشکرایه هاتنه‌خواره‌وه‌ی قورئانی پیرۆن، نزیکه‌ی بیست و سی سالی خایاندووه و ئایه‌ته‌کانی له کات و شوین و هه‌لومه‌رجی جیاواز و بۆنه‌ی جۆراوجۆردا په‌وانه کراون. له هه‌مان واقه‌یشدا، فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌رمان (دروودی خوای له‌سه‌ر) به‌پیی بارودۆخی ژبانی رۆژانه لی‌ره و له‌وی و به جیا‌جیا راگه‌یه‌نراون.

ئه‌م راستیه‌ گۆشه‌یه‌کی زۆر پرشن‌گداره بۆ پوانین له ئی‌عجاز به‌گشتی و ئی‌عجازی زانستی له قورئان و سوننه‌تدا به‌تایبه‌تی، چونکه سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی ورده‌کارییه‌کانی پوه‌ه‌کانی ئی‌عجازه‌که به‌ناو ئایه‌ت و فه‌رمووده‌کاندا دابه‌ش بوون و بلاو بوونه‌ته‌وه، به‌لام کاتیک توێژه‌ر ئایه‌ت و فه‌رمووده‌کان ده‌رباره‌ی هه‌ر

بابه تیکی دیاریکراو کو دهکاته وه؛ سه ره نجام خوئی له بهردهم وینه یه کی ته واو تیروته سه لدا ده بینیتته وه، به بی ئه وهی ره ونه قی دیمه نه کانی ئیعجازی سه ره به خوئی هر ئایهت و فهرمووده یه ک که م بکاته وه.

۴. ئه گه رچی له دهقه کانی قورئان و سوننه تدا وشه ی (آیه) یان (برهان) له بری (معجزه) به کار هاتوو، به لام شتیکی حاشاهه لئه گره، که له و باسانه ی خزمه تیان به زانسته کانی قورئان و سوننهت کردوو؛ زاراوه کانی (معجزه) و (اعجاز) جیگه ی خوئیان کردوو ته وه.

هر چه ند ناییت ئه وه مان له یاد بچیت، که هه میسه زاراوه کانی نیو دهقه کانی قورئان و سوننهت له پیشتر و به هیترن و گه پانه وه بو به کارهینانیان؛ زامنی ئه وهن که واتاگه لیکه ی ره سه ن ببه خشن و بنه ره تیکی پته و بن بو تیگه یشتنیکی راست و دروست و دوور له هه موو لادان و مؤرکیکی نامو. هاوکات له گه ل ئه مه دا، ره تکرده وهی بابته و توژیینه وه کانی ئیعجاز به به هانه ی ئه وهی، که ئه م زاراوانه له قورئان و سوننه تدا به کار نه هاتوون؛ ئاراسته یه کی نادروسته و تیروانینیکی دووره له پیره وهی لیکولینه وهی زانستی ره سه ن و سه نگین، چونکه ناوه روکی زاراوه کان سه نگی مه حه کن.

دهشیت له م بواره دا ئه وه بلین: ئه م زاراوانه مشتومر ناخوازن (لا مشاحه فی الإصطلاح)، نمونه ش زوره له م باره یه وه، له وانه: زاراوه ی (عقیده)، که له قورئان و سوننه تدا به دی ناکریت، به لام پانتاییه کی زوری داگیر کردوو له سه رچاوه کاند.

جا ههروهک چو ن ناکریت ئه و باس و لیکولینه وه و سه رچاوانه وه لا بنرین، که له جیاتیی (ایمان)؛ زاراوه ی (عقیده) یان به کار هیناوه، به هه مان شیوه ش ناگونجیت بابته کانی ئیعجاز فه راموش بکریت، ته نها له بهر ئه وهی وشه ی (اعجاز) و (معجزه) له جیی (آیه) و (برهان) به کار هینراون.

۵. ئه م توژیینه وانه ی له م په رتوکه دا هاتوون بریتین له گولبژیریک له و توژیینه وانه ی که پیشکه شکارون له (کونفرانسی جیهانی بو ئیعجازی زانستی له

قورئان و سوننه تدا) که له ۲۵ - ۲۸ / سه فەر/ ۱۴۰۸ کۆچی به رامبەر به ۱۸ - ۲۱ / تشرینی یه که م/ ۱۹۸۷ زایینی له ئیسلامئابادی پایتهختی پاکستان، ئامانج له ههلبژاردنیان له دووتویی ئهم کتیبه دا، ههروهکو له ناوینشانه که یه وه دیاره؛ ساغکردنه وهی بنه رته کانی ئیججازی زانستییه له قورئان و سوننه تدا، چونکه بواری ئیججازی زانستی وهکو به شیکی نوئ له باسه کانی ئیججازدا، ئه وه دهخوازیت کاری بنه رته دۆزی (تأصیل)^۱ ی بۆ ئه نجام بدریت و ئه وه دهقانه ی قورئان و سوننه ت دهستنیشان بکرین، که بوون به بنچینه و بنه رته ی ئیججازی زانستی، به واتایه کی تر: باسکردن له وهی که ئایا ئیججازی زانستی له سه ر کام دهقانه دامه زراوه. که وابوو تووژینه وه کانی تایبه تن به سه لماندنی تیکرای بابه تی ئیججازی زانستی له پرووی راست و دروستیه وه له به ر رۆشنایی دهقه کانی قورئان و سوننه تدا، نه وهک به باسکردنی نمونه و وینه کانی ئیججازی زانستی له بواره جیاجیاکاندا.

۶. له کۆتاییدا داواکاری له خوای گه وره و به خشنده، ئیمه و خوینه ری به ریز و سه رجه م مسولمانان به رچا ورۆشن بکات بۆ ناسینی هه ق و یارمه تیده رمان بیت بۆ شوینکه وتنی، هه روه ها بمانپاریزیت له گومرایی..

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین

لیژنه ی وه رگێرانی

ناوهندی کوردستان بۆ ئیججازی زانستی له

قورئان و سوننه تدا

^۱ (تأصیل) به واتا گشتیه که ی بریتیه له: دهستنیشانکردنی بنچینه یاخود بنه رته ی هه ر شتیکیان مه سه له یه ک. واته: به ده رخستنی ئه و بنچینه یه ی، که شته که ی له سه ر دامه زراوه، یاخود ئه و بنه رته که ی، که مه سه له که پشتی پی به ستوووه. که واته وشه ی (بنه رته دۆزی) له بریی (تأصیل) به کار هینراوه و مه به ست لئی کاری به دوا داگه ران و دۆزینه وه و دهستنیشانکردنی بنه رته کان به شیوه یه کی گشتی، لیزه شدا مه به ست لئی خسته پرووی بنه رته کانی ئیججازی زانستییه له قورئان و سوننه تدا.

پيشه‌کى

سوپاس بۆ خواى گوره، دروود و سلاو له پيغه‌مبهرى سه‌روه‌مان و له که‌سوکار و هاوه‌لانى.

مرۆفایه‌تى، ههر له سه‌رده‌مى به‌رپابوونى شوڤشى پيشه‌سازييه‌وه له ئە‌ورووپا و تا ئىستاش، له مملانىنى نيوان زانست و ئايىندا ده‌ژى، گۆره‌پانى مملانىکه‌ش به‌ جوړىک فراوان بووه، که زۆربه‌ى بواره‌کانى زانست و زانىارى له شوينه جياجياکانى جيهاندا گرتووه‌ته‌وه.

ئهم جهنه‌ى نيوان زانست و ئايين، که ئايىنىكى شوينراو و ده‌ستکاریکراو تايادا پيشه‌نگ بوو، مرۆفایه‌تى تووشى به‌دبه‌ختى کرد، چونکه وه‌ها که‌وته پيشچاو، که ئايين به‌دۆراوى له گۆره‌پانى مملانىکه هاتبته‌ دهره‌وه.

به‌م دۆراندنه‌ى ئايىنىش، مرۆفایه‌تى سه‌رى ليشيو و که‌وته ناو گيژاوه‌کانى تاريكى و سه‌رگه‌ردانييه‌وه، تا واى ليهات به‌بى رينمايى؛ شته‌کان تاقى بکاته‌وه، بى هيچ ئامانجىک مى رينگه‌ بگريته‌ به‌ر و جار له‌دواى جار زووخواوى تىکشکانه‌ دوایيه‌که‌کان بنۆشيت و له ساتيکه‌وه بۆ ساتيکى تر تالاوى شکسته‌ دووباره‌کان بچيته‌وه به‌ قورگيدا.

ئهمه‌ى باس کرا؛ له بارودۆخیکا پرووى دا، که (ئىسلام) له گۆره‌پانى ئە‌و جهنه‌دا نه‌بوو، به‌لکو ئايىنىكى ده‌ستکاریکراو له‌ئارادا بوو، چونکه ئاشکرايه ئىسلام ئە‌و ئايينه‌ راسته‌يه، که هه‌رده‌م له‌گه‌ل هه‌قدا به‌ هه‌موو وینه‌کانيه‌وه

دهگونجیت، به لکو ئیسلام هه ق له ئامیز دهگریت و هه ر چۆنیک و له هه ر جیگه یه ک و له هه ر لایه که وه بیت؛ پشتیوانیی لی دهکات.

وهک له فهرمووده ی پیغه مبهردا (دروودی خوی له سه ر) هاتووه: ((الکلمه الحکمه ضالة المؤمن، فحیث وجدها فهو أحق بها)). واته: "وته ی دانایی؛ ونبووی باوه رداره، له هه ر شوینیک دۆزییه وه؛ له هه موو که سیک شایسته تره پیی."

ئیسلام ئه و ئایینه یه، که زانستی کردووه به بهرنامه بو ناسینی خوی پاک و بیگهرد و ناسینی پیغه مبه ره که ی (دروودی خوی له سه ر)، ههروه ها بو ناسینی خودی ئایینه که و روونبوونه وه ی راستی و دروستییه که ی، ههروه ک چۆن کردوویه تی به بهرنامه یه ک بو ناسینی بوون له دهو روبه رمان.

بو سه لماندنی ئه م راستییه ش، ئه م دوو ئایه ته مان به سه وه ک به لگه:

خوی گه وه ده فه رموویت: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ (الإسراء: ۳۶)، واته: "ئه ی ئاده میزاد) له شتییک مه دو ی و شوین شتییک مه که وه که زانست و زانیاریت ده رباره ی نییه، چونکه به راستی ئه ندامه کانی بیستن و بینین و تیگه یشتن هه ر هه موویان به پرپرسن له به رامبه رییه وه."

ههروه ها ده فه رموویت: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ﴾ (محمد: ۱۹)، واته: "چاک بزانه و دلنیا به (زانیاریت ببین)، که به راستی جگه له (الله)، هیچ خوییه کی تر نییه."

زانایانی مسولمان له رهوتی ئه م مملانییه ی نیوان زانست و ئایینی شیوینراو، ههروه ها له هه ولی دوژمنانی ئیسلام بو گواستنه وه ی جهنگه که بو ناو ولاتی مسولمانان به ئاگا بوون، له بهر ئه وه ده ستیان کردووه به نووسین ده رباره ی ئیسلام و زانست، لیزه شه وه رپیان کهوت له (موعجیزه) یه ک، که له م سه رده مه دا ئاشکرا بووه و خوی گه وه ئایینه راست و دروسته که ی خوی پی سه لماندووه.

^۱ الترمذی، کتاب العلم باب ماجاء فی فضل العلم علی العبادة، ۵۱/۵.

ئەو موعجىزەيەش برىتتېيە لە: "ئىعجازى زانستى" لە قورئان و سوننەتدا. ئاشكرابوونى ئەم موعجىزەيەش، بەدېھاتنى ئەو بەلئىنەى خواى گەورە و بالادەست بوو، كە لەم ئايەتەدا ئاماژەى بۆ كراو، وەك خواى گەورە دەفەرموويت: ﴿سُرِّيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ (فصلت: ۵۳)، واتە: "ئىمە لە ئايندەدا بەلگە و نىشانەكانى خۆمانيان لە ئاسۆكانى بوونەوهردا و لە خودى خۆيشياندا نىشان دەدەين، ئەمەش بۆ ئەوەى چاك بۆيان پوون بېتەو و دۇنيا بن، كە قورئان نىگای راست و رەواى خواى گەورەيە."

نوسىنەكان پەيتا پەيتا لەم بوارەدا دەستيان پىكر، بەشىكىيان پوخت و پاراون و بەشىكىشىيان پىووستيان بە راستكردنەو و رىكردنەو ەهەيە. لەبەر ئەو (ئەنجومەنى بالاي جىهانى مزگەوتەكان) دەستپىشخەرى كورد و برىارى دا بە دامەزراندنى (دەستەى ئىعجازى زانستى لە قورئان و سوننەتدا)، تاوەكو لە پىشەنگى كارەكانىدا ئەم ئەركانەى لاي خوارەو بەگرىتە ئەستو:

۱. پەرەپىدانى توپىژىنەوەكانى ئىعجازى زانستى.
 ۲. پوختەكردن و راستكردنەوەى نوسىنەكانى ئەم بوارە.
 ۳. بلاوكردنەوەى ئەو توپىژىنەوانەى دروست و گونجاون.
 ۴. دانانى چەند رىسا و دەستوورىك بۆ نوسىن لە بابەتى ئىعجازى زانستىدا. لە پىناو جىبەجىكردنى ئەم خالانەشدا، (دەستەى ئىعجازى زانستى لە قورئان و سوننەتدا) لەگەل (رابىطەى جىهانى ئىسلامى) و (زانكوى ئىسلامى جىهانى) لە (۲۵-۲۸ى سەفەرى ۱۴۰۸ى كوچى لەبەرامبەر ۱۸-۲۱ / ۱۹۸۷/۱۰ زابىنى)دا؛ يەكەمىن كوڭرەى جىهانىيان بۆ ئىعجازى زانستى لە قورئان و سوننەتدا لە شارى (ئىسلامئاباد) لە پاكستان ساز كرد.
- لە گرنگىرىنى ئەو بابەتانەى لەم كوڭرەيەدا خرانەپوو، برىتى بوون لە: توپىژىنەوەكانى بنەرەتدۆزى، ياخود بنچىنەپىژى (بحوث التاصيل)، بۆ ئەم زانستە نوپىيە لەم سەرەمەى ئىمەدا.

له بهر گرنگی ئه م بواره، دهستهی ئیعیجازی زانستی به باشی زانی، هه ندیک له توژیینه وه کانی بنه په تدۆزی پیشکەش به توژیهران و خوینیهران به گشتی بکات. بابته کانیش بریتین له و توژیینه وانە، که دهستهی ناوبراو له کۆبوونه وهی خۆیدا له گهڵ لیژنه ی راویژکاری له ۱۴-۱۶/ په مه زان/ ۱۴۰۹ ی کۆچی، بریاری دا بلاویان بکاته وه بۆ ئه وهی سوودیان لێ وه ربگیریت. ههروهها به گونجای زانی، که راسپارده کانی کۆنگره کهش وهک پاشکۆیهک له گهڵ ئه م بابته تانه دا دابنیت. له کۆتاییدا، له خوای گه وره و بالادهست داواکارین، که دهستگرویی کارگێرانی ئیسلام بکات، له کاره کانیاندا سه ریان بخات و به ره و پێگای راست و دروست رینماییان بکات. دوا پارانه وه شمان سوپاسه بۆ خوای په ره ردگاری هه موو جیهانیان.

بابه تی یه که م

موعجیزه ی زانستی له قورئان و سوننه تدا

شیخ عه بدولمه جید زه ندانی

ئه مینداری ده سته ی ئی عجازی زانستی له قورئان و سوننه تدا

پیشکده شکر دین

به پینووسی شیخی نه زهره: به ریز شیخ (جدا الحق علی جدا الحق)

سو پاس بو خوا، که ناده میزادی فیری نه و شتانه کردوه که نهیده زانین، دروود و سلو له سهر پیغه مبهری خوا محمه د (دروودی خوی له سهر)، که په روه ردگاری بهم نایه ته دواندوویه تی: ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّوكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾ (النساء: ۱۱۳)، واته: "خوی گه وره فیری نه و شتانه ی کردوویت، که پیشتر نه تده زانی و هه میسه فزل و به خششی خوا له سهر تو زور و مه زنه. "هروه ها له سهر که سوکار و هاو لانی، که مه شخه لی زانسته کانی نه م په یامه یان هه لگرت و بناغه یان بو دارشت و گنجینه کانیان والا کرد.

له پاشان:

سهره رای سهر قالی زور و که له که بوونی کاره کان، به خیرایی چاویکم به و باسه دا خشان، که له لایه ن به ریز شیخ عه بدو لمه جید زندانییوه به ناو نیشانی (موعجیزه ی زانستی له قورئان و سوننه تدا) پیشکده ش کراوه.

له باسه که یدا بیرو که گه لیک هیناوه که خرمه ت به تو یژینه وه که ی ده که ن، له م بیرو کانه شدا پشتی به به لگه نه قلبیه کانی قورئان و سوننه ت به ستووه و به و به لگه نه قلبیانه ش، که و اتا کانیان له واقعی هه سستی کراوه وه سه رچاوه یان گرتووه و هاوکات به نه جامی بیردوزه و نه زموونه زانستییه نو ییه کانه وه به ندن. تو یژینه وه که ی به پیناسه ی (ئی عجاز) دست پی کردووه، پاشان پیناسه ی (ئی عجازی زانستی له قورئان و سوننه تدا) کردووه.

دواتر له وه دواوه، که موعجیزه ی هر پیغه مبهریک (سه لامی خویان لی بیت)، له گه ل نه و بواره دا گونجاو بووه، که گه له که ی پی ناسراون و تیایدا کارامه بوون.

ههروهها وتوويهتی: (موعجيزه‌ی زانستی) ئەو موعجيزه‌يه، که له گه‌ل کۆتا په‌يامی جيهانی و ئاسته‌ مرویيه جياوازه‌کاندا ده‌گونجیت و کاتی ئەوه‌ش هاتوو که دیتنی راستیه‌کانی ئەو زانسته‌ی قورئان و سوننه‌ت هه‌والیان پینداوه؛ هه‌ولی ئاشکراکردنی بدریت، له‌م باره‌یه‌شه‌وه چه‌ند نمونه‌یه‌کی له هه‌واله‌کانی قورئان و سوننه‌ت سه‌باره‌ت به زه‌وی و ئاسمان هیناوه‌ته‌وه، که له چه‌رخ‌ی دۆزینه‌وه‌کاندا ده‌رکه‌وتوون. وه‌ک له‌م ئایه‌تانه‌دا ئاماژه‌ی بۆ کراوه: ﴿سُرِّيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ (فصلت: ۵۳)، واته: "ئیمه له ئاینده‌دا به‌لگه و نیشانه‌کانی خۆمانیان له ئاسۆکانی بوونه‌وه‌ردا و له خودی خۆیاندا نیشان ده‌ده‌ین."

﴿لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ (الأنعام: ۶۷) واته: "بۆ هه‌موو هه‌والیک، که له قورئاندا هاتوو، کات و شوینی به‌دیهانتی خۆی هه‌یه و ئیوه له ئاینده‌دا ده‌یزانن."

﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ (۸۷) ﴿وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ﴾ (۸۸) (ص: ۸۷-۸۸) واته: "ئهم قورئانه ئامۆژگارییه‌که بۆ هه‌موو خه‌لکی جيهان له هه‌موو کات و شوینیکدا، به‌راستی پاش ماوه‌یه‌ک (له داها‌تو‌دا) هه‌والی راستی و دروستی ئهم قورئانه ده‌زانن."

هه‌روه‌ها چه‌ندین ئایه‌تی تره که ئاماژه‌ی له‌م جۆره‌یان له‌خۆ گرتوو. له‌م باره‌یه‌شه‌وه شیخ زندانی وته‌ی پیشینانی له زانایانی ته‌فسیر و فه‌رموو‌ده و زانایانی بواره‌کانی تریش هیناوه‌ته‌وه.

سه‌ره‌نجام گه‌یشتووته ئه‌وه‌ی، که تو‌یژینه‌وه‌کانی ئیعبازی زانستی و ریساکانیشی، جۆریکه له ته‌فسیری قورئان و ده‌چیته چوارچۆیه‌ی (جۆری سیه‌هم) له‌و چوار جۆره ته‌فسیره‌ی (ابن عباس - ره‌زای خوا‌ی له‌سه‌ر) باسی کردوون، که فه‌رموو‌یه‌تی ته‌فسیری قورئان چوار جۆره:

۱. جۆریکیان عه‌ره‌ب له واتا‌کانی زمانی عه‌ره‌بیه‌وه ده‌یزانن.

۲. ته فسیریکه همووان دهیزانن و کهس به هانه ی نییه بۆ نه زانینی.

۳. ته فسیریکه زانایان په یی پی ده بن.

۴. ته فسیریکه جگه له خوا کهس نایزانت.

پاشان هاتووه ته سهر باسی جیاوازی (ته فسیری زانستی) و (ئی عجازی زانستی)، ههروه ها ئه وه ی پوون کردووه ته وه، که سه رچاوه کانی توژی نه وه ی ئی عجازی زانستی؛ لقیکه له لقه کانی ته فسیری قورئان و به شیکیشه له راقه ی فهرمووده، له هه مان کاتیشدا ئه م سه رچاوانه په یوه ستن به سه رچاوه کانی زانسته ئه زمونییه کان و میژوو یانه وه، چونکه ئی عجازی زانستی له سهر ئه وه به نده، که ئه و کۆکبوونه و یه کاویه کبوونه (توافق) دهر بخت، که له ننیوان دهقه کانی نیگا و ئه و راستی و نه پنییانه ی بوونه وهردا هه یه، که زانستی ئه زمونی دۆزیونیه تیه وه. ههروه ها باسی له ریساکانی توژی نه وه ی ئی عجازی زانستی کردووه و به شیوه یه کی وا دایرشتوون و ریکی خستوون، که بابه تی ئی عجازی زانستی له خو بگرن و ریساکه لیکي کۆگیر و ئاراسته کار بن بۆ که سیک، که له گوشه نیگای زانست و رینماییه وه خو ی بدات له بواری توژی نه وه کانی ئی عجازی زانستی و ریگریش بن له بهرده م که سیکدا، که به هره کانی له م بواره دا که موکورت بن و نه توانیت له م توژی نه وانه تی بگات و بیئاگا بی ت له زاراوه کانی ئه م زانسته و له واتای دهقه (ظنی) و (قطعی) یه کان و چو نیتی پیکه وه گونجانیان، یاخود دژبه یه کبوونیان... به و شیوه یه ی، که له م باسه سوود به خشه دا، به پوختی یان به دریزی باسیان لی کراوه.

پاشان هاتووه ته سهر باسی رووه کانی ئی عجازی زانستی و له (پینچ) خالدا کورتی کردوونه ته وه و گرنگی و به ره می توژی نه وه کانی ئی عجازی زانستی یی سه ی پوون کردووه ته وه. باسه که شی به پوونکرده وه ی بواره کانی توژی نه وه ی ئی عجازی زانستی کوتایی پنه ناوه و ئاماژه ی به وه کردووه، که بواره کان بریتین له مانه ی خواره وه:

- ئەو بووارانەى بوونەوەر، كە لە قورئان و سوننەتدا باس كراون، يان ئاماژەيان بۆ كراوه و زانستى مروڤيش توانىويەتى نەپتەپەكانيان ئاشكرا بكات.

- ئەو بووارانەى توڤژەر پىويستى پىيان دەبىت بۆ تەفسىر و لىكدانەوہى دەقە شەرعىيەكان، بە شىوہەكى راست و دروست و بى لادان.

- لايەنى ميژوويى زانستەكان و رەوتى پىشكەوتىيان.

هەرودەها باسى لەوہ كرددووه، كە ئەو مەسەلانەى توڤژىنەوہەكانى ئىعجازى زانستى بايەخيان پى دەدەن، برىتىن لەو مەسەلانەى توڤژەر هەول دەدات بۆ شىكردنەوہيان و ئەمانەى لای خوارەوہ لەخو دەگرىت:

• مەسەلە شەرعىيەكان

• مەسەلە بوونەوہرىيەكان

• مەسەلە ميژووييەكان

هەموو ئەم مەسەلانەش پىكەوہ بەشدارن لە دەرختى لايەنەكانى موعجزەى زانستى لە نىشانەكانى خواى گەورە لە بوونەوەر و خودى مروڤەكانىشدا، هاوكات لەگەل نووسىنى ئەم پىشكەشكردنەدا، سوپاسى براى پايدار (شىخ عەبدولمەجىد زەندانى) دەكەم بۆ ئەم هەولەى لە پىناو خزمەتكردنى زانست و ئايىندا، چونكە ئىسلام رىزى ناوہ لە زانست و خەلكى هان داوہ كووشش بكەن و هەول بەدەن بۆ فىربوونى زياتر و بۆ تىروانىنى بەردەوام لە دروستكراوہكانى خواى گەورە، بە مەبەستى وەبەرەينانى هەر خىر و چاكەيەك، كە لەم دنيايەدايە بۆ كەلكى دىن و دنياى مروڤ، بەئومىدى زيادبوونى باوهرى باوهرداران و يادخستنەوہى خاوەن ژىرىيەكان.

ئىتر هەر خوا پشتىوانە و هەر خوڤى يارىدەدەرى هەموو كار لەبەر رۆيشتنىكە.

موعجيزه‌ی^۱ زانستی له قورئان و سوننه‌تدا

ئيعجازی زانستی:

پیناسه‌ی ئيعجاز: وشه‌ی (الإعجاز) له وشه‌ی (العجز) هوه داتاشراوه و (العجز) یش به مانای: (لاوازی) یان (بیٲوانایی) دیت.

(الإعجاز) چاوگی (أعجز) هیه: مانای (تیپه‌راندن) و (پیشکه‌وتن)^۲ ده‌گه‌یه‌نیت^۳.

موعجيزه‌ش له زاراوه‌ی زانایاندا به‌م جوړه پیناسه‌ کراوه:

"شتیکی له‌ئاسابه‌دهره و په‌یوه‌سته به له رووداوه‌ستان (تحدي) و به هیچ جوړیک به‌رگری ناکریت^۴. واته: "ئه و شته‌ی ئيعجازی تیدایه، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی له ئاسابه‌دهره، له هه‌مان کاتدا مانای له‌رووداوه‌ستانی به رووی ده‌ورو به‌ردا له‌خو گرتووه، که هه‌مووان ده‌سته‌وسانن له‌وه‌ی بتوانن شتیکی له‌م جوړه به‌ده‌ست بهینن، ئه‌م ده‌سته‌وسانکرده‌ش شتیکی چه‌سپاوه و له‌به‌ر ئه‌مه‌شه هیچ که‌سیک ناتوانیت له به‌رده‌میدا به‌رگری بکات^۵."

ئيعجازی قورئان:

مه‌به‌ست له ئيعجازی قورئان ئه‌وه‌یه: قورئان خه‌لکی ده‌سته‌وسان کردووه له‌وه‌ی، که بتوانن له وینه‌ی قورئان بهینن. واته: سیفه‌تی (ده‌سته‌وسانبوون) دراوه‌ته پال خه‌لکی، به‌هوی بیٲواناییانه‌وه له‌وه‌دا، که هاوشیوه‌ی قورئان بهینن^۶

^۱ موعجيزه: ده‌رئاسا، شتیکی له‌ئاسابه‌دهره. (وه‌رگیر)

^۲ بروانه: لسان العرب لابن منظور مادة عجز ۳۷۰/۵ ط دار صادر بیروت، والمفردات للراغب الأصفهانی، ص ۳۲۲

^۳ هه‌روه‌ها به مانای (ده‌سته‌وسانکردن) دیت. (وه‌رگیر)

^۴ بؤ مانای ئه‌وه بروانه: تفسير القرطبي ۹۶/۱، فتح الباری، ۵۸۱/۶.

^۵ ئه‌م زیاده روونکرده‌وه‌یه به مه‌به‌ستی ئاسانکردنی تیگه‌یشتنه له پیناسه‌که، له‌لایه‌ن وه‌رگیره‌وه دانراوه.

^۶ به ده‌سته‌واژه‌یه‌کی تر: خه‌لکی ده‌سته‌وسانن له ئاستی قورئاندا و هه‌رگیز ناتوانن له وینه‌ی قورئان شتیکی بیننه ئاراوه (وه‌رگیر).

پیناسه‌ی زانست:

لیره‌دا وشه‌ی (ئیعجاز) به وشه‌ی (زانستی) وه‌سف کراوه، مه‌به‌ستیش له (زانستی): په‌یوه‌ستبوونه به زانسته‌وه. زانستیش بریتیه له: په‌بیردن به شته‌کان وه‌کو ئه‌وه‌ی خو‌یان چو‌نن له راستیدا، یان به واتایه‌کی تر: بریتیه له و سیفه‌ته‌ی به ه‌ویه‌وه خوازاو، یان مه‌به‌ست به‌ته‌واوی ئاشکرا ده‌بیئت و دهرده‌که‌و‌یت^۱. مه‌به‌ستیش له زانست له‌م شوینه‌دا: زانستی ئه‌زمونییه.

به‌م پییه ده‌توانریت ئیعجازی زانستی به‌م شیوه‌یه‌ی لای خواره‌وه پیناسه بکریت:

پیناسه‌ی ئیعجازی زانستی:

بریتیه له باسکردنی راستیه‌ک له قورئانی پیروژ، یان سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ردا (دووری خوی له‌سه‌ر)، که زانستی ئه‌زمونی سه‌لماندوویه‌تی و ئاشکراشه به ئامرازه مرو‌ییه‌کانی سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر) نه‌توانراوه په‌ی پی بکریت، ئه‌مه‌ش راستگویی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر) دهرده‌خات سه‌باره‌ت به‌و شتانه‌ی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارییه‌وه پیی راگه‌یاندووین.

هر پیغه‌مبه‌ریک موعجیزه‌یه‌کی هه‌بووه، که له‌گه‌ل گه‌له‌که‌ی و ماوه‌ی

په‌یامه‌که‌یدا گونجاوه

پیغه‌مبه‌رانی پیش پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌ر (محهم‌د - دروودی خوی له‌سه‌ر) بو گه‌له‌کانی خو‌یان به‌تاییه‌ت ره‌وانه ده‌کران، په‌یامه‌کانیشیان بو چند سه‌رده‌م و کاتیکی دیاریکراو بووه، له‌به‌ر ئه‌وه خوی گه‌وره به به‌لگه‌ی به‌رجه‌سته و هه‌ستپیکراو پشتگیری کردوون، وه‌کو:

^۱ بېروانه: الراغب الاصفهاني: المفردات ۳۴۲، الشوکاني: إرشاد الفحول ۴.

گوچانه‌که‌ی پیغهمبه‌ری خوا (موسا - سلاوی خوی له‌سه‌ر)،
 زیندو و کردنه‌وه‌ی مردووه‌کان به یارمه‌تی خوا له‌سه‌ر ده‌ستی پیغهمبه‌ری خوا
 (عیسا - سلاوی خوی له‌سه‌ر).

هیزی قایلکردنی ئەم به‌لگه به‌رجه‌ستانه‌ش، ته‌نیا هینده‌ی ماوه‌ی دیاریکراو بو
 په‌یامی هەر پیغهمبه‌ریک به‌رده‌وام بووه و درپژده‌ی کیشاوه، ئیتر کاتیک خه‌لکه‌که
 ئایینه‌که‌ی خوی گه‌وره‌یان شیواندوووه، پیغهمبه‌ریکی تری بو ناردوون به
 په‌یامیکه‌وه، که خوی پی رازیبه و به موعجیزه‌یه‌کی نوێ و به‌لگه‌یه‌کی بینراوی
 تره‌وه.

موعجیزه‌ی زانستی له‌گه‌ل دوا په‌یام و ئاسته‌ مرویبه جیاوازه‌کاندا ده‌گونجیت:

کاتیک خوی گه‌وره به ناردنی دوا پیغهمبه‌ری سه‌روه‌رمان (محهمه‌د -
 دروودی خوی له‌سه‌ر) کۆتایی به پیغهمبه‌رایه‌تی هینا؛ پاراستنی ئایینه‌که‌شی بو
 ده‌سته‌به‌ر کرد، به به‌لگه‌یه‌کی هینده‌گه‌وره‌ش پشتیوانی لێ کرد، که تا کاتی
 به‌رپابوونی قیامت - ئەم به‌لگه‌یه - له‌به‌ر ده‌ستی خه‌لکیدا بمینیته‌وه، خوی گه‌وره
 ده‌فه‌رموویت ﴿قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ
 هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرْكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أُنْذِرْكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ آلِهَةً أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ
 قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ﴾ (الأنعام: ۱۹)، واته: "ئه‌ی
 پیغهمبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر) به‌وانه‌ بلێ، که شایه‌تیان ده‌ویت له‌سه‌ر
 پیغهمبه‌رایه‌تی تو: چ شتیک گه‌وره‌تر و راستتره له شایه‌تیدا؟ هەر خۆت بلێ
 (الله) راستترین شایه‌ته، که شایه‌تی نیوان من و ئیوه‌یه، من ئەم قورئانه‌شم به
 نیگا بو هاتوووه تا ئیوه و هموو ئه‌وانه‌ی پێیان گه‌یشتوووه؛ ئاگادار و بیدار بکه‌م."
 له‌مه‌شدا؛ واته له به‌لگه‌هینانه‌وه‌دا به قورئان، به‌شیکه‌ی په‌یوه‌سته به موعجیزه‌ی
 زانستییه‌وه. خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ
 بِعِلْمِهِ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ (النساء: ۱۶۶)، واته: "ئه‌ی محهمه‌د

(دروودی خوی له‌سه‌ر)، هەر چه‌نده ئه‌و خه‌لكه باوه‌رت پێ ناكهن، به‌لام خوی گه‌وره خوی شایه‌تیت بۆ ده‌دات به‌م قورئانه‌ی، كه بۆ تۆی نارده‌وته خواره‌وه و زانیاری خوی تیدا نارده‌وه. ئه‌م ئایه‌ته بۆ په‌رچدانه‌وه‌ی ئه‌و بیناوه‌رانه هاتوه‌ته خواره‌وه، كه پێغه‌مبهرایه‌تی دوا پێغه‌مبهریان (مه‌مه‌د - دروودی خوی له‌سه‌ر) به‌درۆ ده‌خسته‌وه، هاوكات سروشتی موعجیزه‌ی زانستییه‌ی روون كرده‌وته‌وه.^۱

ئه‌و موعجیزه‌یه‌ی هه‌رده‌م له‌به‌ر ده‌ستی خه‌لكیدا ده‌میته‌وه و له‌گه‌ڵ هه‌موو سه‌رکه‌وتنیکی مرقایه‌تیه‌یدا نوێ ده‌بیته‌وه، كه له ئاسۆکانی ئه‌و زانست و زانیاریانه‌ی په‌یوه‌ستن به‌ واتاكانی نیگای خواییه‌وه، به‌ده‌ستی دینیت.

(خازین) له ته‌فسیری ئه‌م ئایه‌ته‌دا ده‌لێت: "ئه‌ی (مه‌مه‌د - دروودی خوی له‌سه‌ر)، خوی گه‌وره به‌ هۆی ئه‌م قورئانه‌وه، كه نارده‌ویه‌تیه خواره‌وه بۆ سه‌ر تۆ؛ شایه‌تی پێغه‌مبهرایه‌تیت بۆ ده‌دات.^۲" (ابن کثیر) یش ده‌لێت: "خوی گه‌وره شایه‌تیت بۆ ده‌دات، كه تۆ پێغه‌مبهری ئه‌ویت و په‌رتوکی نارده‌وته خواره‌وه بۆت، كه قورئانی مه‌زنه... هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌ش فه‌رموویه‌تی (أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ) واته: ئه‌و زانسته خواییه‌ی تیا، كه خوا ویستویه‌تی به‌نده‌کانی لێی به‌ئاگا بن و بیزانن، ئه‌و زانسته‌ش بریتیه‌ له: (به‌لگه‌كان و رینمای و جیاکه‌روه (الفرقان) و ئه‌و شتانه‌ی خوا پێی خۆشه و پێیان رازییه و ئه‌و شتانه‌ش، كه ئه‌و پێی ناخۆشه و نایه‌وین، هه‌روه‌ها ئه‌و زانیاریانه‌ش ده‌رباره‌ی په‌نه‌هانه‌کانی رابردوو و داهاتوون^۳

(أبو‌العباس ابن تیمیة) ده‌لێت: "شایه‌تیدانی خوی گه‌وره به‌وه‌ی، كه نارده‌ویه‌تیه خواره‌وه بۆ پێغه‌مبهر (دروودی خوی له‌سه‌ر)؛ بریتیه‌ له شایه‌تی خوی گه‌وره له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، كه (له‌لایه‌ن خۆیه‌وه قورئانی نارده‌وه و زانستی

^۱ بۆ هۆی هاتنه‌خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌که بڕوانه: (ابن الجوزی: ۲۵۷/۲، الطبری: ۲۲/۵، ابن کثیر:

۵۹۰/۱، الجلالین: ۱۳۷).

^۲ الخازن في مجموعة من التفاسیر، ۲۱۰/۲

^۳ ابن کثیر، ۵۶۰/۱

خوی تیادا نار دوو هته خواره وه، چونکه هر هه والیکی ناو قورئان بریتییه له باسیک دهر باره ی زانستی خوا، نهک دهر باره ی زانستی که سیکی تر.^۱

مانای ئەم ئایه تهش هاوواتایه له گه ل ئەم ئایه ته ی تر دا که ده فهرموویت: ﴿فَالْمَّ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (هود: ۱۴). واته: "جا ئە گهر خوانه ناسان نه هاتن به دەم ئەم داوا یه تانه وه، ئەوا ئیوه چاک بزائن و دلنیا بن له وهی، که ئەم قورئانه ته نیا به زانستی خوا نیردراو هته وه خواره وه." واتای (بِعِلْمِ اللَّهِ) ته نیا ئە وه نییه، که هاتته خواره وه که ی لای خوا زانراو بیته، چونکه هه موو شته کان لای خوا زانراون و ئە مهش خوی بو خوی هیچ به لگه یه ک له خو ناگریته له سهر راست و رهوایی قورئان، به لکو واتا که ی به م شیوه یه یه: زانستی خوی تیادا نار دوو هته خواره وه، ههروه کو چۆن دهوتریته: "فلان یتکلم بعلم"، واته: "قسه کانی فلانه کهس زانستیان تیایه، نهک مانا که ی ئە وه بیته قسه کردنه که ی لای خوی زانراو بیته." خوای گه ورهش زانستی خوی له قورئانه که یدا نار دوو هته خواره وه، ههروه کو ده فهرموویت: ﴿قُلْ أُنزِلَ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (الفرقان: ۶) واته: "ئهی (محهمه د - دروودی خوای له سهر)، بلئ: زاتیک ئەم قورئانه ی نار دوو هته خواره وه، که هه موو نه ی نییه کی ئاسمانه کان و زهوی ده زانیتی*."

زۆریک له زانایانی ته فسیر واتای (أُنزِلَ بِعِلْمِهِ) یان به و چه شنه ته فسیر کردووه که باسکرا^۲.

^۱ بۆ ته فسیره که ی (ابن تیمیة) بروانه: الفتاوی: ۱۹۶/۱۴.

* له م ئایه ته وه، که ته فسیریکه بۆ دوو ئایه ته که ی تر (واته ئایه ته ی ۱۶۶ النساء و ئایه ته ی ۱۴ هود) دهر ده که ویت: که باسه کانی بوونه وهر و وه سفه کانی زهوی و ئاسمانه کان و... هتد له قورئاندا، به شیکن له زانستی خوای گه وره، که ویستوویه ته یه بنده کانی لی ئاگادار بکات و به بینینیان له واقیعدا؛ راستی قورئانیان له لا بچه سپیته. (وه رگیز)

^۲ ابن الجوزی: ۲۵۷/۲، الزمخشری: ۵۸۴/۱، أبو حیان: ۳۹۹/۳، آلأوسی: ۱۹/۶-۲۰، الشوکانی: ۱/ ۵۳۹، البیضاوی والنسفی والخازن فی کتاب مجموعه من التفاسیر: ۲۱۰/۲، الجلالین: ۱۳۷.

بەم جوړهش بەلگه‌ی ئه‌و نیگایه‌ی نیردراووته خواره‌وه بق سهر پیغه‌مبەر (محهمد - دروودی خوای له‌سهر) دهرده‌که‌ویت و ئاشکرا ده‌بیت، چونکه (نیگا) زانستیکی خوایی له‌خو گرتووه که خه‌لکی له‌هموو کات و شوینیکدا دهرکی پی ده‌که‌ن و به‌دریژایی سه‌رده‌مه‌کانیش نوی ده‌بیته‌وه.

ههر له‌بهر ئه‌مه‌شه پیغه‌مبەر (دروودی خوای له‌سهر) فرمویه‌تی: ((ما من الأنبياء نبي إلا أعطي من الآيات ما مثله آمن عليه البشر، وإنما كان الذي أوتيته وحياً، أوحاه الله إلي، فأرجو أن أكون أكثرهم تابعا يوم القيامة)). البخاري: فتح الباري ۳/۹، مسلم - كتاب الإيمان. واته: "ههر پیغه‌مبەرئیک له پیغه‌مبهران به‌لگه‌یه‌کی وه‌های پی دراوه، که به‌هویه‌وه مروقه‌کانی سه‌رده‌می خوای باوه‌ری پی بهینن، به‌لام ئه‌و به‌لگه‌یه‌ی، که به‌من دراوه -جیاوازه له‌وه‌ی ئه‌وان^۱؛ نیگایه‌که خوای گه‌وره بوی ناردووم، ههر بویه ئومید ده‌که‌م له‌روژی دواپییدا له‌هموو پیغه‌مبهران شوینیکه‌وتووم زیاتر بیت."

(ابن حجر) له‌رافه‌ی ئه‌م فرموده‌یه‌دا وتویه‌تی: "موعجیزه‌ی قورئان و دهرئاسایی له‌شیزاز و ره‌وانبیژییه‌که‌یدا و باسکردنی شته په‌نه‌انه‌کاندا، ههموو ئه‌مانه تا روژی دواپی به‌رده‌وامه، هیچ چه‌رخیکیش تیپه‌ر نابیت به‌بی ئه‌وه‌ی یه‌کیک له‌و شتانه‌ی، که قورئان هه‌والی روودانی داوون؛ دهرنه‌که‌ویت، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سهر راست و دروستی بانگه‌وازه‌که‌ی قورئان... له‌بهر ئه‌وه سوودی قورئان گشتگیره بق ههمووان، چ ئه‌و که‌سانه‌ی ئه‌وسا ئاماده بوون و چ ئه‌وانه‌ش له‌وی نه‌بوون چ ئه‌وانه‌ی له‌مه‌وپیش له‌بووندا بوون و چ ئه‌وانه‌ی له‌مه‌ودوا دین^۲"

﴿إِنْ هُوَ إِلَّا نَذْرٌ لِّلْعَالَمِينَ(۸۷) وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ(۸۸)﴾ (سورة ص: ۸۷-

(۸۸).

^۱ له‌رووی گه‌وره‌یی و به‌رده‌وامی کاریه‌رییه‌وه، چونکه به‌لگه‌ی پیغه‌مبهرانی رابردوو به‌نه‌مانی خوین؛ به‌لگه‌کانیشیان نه‌ماوه، سه‌ره‌رای ئه‌مه‌ش به‌لگه‌کانیان له‌یه‌کتر چون له‌وه‌دا، که به‌لگه‌ی به‌رجه‌سته بوون، هیچ پیغه‌مبهرئیکیش له‌شینه‌وه‌ی قورئانی پی نه‌دراوه. (وه‌رگیر).

^۲ فتح الباري، ابن حجر، ۷/۹.

به‌لگه‌ی زانستی قورئان، عه‌رب و غه‌یری عه‌رب په‌یی پی ده‌بن و دیارده‌یه‌که تا رۆژی دوا‌یی هه‌رده‌م له نو‌ی‌بو‌ونه‌وه‌دایه.

قورئان چه‌ندین هه‌والی تیدایه، که له واتا و مه‌به‌سته‌کانیان تیده‌گه‌ین، چونکه به زمانیکی پاراو و ئاشکرای عه‌ره‌بی هاتووه، به‌لام راستیه‌کان و چۆنیتیه‌کانیان به‌ته‌واوی ده‌رناکه‌و‌یت، مه‌گه‌ر دوا‌ی ماوه‌یه‌ک و له کاتی دیاریکراوی خۆیدا نه‌بی‌ت.

وه‌ک خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رموو‌یت: ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ (٨٧) وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ (٨٨) ﴿﴾ (ص: ٨٧-٨٨). (فراء) له ته‌فسیری [حِین] که له ئایه‌ته‌که‌دا باسکراوه، وتوو‌یه‌تی: "پیش مردن و دوا‌ی مردنیش، واته: تاوه‌کو راستی ئه‌و شتانه‌تان بۆ ده‌رکه‌و‌یت، که ده‌یانلیم [بَعْدَ حِین] پاش ماوه‌یه‌ک واته: له داها‌تو‌ودا^١." (السدي الكبير) به هه‌مان واتا ته‌فسیری کردووه^٢. (ابن جریر الطبری) یش دوا‌ی باسکردنی چه‌ندین را له ته‌فسیری ئه‌و [حِین]‌ه‌ی ئایه‌ته‌که باسی لئوه کردووه، وتوو‌یه‌تی: نزیکترین را له راستیه‌وه ئه‌وه‌یه بو‌تریت: "خوا‌ی گه‌وره له پی قورئانه‌وه موشریکه‌کانی ئاگادار کردووه‌ته‌وه، که هه‌والی راست و په‌وا‌یی قورئان له‌مه‌ودوا [بَعْدَ حِین] ده‌زانن، به‌بی ئه‌وه‌ی سنووریکی بۆ ماوه‌که [حِین] دیاری کردبیت، له‌لای عه‌ره‌بیش [حِین] هیچ سنووریکی دیاریکراوی بۆ دانه‌نراوه، که ئیتر له‌وه زیاد و که‌م نه‌کات جا ئه‌گه‌ر مانای [حِین] به‌م شیوه‌یه بیت، ئه‌وا هیچ رایه‌ک له‌وه راستتر نییه، که به‌ره‌هایی به‌یتریته‌وه، هه‌روه‌ک چۆن خوا‌ی گه‌وره به‌ره‌هایی باسی کردووه، به‌بی ئه‌وه‌ی تاییه‌ت بکریت به کاتیکی دیاریکراوه‌وه^٣."

^١ القرطبي، ٢٣١/١٥

^٢ أبو حيان، ٤١٢/٧

^٣ الطبري، ١٢١/٢٣

﴿لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ (الأنعام: ٦٧)، خوی گه‌وره وه‌های ویستووه هر هه‌واله و کاتیکی دیاریکراوی خوی بؤ دابنیت، که تنیا له و کاته‌دا بیته دی. ئیتر کاتیک پروداوه‌که که‌وته بهر چاو، له‌م کاته‌دا ئه‌و واتایانه‌ی له پیت و شه‌کانی قورئاندا هاتون؛ دهره‌وشینه‌وه و به‌مه‌ش موعجیزه‌ی زانستی به دریزایی رۆژگار نوی ده‌بیته‌وه، قورئانیش ئاماژه‌ی بؤ ئه‌م کاته دیاریکراوه کردووه، وه‌کو خوی گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ (الأنعام: ٦٧). هه‌واله خواییه‌که به‌رده‌وام هه‌موو ئه‌و وینانه له‌خو ده‌گریت، که به دریزایی سه‌ده‌کان ئاشکرا بوونیان نوی ده‌بیته‌وه. (ابن جریر الطبری) وتوویه‌تی: ﴿لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ﴾ واته: "هه‌موو هه‌والیک نیشنگه‌یه‌کی خوی هه‌یه، به مانای: نیشنگه‌یه‌ک تیایدا ده‌گیرسیته‌وه و جیگیر ده‌بیت و کۆتاییه‌کی هه‌یه پیی ده‌گات، تاوه‌کو راستی و ره‌وایی هه‌واله‌که له درۆیی و پووچی؛ پوون و جیا بیته‌وه." ﴿وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ واته: "ئه‌ی ئه‌وانه‌ی هه‌واله‌کانی من به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه! له ئاینده‌دا راستی ئه‌و شتانه‌ی پیم راگه‌یاندوون، ده‌زانن و بۆتان دهرده‌که‌ویت^١". (ابن کثیر) وتوویه‌تی: (ابن عباس) و که‌سانی تریش وتویانه: "واته: هه‌موو هه‌والیک راستییه‌کی خوی هه‌یه، واته: هه‌موو هه‌والیک روودانیکی خوی هه‌یه، ئه‌گه‌ر دوا‌ی ماوه‌یه‌کیش بیت هر پوو ده‌دات، هه‌روه‌ک خوی گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ﴾ (ص: ٨٨)". هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی ﴿لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ﴾ واته: "بؤ هر واده‌یه‌کی دیاریکراوی هر شتیکی، تۆماریکی تاییه‌تی هه‌یه که نووسراوه."^٢

زۆربه‌ی زانایانی ته‌فسیر واتای ﴿لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ یان به‌و جۆره لیک داوه‌ته‌وه که باسکرا^٢.

^١ الطبری، ١٤٧/٧

^٢ ابن کثیر، ١٤٤/٢

^٢ القرطبی: ١١/٧، الشوکانی: ١٢٨/٢، الرازی: ٢٦-٢٥/٧، القاسمی: ٥٧٥/٦، أبو السعود: ١٤٧/٣،

البقاعی: ١٤٥/٧-١٤٦.

هه‌واڵه‌کانی زهوی و ئاسمان له قورئان و سوننه‌تدا

له سه‌رده‌می دۆزینه‌وه‌کاندا ئاشکرا ده‌بن

له راستیدا هه‌وآل و وه‌سفی شته‌کانی ناو زهوی و ئاسمان له قورئان و سوننه‌تدا بریتین له (هه‌والیکی خوایی) ده‌رباره‌ی ئه‌و شتانه‌.

واته: ئه‌م هه‌وآله له زاتیکه‌وه هاتوه، که له هه‌موو که‌س زانتره به‌و نه‌ینیانه‌ی له زهوی و ئاسماندا دروستی کردوون، وه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿قُلْ أَتَنْبِئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (یونس: ۱۸) واته: "ئه‌ی (مه‌مه‌د - دروودی خوای له‌سه‌ر) به‌ خوانه‌ناسان بلێ: ئایا ئیوه خوای گه‌وره له شتی‌ک ئاگادار ده‌که‌نه‌وه که له ئاسمانه‌کان و له زهویدا هه‌بیته و ئه‌و نه‌یزانیت؟ خوا پاک و بی‌گه‌رد و بلنده له‌وه‌ی که ده‌یکه‌نه هاوبه‌شی."

باس له شته‌کانی ناو زهوی و ئاسمان، هه‌والدانه سه‌باره‌ت به‌و شتانه‌ی له هه‌ردووکیاندا.

قورئان و سوننه‌ت پێن له هه‌وآل و نه‌ینییه‌کانی بوونه‌وه‌ر، هاوکات زانسته‌کانی مرو‌قیش له‌م سه‌رده‌مه‌ی خو‌ماندا دۆزینه‌وه دواییه‌که‌کانی له ئاسو‌کانی زهوی و ئاسماندا لی هه‌لقو‌لآوه، له‌به‌ر ئه‌وه کاتی ئه‌وه هاتوه، که راستییه‌کانی ئه‌و زانسته‌ی به‌ نیگا له قورئان و سوننه‌تدا دابه‌زیوه؛ ببینین*.

﴿سُنُّرِهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ (فصلت: ۵۳).

دوای ئه‌وه‌ی رۆژگاریکی دووردریژ مرو‌قايه‌تی به‌ کو‌ت و پێوه‌ندی چاولیکه‌ری کوی‌رانه به‌سترا‌بووه‌وه، وا ئه‌مرو ئه‌وه‌ی راگه‌یاندوه‌وه: که قایل بیت به‌وه‌ی زانسته‌ بکاته رێگا بو ناسینی هه‌ق، له‌م پیناوه‌شدا بینای بو زانسته

* واته ئه‌و (حین‌ه‌ی ئایه‌ته‌که‌ باسی کردوه) ﴿وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ﴾ کاتی هاتوه‌وه.

دامه زراندووه و چه‌ندین زانای بۆ خزمه‌تی خستۆته کار و پاره و سامانی بۆ دابین کردووه.

جا هر ئه‌وه‌نده‌ی زانسته ئه‌زموونیه‌کان توانییان له‌سه‌ر پیتی خۆیان رابوه‌ستن؛ ئیتر ده‌سته‌جی که‌وتنه ئه‌نجامدانی ئه‌و په‌یامه‌ی خوای گه‌وره‌ بۆی دیاری کردوون، به‌وه‌ی بینه‌ ریگه‌یه‌ک بۆ باوه‌ره‌ینان به‌ خوا و بینه‌ شایه‌تیک له‌سه‌ر راستیی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (دروودی خوای له‌سه‌ر).

قورئان له‌ سه‌رده‌می‌کدا هاته‌ خواره‌وه، که سه‌رده‌می بلا‌بوونه‌وه‌ی نه‌فامی و باوه‌ری پرۆپوچ و لافلیدانی په‌نه‌انزانی و جادووگه‌ری و ئه‌ستیره‌گه‌ری بوو له‌ هه‌موو جیهاندا، عه‌ره‌بیش له‌م بارودۆخه‌دا به‌شیک‌ی تیره‌ته‌سه‌لی له‌م نه‌فامی و نه‌زانیه‌ به‌ر که‌وتبوو.

هه‌روه‌کو قورئان ئه‌وه‌ی پوون کردووه‌ته‌وه:

﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ (الجمعة: ٢). واته: "خوای گه‌وره ئه‌و زانه‌یه، که له‌ناو خه‌لکیکی نه‌خوینده‌واردا پیغه‌مبه‌ریکی له‌ خۆیان نارد، که ئایه‌ته‌کانی قورئانه‌که‌ی ئه‌ویان به‌سه‌ردا بخوینیته‌وه و دل و ده‌روون و پوواله‌ت و ئاشکرا و نادیاریان پاکبوخته‌ بکات و قورئان و فه‌رموده‌ی پر داناییان تینگه‌یه‌نیت، هه‌ر چه‌نده ئه‌وان پیشت‌ر له‌ گو‌مراهی و سه‌رلێشێواوییه‌کی ئاشکرا‌دا بوون."

هه‌روه‌ها قورئان بۆ سه‌ر که‌سانیک هاته‌ خواره‌وه، که سه‌ره‌تا ریگریان لیکرد و تا راده‌ی خۆبه‌کوشتان به‌گژیدا چوونه‌وه، ئه‌مه‌ش له‌ پیناوی به‌رگری له‌و بتانه‌یان، که ده‌ستیان لی هه‌لنه‌ده‌گرتن و سوور بوون له‌سه‌ر په‌رستیان، هه‌روه‌ها به‌ هۆی په‌یوه‌ستبوونیان به‌ بیروباوه‌ره‌ پرۆپوچه‌کانی وه‌ک: "جادووگه‌ری و لافوگه‌زافی په‌نه‌انزانین و ئه‌ستیره‌گه‌ری و وه‌هم و گو‌مانی به‌خت

و نیازگرتنه‌وه به تیروپشک (أزلام^۱) و ره‌شبینی به‌رام‌بهر به هه‌ندی له مانگه‌کان و تئیه‌پوونی هه‌ندی جوړی گیاندار.

هه‌روه‌ها ده‌مه‌قالی و داوکوییان ده‌کرد له و گوم‌پاییه‌ی، که ده‌چوون له شیو و دو‌له‌کاندا داوای پاراستنیان له شاکانی جنوکه ده‌کرد.

ئه‌مه‌ی باس کرا؛ نمونه‌یه‌ک بوو له و گوم‌پاییه‌ی، که هزری عه‌ره‌بی تی که‌وتیوو، له کاتی هاتنه‌خواره‌وه‌ی قورئاندا.

عه‌ره‌ب نه‌ته‌وه‌یه‌کی نه‌خوینده‌وار بوون، ته‌نانه‌ت دوا‌ی ئه‌وه‌ش، که پیغه‌مبهر (دروودی خوای له‌سهر) هانی دان بو فیربوونی خویندنه‌وه و نووسین و زانست و ژماردن، هیچ کامیک له ئام‌پرازه‌کانی نووسینیان له‌بهر ده‌ستدا نه‌بوو، ته‌نیا پیسته و ته‌نکه‌به‌رد و لاسکی دارخورما نه‌بیته، که له‌سهریان ده‌نووسین^۲.

له سه‌رده‌میکی به‌و جوړه و بو‌سهر نه‌ته‌وه‌یه‌کی وه‌ها، ئه‌و نیگایه‌ دابه‌زیوه، که زانستی خوای له‌خو گرتووه و وه‌سفی نه‌پئییبه‌کانی دروستکردن له ئاسو جیاجیاکاندا ده‌کات و ورده‌کارییه‌کانی به‌دیپئان له خودی مرؤفدا ده‌رده‌خات،

^۱ أزلام: کوی (زلم) یان (زلمه) و مانای: تیریکی بچوکه، که چاک نه‌کراوه، واته پهری بو دانه‌نراوه و نووکی تیژی نییه. خه‌لکی سه‌رده‌می جاهیلی سی تیریان هه‌بوو، له‌سهر یه‌کیکیان نووسیوو "بیکه" و له‌سهر دووه‌میان "مه‌یکه" و سیته‌میشیان هیچیان له‌سهر نه‌نووسیوو. کاتیک بیانویستایه بریار دربارهی مه‌سه‌له‌یه‌ک، یان کاریک بدن له وینه‌ی سه‌فه‌ر و ژنه‌پئان و چه‌ندین کاروباری تر، ئه‌م تیرانه‌یان به‌یه‌که‌وه داده‌نا و دوا‌ی تیکه‌ل کردنیان؛ یه‌کیکیان راده‌کیشا، ئه‌گهر ئه‌وه دره‌بچووايه، که له‌سهری نووسرابوو (بیکه) کاره‌که‌یان ده‌کرد، ئه‌گهر (مه‌یکه) دره‌بچووايه؛ وازیان له کاره‌که ده‌پئنا، خو ئه‌گهر ئه‌و تیره‌ش بووايه، که هیچی لی نه‌نووسرابوو، ئه‌وا سه‌رله‌نوئ کاره‌که‌یان دووباره ده‌کرده‌وه و تیکه‌لیان ده‌کرده‌وه و سه‌رله‌نوئ رایانده‌کیشایه‌وه تا به کردن یان به نه‌کردن یه‌کلا ده‌بووه‌وه، هه‌روه‌ها خزمه‌تکاری (سادن) که‌عبه؛ (۷) جوړ له‌م تیرانه‌ی لا بووه، که هه‌ر جوړه‌یان بو کاروباریکی دیاریکراو به‌کار هینراوه. بروانه ته‌فسیری ئایه‌تی (۳)، (۹۰) المائده له ته‌فسیری الجلالین و ابن‌الکثیر و القرطبي و الطبري. (وه‌رگير).

^۲ کاتیک زوربه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی قورئانیان له‌بهر بوو شه‌هید کران، پیشه‌وا ئه‌بو به‌کری سدیق (خوای لی پازی بیت) فه‌رمانی کرد به زه‌یدی کوپی سابیت، که قورئان کو بکاته‌وه، زه‌ید له‌م باره‌یه‌وه ده‌لئت: ده‌گه‌رام به‌شوین تو‌ماره‌کانی قورئاندا تاوه‌کو کو‌یان بکه‌مه‌وه، که له لاسکه‌کانی دارخورما و ته‌نکه‌به‌رد و هه‌روه‌ها له سنگی پیاواندا بوو -مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه له‌به‌ریان بووه- البخاري/کتاب فضائل القرآن

سه‌رہتا دستنیشان دہکات و له نہینییہکانی ئیستا دەوئیت و پەنہانەکانی داہاتووی ھەموو دروستکراوہکانیش دەخاتە پوو.

ئەو دەمەی مرۆف پوشتە ناو سەر دەمی دۆزینەوہ زانستییەکان و توانیی بیئتە خاوەنی وردترین ئامییری تووژینەوہی زانستی و ژمارەییەکی زۆر لە تووژەران، سەرەپای جیاوازیی پەگەزیان، لەلایەنە ھەمە چەشنەکان و بوارە جیا جیاکانی تووژینەوہدا کوو بکاتەوہ؛ ئەوانیش دەستیان دایە پشکنین و گەپان بەدوای نہینییە شاراوہکان لە ئاسوکانی زەوی و ئاسمان و بوارە ھەمەلایەنەکانی خودی مرۆفیشدا و لە گەشتیکی دروژخایەندا بە دروژایی سەدەکان خەریکی کووکردنەوہی پیشەکییەکان و چاودیری ئاکامەکان بوون...

جا کاتیک لە دەرئەنجامی ئەم ھەولەدا، وینەکە تەواو کرا و راستییەکە ئاشکرا بوو، ئا لەم ساتەدا سەرسورمینیکی گەورە و لەناکاو ھاتەکایەوہ بە دەرکەوتنی پووناکییەکانی نیگای خوایی، کە لەپیش ھەزار و چوار سەد سال دابەزیوہتە سەر پیغەمبەری خوا (محەمەد - دروودی خوی لەسەر)، ئەمەش بەوہی، کە ئەو (راستییە دۆزراوہیە) لە ئایەتیک یان بەشیکی ئایەتیکدا یان لە فەرموودەییکی پیغەمبەردا (دروودی خوی لەسەر)، یاخود لە بەشیکی فەرموودەییەکدا بە شیوہییکی وردی زانستییانەیی لە ئاسابەدەر و بە کوومەلە دەستەواژەییکی پەرشنگدار باسکراوہ.

قورئانی پیرۆزیش لەم بارەییەوہ ھەوالی پی داوین، ئەوہتا خوی گەورە دەفەر مووئیت: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقِ بَعِيدٍ﴾ (۵۲) سُنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿۵۳﴾ ﴿فصلت: ۵۲-۵۳﴾. واتە: "ئەیی پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر) پینان بلی: ھەوالم بەدەنی ئەگەر ئەم قورئانە لەلایەن خواوہ بوو، پاشان ئیوہ باوہرتان پی نەکرد، ئیتر کی گومراترە لەو کەسەیی ریگەیی جیا و دوور لە راستیی گرتییتە بەر."

له ئایندهدا به لگه و نیشانهکانی خۆمانیان له ئاسۆکانی بوونهوهر و له خودی خۆیاندا نیشان ددهین، ئەمەش بۆ ئەوەی چاک بۆیان پروون ببیتەوه و دلنیا بن لهووی ئەم قورئانه رهوایه، ئایا ئەوه بهس نییه، که بیگومان پهروهردگارت بهسهه هه موو شتیکیدا ئاگاداره.

دهبا بیر له ههندی واتای ئەم دهقه قورئانییه بکهینهوه:

واتای وشه‌ی (الأفق) له زماندا: (ئەوه‌ی به‌دهر که‌وتوو‌ه له لا‌کانی [ئاسۆ‌کانی] گه‌ردوون و لیوا‌ره‌کانی زه‌وی).

(آفاق السماء) واته ئاسۆکانی^۱ ئاسمان.

نیشانه‌کانی خوای گه‌وره (آیات الله) له ئاسۆکانی زه‌وی و ئاسماندا سی واتا هه‌لده‌گریت:

یه‌که‌م: ئەو دروستکراوانه‌ی خوای گه‌وره، که له ئاسۆ جیا‌جیا‌کانی زه‌وی و

ئاسماندا دروستی کردوون. هه‌روه‌ک ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ﴾ (الشوری: ۲۹)،

واته: "له نیشانه و به‌لگه‌کانی گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لاتی خوای گه‌وره، دروستکردنی

ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئەو زینده‌وه‌رانه‌یه، که تیا‌اندا بلا‌وی کردوونه‌ته‌وه.

دووه‌م: ئەو ئایه‌تانه‌ی قورئان، که باس و وه‌سفی دروستکراوه

جۆراو‌جۆره‌کان ده‌که‌ن، ئەم ئایه‌تانه‌ش زۆرن.

سێهه‌م: ئەو به‌لگه و موعجیزانه‌ی نا‌وبه‌ناو خوای گه‌وره بۆ سه‌لماندن

راستگۆیی پی‌غه‌م‌به‌ره‌که‌ی (دروودی خوای له‌سه‌ر) له ئاسۆ جیا‌جیا‌کانی زه‌وی و

^۱ بېروانه: مقاییس اللغة لابن فارس ۱/۱۱۴-۱۱۵، لسان العرب: ۱۰/۵-۶، الصحاح للجوهري: ۴/

۱۴۴۶، تاج العروس: ۱/۲۷۹، المفردات للأصفهاني: ۱۹.

ئاسماندا دەيانخاتە پۈۈ، ئەمەش بە بىننى حەقىقەتى دروستكراۋەكان لە واقعدا بە جۆرىك، كە دەقاۋدەق لەگەل ھەوالەكانى نىگادا يەك دەگرىتەۋە^۱

(شەۋكانى) لە تەفسىرى ﴿سُنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ﴾ وتوويەتى: "لە ئايندەدا راستىي نىشانەكانيان لەسەر راستى و پەۋايى قورئان و نىشانەى ئەۋەى كە لەلايەن خۋاى گەرەۋەيە، لە ئاسۋكان و لە خودى خۋياندا نىشان دەدەين..."

ۋاتە: "لە ئايندەدا نىشانەكانى خۇمانيان لە ئاسۋكان و لە خودى خۋياندا نىشان دەدەين^۲". (ابن كئير) یش لە بارەى ئەم ئايەتەۋە ﴿سُنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ﴾ وتوويەتى: لە داھاتوۋدا سەلماندەنەكان و بەلگەكانى خۇمانيان بۇ دەردەخەين، لەسەر ئەۋەى قورئان پەۋايە و لەلايەن خۋاۋە نىردراۋەتە خۋارەۋە بۇ سەر پىغەمبەرى خۋا (دروۋدى خۋاى لەسەر) ئەمەش بە ھەندى بەلگەى دەركى لە ئاسۋكاندا^۳. (زومەخشەرى) وتوويەتى: "ماناى ۋەھايە: ئەم بەلئىنە، كە برىتئىيە لە دەرخستى نىشانەكانى خۋاى گەرە لە ئاسۋكان و لە خودى خۋياندا، لە ئايندەدا دەكەۋىتە بەر چاۋيان و دەبىينى، ئىتر لە ۋ كاتەدا بۇيان پۈۈن دەبىتەۋە كە قورئان لەلايەن خۋاى پەنھانزەۋە نىردراۋەتە خۋارەۋە، كە ھەر خۋى ئاگادارى ھەموو شتىكە و پىيان دەزانىت و دەسەلاتدارە بەسەرياندا. (پەنھان و ئاشكرا) و (دىار و نادىارى) ھەموو شتىك لای ئەۋ (خۋاى گەرە) چوۋنىكە، ئەمەشيان بەسە، كە بەلگە بىت لەسەر ئەۋەى قورئانى پىرۈز پەۋايە و لەلايەن خۋاۋەيە^۴."

^۱ ۋاتە: ئەۋ نەپىيانەى كە پۈژ لەدۋاى پۈژ بە ھۋى پىشكەۋتتى زانستەۋە لە بۋارە جىاجىكانى دروستكراۋەكاندا دەۋزىنەۋە و ئاشكرا دەبن، ئەۋ راستىيانە دەسەلمىنن كە لە دەقەكانى قورئان و سوننەتدا سەبارەت بەۋ دروستكراۋانە باس كراۋن. (ۋەرگىر).

^۲ فتح القدير، ۵۲۳/۴

^۳ تفسير ابن كئير، ۱۰۶/۴

^۴ الكشاف، ۴۵۸/۳.

زۆرىك له تەفسىرنووسەكان بەم جۆره واتاى ﴿حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمُ أَنَّهُ

الْحَقُّ﴾ يان كىردووه: (أبو العباس ابن تيمية) وتوويه تى: "رېگهى بىنين (الطريق العيانى) ئەوهيه: بەندەكان نىشانەكانى (ئاسۆكان و خودى مروّف) بىنين، بە جۆرىك بۇيان رۆشن بىتەوه، كه ئەو نىگايەى پىنغەمبەران لەلايهن خواى گەوره وه رايانگەياندووه؛ راسته و رهوايه.

ههروهكو خواى گهوره دهفه رموویت: (أولم يكف بربك أنه على كل شيء

شهيّد). واته: ئايا شايه تى پەروەردگار بەس نىيه، كه شايه تىيه كهى ههوالدانە بهوهى له زانستى خۆدايه (واته زانستى پەروەردگار) كه برىتییە له و نىگايەى پىنغەمبەر (دروودى خواى لهسەر) ههوالى پىداوه، چونكه بهراستى خواى گهوره ئاگادار و زانايه به ههموو شتىك^۱. (عطاء) و (ابن زيد) واتاى (الآفاق) يان كه له ئايه ته كه دا هاتووه، بهوه ديارى كىردووه، كه (قرطبي) له تەفسىره كهيدا لىي گىراونه ته وه؛ ههردوو كيان وتوويانه: " (في الآفاق) واته: به شهكانى ئاسمانه كان و زهوى (أقطار السموات والأرض)، له خور و مانگ و ئەستىره كان، شهو و رۆژ، با و باران، ههوره گرمه و برووسكه و ههوره تىشقه^۱، رووهك و درهخته كان، چياكان و دهرياكان... چه ندين شتى تىرش^۲. ژماره يهك له پىشەوايانى تەفسىر، ئەم تەفسىره يان له (عطاء) و (ابن زيد) گىراوه ته وه^۳. له تەفسىرى (الجالين) يشدا هاتووه: ﴿سُنُّرِهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ﴾ به شهكانى

^۱ الفتاوى، ۱۸۹/۱۴.

^۱ الرعد: ههوره گرمه، البرق: برووسكه، الصواعق: ههوره تىشقه.

^۲ القرطبي، ۳۷۴/۱۵، ۳۷۵.

^۳ بروانه: الطبري: ۲۴/۲۵، أبو حيان: ۵۰۵/۷، الخازن في مجموعة من التفسير: ۳۹۵/۵، الشوكاني:

۵۲۳/۴.

ئاسمانه كان و زهوى له ئاگر و پرووك و درهخته كان. ﴿وَفِي أَنفُسِهِمْ﴾ له ورده كارىي دروست كردن و دانايى سه رسورپهين له خودى خو ياندا.^۴
ئهمانه ئايه ته كانى خواى گه ورهن له په رتووكه كهيدا، كه باس له نيشانه كانى خوا ده كهن له دروستكراوه كانيدا، ئهم ئايه تانه به هوى موعجيزه يه كى زانستىي ئاشكراوه ده رده كه ون، موعجيزه كه ش له سه رده مى (دوزينه وه زانستىيه كان له ئاسوكانى بوونه وهردا) ده دره وشيته وه.

^۴ الجالين، ۶۲۸

به‌یه‌گه‌یشتن بیگومانه و موعجزه‌کش ههر روو دهدات

ئیمه له‌لایهن خوای گه‌وره و بالاده‌سته‌وه به‌لینیکمان پیدراوه به‌وهی، که نیشانه‌کانی خویمان نیشان بدات و بیانینین. به‌م بینینه‌ش؛ زانیاری ورد و ته‌واومان سه‌بارت به واتای ئایه‌ته‌کان ده‌ست ده‌که‌ویت، وه‌کو خوای گه‌وره ده‌فرموویت: ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سِيرِكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ (النمل: ۹۳)، واته: "بلی سوپاس و ستایش بو خوا، له ئاینده‌دا به‌لگه و نیشانه‌کانی خویتان نیشان دهدات و ئیوه‌ش ده‌یانناسنه‌وه."

دروستکراوه‌کانی خوای گه‌وره به‌شینکن له نیشانه‌کانی خوای، به‌شیکی تریشیان له قورئاندا به‌شینوهی وه‌سف و هه‌وال هاتوون و باس له نیشانه‌کانی خوای گه‌وره ده‌که‌ن له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا^۱. (الطبري) له (ابن أبي جريح) و (ابن جريح) هوه ده‌گیریتته‌وه که وتوویانه: (مجاهد) له ته‌فسیری ئهم ئایه‌ته‌دا وتوویه‌تی: ﴿سِيرِكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا﴾ واته: "له خودی خوئاندا و له ئاسمان و زه‌وی و پوزیدا^۲". (ابن کثیر) له ته‌فسیری ئهم ئایه‌ته‌دا وتوویه‌تی: "واته: سوپاس بو ئه‌و خوایه‌ی که‌س سزا نادات ته‌نیا دوا‌ی ئه‌وه نه‌بیت، که به‌لگه‌ی پی‌راگه‌یان‌دبیت و پی‌سه‌لمان‌دبیت و ئاگاداری کردبیتته‌وه، ههر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه‌ه فرموویه‌تی: ﴿سِيرِكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا﴾ هه‌روه‌ها فرموویه‌تی ﴿سُنُرِهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَّبِعِنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ﴾^۳.

^۱ ئه‌مه لیکدانه‌وهی وشه‌ی (آیات)ه که دوو جووره، جووری یه‌که‌م: مه‌به‌ست له (آیات) نیشانه‌کانی خوایه له دروستکراوه‌کاندا، جووری دووه‌م: مه‌به‌ست له (آیات) ئایه‌ته‌کانی قورئانه که باس له دروستکراوه‌کان ده‌که‌ن. به واتایه‌کی تر: نیشانه خوینراوه‌کان له (قورئانی پیروژدان که په‌رتووکیکی خوینراوه (الکتاب المقروء)، نیشانه بینراوه‌کانیش له بوونه‌وه‌ردان که په‌رتووکیکی بینراوه (الکتاب المنظور). (وه‌رگیر).

^۲ الطبري، ۱۸/۲۰

^۳ ابن کثیر، ۱۸۰/۳

(القرطبي^۱) و (الآلوسي^۲) له تهفسیرهکانیاندا به هه‌مان شیوه تهفسیری ئەم ئایه‌ته‌یان کردوو. (أبو حیان) له (البحر المحيط) دا وتوو یه‌تی: (سُبْرِيكُمُ آيَاتِهِ) هه‌ره‌شه‌یه بۆ دوژمنه‌کانی به‌وه‌ی خوای گه‌وره نیشانه‌کانی خو‌ی نیشانی ئەوان ده‌دات، ئەوانیش ده‌یانناسنه‌وه و ناتوانن خو‌یانی لێ هه‌له‌ بکه‌ن و به‌ناچاری دان به‌وه‌دا ده‌نین که ئەو شتانه نیشانه‌کانی خوای گه‌ورهن.

هه‌روه‌ها {آياته} به‌وه‌ش مانا کراوه که بریتین له: نیشانه‌کانی خوای گه‌وره له خودی خو‌تاندا و له هه‌موو دروستکراوه‌کانیدا، که هه‌روه‌کو واتای: ﴿سُنْرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ﴾ وه‌هایه. هه‌روه‌ها به موعجیزه‌کانی پیغه‌مبه‌ریش (دروودی خوای له‌سه‌ر) لیک دراوه‌ته‌وه، به‌لام خوای گه‌وره داویه‌تیه پال خو‌ی، له‌به‌ر ئەوه‌ی خو‌ی هه‌لسوورپینه‌ری موعجیزه‌کانه له‌سه‌ر ده‌ستی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر)، هه‌ر خوای گه‌وره‌ش له رپی ئەوه‌وه ئاشکریان ده‌کات^۳. (البقاعي) یش له (نظم الدرر) دا، به هه‌مان شیوه‌ی (أبو حیان) تهفسیری کردوو^۴.

له مانه‌ی پیشه‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌و‌یت که مرؤفایه‌تی؛ ژوانیکی هه‌میشه نو‌ی و به‌لینیکی به‌رده‌وامی هه‌یه له‌لایه‌ن خواوه، به‌وه‌ی که خوای گه‌وره نیشانه‌کانی خو‌ی له بوونه‌وه‌ر و له په‌رتووکه‌که‌یدا (قورئانی پیروژ) ئاشکرا بکات و بیانخاته به‌ر چاو، تاوه‌کو به‌لگه‌ی خو‌ی بچه‌سپینیت و موعجیزه‌که‌ش ده‌رکه‌و‌یت.

نیگای خوایی له قورئان و سوننه‌تدا پره له هه‌وال ده‌رباره‌ی باس و وه‌سفی دروستکراوه‌کان، ئەمه له لایه‌ک، له لایه‌کی دیکه‌وه تو‌یژینه‌وه زانستییه ئەزموونیه‌کان لیکۆلینه‌وه و گه‌رانه‌کانی خو‌یان ئاراسته‌ی هه‌مان گۆره‌پان کردوو، که قورئان و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر) لێی دواون.

^۱ القرطبي، ۲۴۶/۱۳

^۲ الآلوسي، ۴۰/۲۰

^۳ أبو حیان، ۱۰۳/۷

^۴ البقاعي، ۲۳۰-۲۲۹/۱۴

که و ابو به یه کگه یشتن له نیوانیاندا شتیکی حه تمییه و بیگومان موعجیزه که ش هر پرو دعات. زانسته ئەزموونیه کانی مرؤف سه لماندوو یانه، که هه والدانى قورئان سه بارهت به دهستکاریکردن و شیواندنى ئایینه کانی تر^۱، راسته و ته واوه. ههروهک چون ئەم زانستانه بوون به شایه تیدهر و رۆشنگه رهوه بۆ ورده کاری واتای ئەو ئایهت و فرمودانه ی که په یوه ندییان به مه سه له کانی بوونه و رهوه هه یه. وهتا بانگخووانى ئیسلام له پسیورییه زانستییه جیاوازه کاندایه له پیشبرکێدان بۆ پروونکردنه وه ی ئەم موعجیزه زانستییه، ههروهک چون ژماره یهک له گه وره زانایانى بوونه وهر له غهیری مسولمانان پرویان کردووه ته هه مان گۆره پان^۲، که هه ندیکیان مسولمانبوونی خویان راگه یاندووه^۳، هه ندیکی تریشیان شایه تییان داوه له سه ر راستی موعجیزه ی زانستی، ئەمه ش وهای کردووه، کاتی ئەوه هاتبیت واتای زۆریک له ئایه ته کانی قورئان و فرموده کانی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر) که باس له بوونه وهر ده که ن؛ ئاشکرا بیت و رۆشن بیته وه: ﴿لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ (الأنعام: ۶۷).

جا ئەگه ر هه ندیک له توێژینه وه کانی بواری ئیججازی زانستی له قورئان و سوننه تدا که موکوریان تیدا بیت؛ ئەمه نابیته به هانه بۆ ئەوه ی حوکمی ناته واوی بدریت به سه ر هه موو توێژینه وه کاندایه، به لکو ئەمه وه ها پیویست ده کات له سه ر ئەو زانایانه ی ئیسلام که به توانا و لیها توون، ده ستپیشخه ری بکه ن بۆ

^۱ بېروانه ئەو په رتوکه ی پزیشکی فه رهنسی به ناوبانگ (مۆریس بۆکای) به ناو نیشانی (التوراة والإنجیل والقرآن فی ضوء المعارف العلمیه الحدیثه) دایناوه، تیایدا سه لماندوو یه تی که ته ورات و ئینجیل دهستکاری کراون و له گه ل راستیه کانی زانستدا دژی یه کن، به لام قورئان دووره له دهستکاریکردن و بگه ره پیتش زانسته نوێیه کانی که وتووه.

^۲ بېروانه ئەو توێژینه وانه ی حهوت له گه وره زانایانی کۆرپه له زانی و تویکاری و نه خوشیه کانی ژنان له غهیری مسولمانان به شدارییان تیدا کردووه، له لیژنه ی ئیججازی زانستی له قورئان و سوننه تدا، له کۆنگره ی هه شته می پزیشکی سعودی که له هۆلی گه وره ی شاری ریاز له (محرم) ی سالی (۱۴۰۴ک) به ستر.

^۳ له نمونه ی: پرؤفیسۆر (تاجاتات تاجاسن) که له کوتابی توێژینه وه کانی ئیججازی زانستیدا له ناو هۆلی کۆنگره ی هه شته می پزیشکی سعودیدا، مسولمانبوونی خوی راگه یاند.

خزمه‌تکرندی قورئان و سوننه‌ت له بواری زانسته‌کانی بوونه‌وهردا، هه‌روه‌ک
 چۆن پێشینیان له بواری زمان و ئوسول و فیه‌ق و بواره‌کانی تری زانسته
 شه‌رعییه‌کاندا خزمه‌تیان کردوون، چونکه ئیمه له‌به‌رده‌م موعجیزه‌یه‌کی زانستی
 هینده گه‌وره‌داین که سه‌رکرده به‌ویژدانه‌کانی زانسته‌کانی بوونه‌وهر له‌م
 سه‌رده‌مه‌دا ته‌ویلیان له ئاستیدا داده‌نه‌وینن.

له راستیشدا ئه‌و جووره ته‌فسیره‌ی زانا مسولمانه‌کان ده‌یزانن -ئه‌وانه‌یان که
 ئاگاداری نه‌ینی دروستکراوه‌کانن-، جه‌ختکرده له ئیججازی زانستی.

هه‌روه‌ک ئه‌م ئایه‌ته پیرۆزانه ئاماژه‌یان پێ کردووه: ﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ
 وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمْ اللَّهُ فَأَنَّا
 تُؤفِكُونَ﴾ (٩٥) فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ
 تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (٩٦) وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ
 الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (٩٧) ﴿ (الأنعام: ٩٥-٩٧)، واته:

"به‌راستی خوا له‌تکه‌ری دانه‌ویله و ناوکه تووه، زیندووش له مردوو ده‌رده‌هینیت
 و ده‌رهینه‌ری مردووشه له زیندوو، ئه‌وه‌یه خوای په‌روه‌دگارتان، ده‌ی که‌واته
 چۆن (له ناسین و په‌رستنی ئه‌و خوایه) لا ده‌درین و ویل ده‌کرین، هه‌ر ئه‌و
 زاته‌یه، که به‌یانیان فه‌راهه‌م ده‌هینیت و ئاسۆ پ‌روناک ده‌کاته‌وه و شه‌وی
 کردوو به‌ هۆی ئارامی و خاموشی، خۆر و مانگیش بو زانینی حسابکردن و
 دیاریکردنی کات، ئه‌و شتانه‌ش هه‌مووی ئه‌ندازه‌گرتنی خوای به‌ده‌سه‌لاتی زانایه،
 هه‌ر خوایه ئه‌ستیره‌ی داناوه بو‌تان تا بیته‌ رینیشاندهرتان و له ناو تاریکیه‌کانی
 وشکانی و ده‌ریادا ر‌ئیان پ‌ی ده‌رکه‌ن، به‌راستی ئیمه نیشانه و به‌لگه‌کانمان پ‌وون
 کردوو ته‌وه بو که‌سانیک که بزائن و تینگه‌ن." ﴿قَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ واته: "ئایه‌ته‌کانی
 قورئان بزائن و هه‌روه‌ها ئایه‌ته‌کانی (نیشانه‌کانی) بوونه‌وهریش."

سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی ئه‌م جووره ته‌فسیره ئیججازی زانستی دووپات ده‌کاته‌وه،
 به‌لام ده‌بیت بزاینن که ته‌فسیری زانستی و ئیججازی زانستی؛ یه‌ک شت نین و
 جیاوازن.

جیاوازی نیوان ته فسیری زانستی و ئیجازی زانستی

ته فسیری زانستی: بریتیه له: پروونکردنه وهی واتای ئایهت، یان فهرمووده له بهر رۆشنایی ئه و بابه تانهی که له نیو بیردۆزهکانی زانستهکانی بوونه وهردا لایهنی راستبوونیان پارسهنگ بووه.

به لام ئیجازی زانستی: بریتیه له وهی که قورئانی پیرۆز، یان سوننهتی پیغمه مبه ر (دروودی خوی له سه ر) ده رباره ی راستیه ک هه والیان دایهت، که زانستی ئه زموونی بو دوا جار سه لماندوویه تی و چه سپاویشه، که له توانادا نه بووه به ئامرازه مرۆبیه کانی سه رده می پیغمه مبه ر (دروودی خوی له سه ر) درکی پی بکریت^۱. به م شیوه یه ده رده که ویت قورئان، یان فهرمووده ئه و راستیه یه بوونه وهریان له خو گرتووه، که دوا جار واتای ئایه ته که یان فهرمووده که ی پی شی ده کریته وه، خه لکیش راستیه سه لمینراوه که ی له بوونه وهردا ده بین و به مه ش ته فسیره که ی جیگیر ده بیته و واتا که شی به ته واوی ده زانریته، ههروهک خوی گه وره ده فه رموویت: ﴿لِكُلِّ نَبَاٍ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ (الأنعام: ۶۷).

پیده چیت به درێژی سه ده کانی ش چه ندین دیمه نی تری ره گه زه کانی بوونه وهر ئاشکرا بین، که واتا جیگیر بووه که زیاتر ده ربخات و پتر قول و گشتگیری بکات، چونکه پیغمه مبه ری خوا (دروودی خوی له سه ر) تاییه تمه نده به وهی که وشه پر واتا کانی (جوامع الکلم) پی به خشراوه^۲، به مه ش ئیجازه که قولتر و گشتگیرتر ده بیته. ههروه ها ئه و ده ستووره ی بوونه وهریش (السنة الكونية) زیاتر روون ده بیته وه، به هوی ئه وهی که زور دیمه نه به لگه ی تر دینه ناو چوارچیوه ی ئه مه وه و هه مان حوکمی ئه م وهرده گرن.

^۱ ئه مه ش خوی له خویدا مانای (تحدی) ی تیدایه، که که س ناتوانیت کاری له و جو ره بکات.

^۲ بروانه فتح الباری، ۲۴۷/۱۳

سه‌رچاوه‌کانی توپژینه‌وهی ئی‌عجازی زانستی

به‌و پښه‌ی توپژینه‌وه‌کانی ئی‌عجازی زانستی، په‌یوه‌ندیان به‌تفسیر و راقه‌ی ئه‌و ثابته و فهرموودانه‌وه‌هیه، که باس له بوونه‌وهر ده‌کن، له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌م توپژینه‌وانه‌وه‌ده‌بن به‌لقیک له‌لقه‌کانی ته‌فسیری قورئان و به‌به‌شیک له‌راقه‌ی فهرمووده و پشت به‌سه‌رچاوه‌کانی هه‌ردوو زانستی ته‌فسیری قورئان و زانستی فهرمووده‌ده‌به‌ستن، ئه‌مه‌له‌لایه‌ک، له‌لایه‌کی تریشه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کاری ئه‌م توپژینه‌وانه‌وه‌بریتیه‌له‌ده‌رخستنی گونجایی و کۆکبوونی (توافق) نیوان ده‌قه‌کانی نیگا و ئه‌و راستی و نه‌هینییانه‌ی بوونه‌وهر، که زانستی ئه‌زموونی ئاشکرای کردوون، ئه‌وا له‌م رووه‌یانه‌وه‌توپژینه‌وه‌کان پشت به‌سه‌رچاوه‌کانی زانسته ئه‌زموونیه‌کان ده‌به‌ستن و له‌همان کاتیشدا پتویستیان به‌میژووی زانسته ئه‌زموونیه‌کان ده‌بیته.

له‌گه‌ل ئه‌مانه‌شدا توپژینه‌وه‌کان په‌یوه‌ندی‌شان به‌(زانستی بنه‌ماکانی ئابین: علم أصول الدین) هه‌یه^۱.

۱ ده‌توانریت سه‌رچاوه‌کانی (توپژینه‌وه‌کانی ئی‌عجازی زانستی) به‌م جوهره‌ دیاری بکریت:

۱. سه‌رچاوه‌کانی زانستی ته‌فسیری قورئان

۲. سه‌رچاوه‌کانی زانستی فهرمووده

۳. سه‌رچاوه‌کانی زانسته ئه‌زموونیه‌کان

۴. میژووی زانسته ئه‌زموونیه‌کان

۵. زانستی بنه‌ره‌ته‌کانی ئابین (علم أصول الدین) (وه‌رگێر)

رېساکانی توپژینه‌وه‌ی ئيعجازی زانستی

توپژینه‌وه‌کانی ئيعجازی زانستی له‌سه‌ر کومه‌له رېسايه‌ک بنيات تراون، که له‌م خالانه‌ی خواره‌وه‌دا به کورتي و پوختی باسيان ده‌که‌ين:

أ. زانستی خواي گه‌وره، زانستیکي کوگير و گشتگيره و هه‌رگيز هه‌له‌ی تيا نيه و به هيچ جوړيک ناته‌واوی رووی تی ناکات، به‌لام زانستی مروّف سنوورداره و شياوی زيادبوونه و رووبه‌رووی هه‌له‌ش ده‌بيته‌وه.

ب. ده‌قه‌کانی نيگا هه‌نديکيان و اتاکانيان براوه‌ن (قطعي)^١ن، هه‌روه‌ها راستيه زانستيه‌کانی بوونه‌وه‌ریش هه‌نديکيان براوه‌ن (قطعي)ن.

ج. هه‌نديک له ده‌قه‌کانی نيگا و اتاکانيان (ظني)^٢ن، له زانستيشدا هه‌نديک له بيردوزه‌کان به‌ته‌واوی نه‌سه‌لمينراون و له پله‌ی (ظني)دان.

د. هه‌رگيز ناگونجيت دژايه‌تی له نيوان ده‌قيکی (قطعي)ی نيگا و راستيه‌کی (قطعي)ی زانستی نه‌زمونيدا روو بدات.

ئه‌گه‌ر دژيه‌کيه‌کی ديار که‌وته نيوانيه‌وه، که وابوو هه‌له‌يه‌ک هه‌يه له به (قطعي) دانانی يه‌کيکياندا^٣.

ه. کاتيک خواي گه‌وره يه‌کيک له نيشانه‌کانی خزی له ئاسوکانی بوونه‌وه‌ردا، يان له خودی مروّفه‌کاندا نيشانی به‌نده‌کانی ده‌دات، به جوړيکی وا راستي ئايه‌تيکی قورئان يان فرموده‌يه‌کی پيغه‌مبه‌ر (دروودی خواي له‌سه‌ر) ده‌ربخات و بيسه‌لمينيّت، ئا له‌م کاته‌دا به هوّی ئاشکراوونی راستيه زانستيه‌کانه‌وه؛

^١ قطعي الدلالة: مه‌به‌ست له‌و ده‌قه‌يه که ته‌نيا يه‌ک واتای ديارپکراو ده‌به‌خشيت و واتاکه‌ی يه‌کلا کراوه‌ته‌وه و ساغ بووه‌ته‌وه.

^٢ ظني الدلالة: مه‌به‌ست له‌و ده‌قه‌يه که چه‌ند واتايه‌ک هه‌لده‌گریت و به‌ته‌واوی به‌سه‌ر يه‌ک مانادا دانه‌براه.

^٣ نه‌م رېسايه، رېسايه‌کی گه‌وره‌يه و زانايانی ئيسلام برياريان له‌سه‌ر داوه و (أبو العباس ابن تيمية) په‌رتووکيکی (١١) يانزه به‌رگيی بۆ روونکرده‌وه‌ی نه‌م رېسايه داناه به ناو‌نيشانی (درء تعارض العقل والنقل).

مانایه‌کی تری نوی له ماناکانی ته‌فسیری قورئان و راقهی فرموده پروون ده‌بنه‌وه.

و. ده‌قه‌کانی نیگا به کومه‌له وشه‌یه‌کی کوگیر^۱ دابه‌زینراون، که هه‌موو واتا راسته‌کانی ئه‌و بابه‌تانه‌ی له باره‌یانه‌وه هاتون؛ له‌خۆ ده‌گرن، ئه‌م واتایانه‌ش ناوبه‌ناو به‌دوای یه‌کدا ئاشکرا ده‌بن و نه‌وه به نه‌وه ده‌بینرین*.

ز. ئه‌گه‌ر دژیه‌کیه‌ک له‌نیوان واتایه‌کی (قطعی)ی ده‌قیگ و بیردۆزیک زانستیدا ده‌رکه‌وت؛ ئه‌وا بیردۆزه‌که ره‌ت ده‌کریته‌وه، چونکه ده‌قه‌که نیگایه و له زاتیکه‌وه هاتوه که هه‌موو شتیک ده‌زانیت و هیچی لی ون نابیت، ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل یه‌کیشدا گونجان؛ ئه‌وا له‌م کاتدا ده‌قه‌که ده‌بیئت به به‌لگه له‌سه‌ر راستی بیردۆزه‌که.

ح. ئه‌گه‌ر دژیه‌کی که‌وته نیوان راستیه‌کی زانستی (قطعی) و فرموده‌یه‌ک له جووری (ظنی الثبوت)، ئه‌وا له‌م کاتدا فرموده (ظنی)یه‌که به‌و جووره لیک ده‌دریته‌وه که له‌گه‌ل راستیه (قطعی)یه‌که‌دا بگونجیت، خۆ ئه‌گه‌ر هیچ بواری گونجاندن نه‌بوو، ئه‌وا (قطعی) یه‌که پیش ده‌خریت.

^۱ پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سه‌ر) فرمویه‌تی: ((بعثت بجوامع الکلم))، (البخاری) له به‌شی (الجهاد)دا و (مسلم) له (المساجد)دا به ژماره ۴۵۲۳ و (الترمذی) له (السير)دا به ژماره ۱۵۵۲ و (النسائی) له به‌شی (الجهاد، باب وجوب الجهاد)دا گیراویانه‌ته‌وه. واته: "من به کومه‌له گوته یان وشه‌گه‌لیکی کوگیر ره‌وانه کراوم".

(ابن حجر) له (فتح الباری)دا (۲۷۴/۱۳) وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سه‌ر) قسه‌کانی کورت و پوخت بوون، چه‌ند وشه‌یه‌کی که‌م بوون، به‌لام واتایه‌کی زۆریان به‌خشیوه. هه‌روه‌ها له (البخاری) ده‌گیرنه‌وه که وتویه‌تی: وه‌کو له باره‌ی (جوامع الکلم)وه پینم گه‌یشتوه، بریتیه له‌وه‌ی: خوی گه‌وره کومه‌لیک شتی زۆر که له په‌رتووکه‌کانی پیش پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سه‌ر) تۆمار کراون، له یه‌ک یان دوو مه‌سه‌له‌دا کو کردووه‌ته‌وه .

* واته مه‌رج نییه هه‌موو واتاکان یان راستیه‌کان له یه‌ک سه‌رده‌مدا به یه‌ک جار ده‌رکه‌ون.

پرووه‌کانی ئی‌عجازی زانستی

موعجیزه‌ی زانستی قورئان، له هه‌موو بواره‌کانی زانست و له‌به‌رده‌م که‌سانی تایبه‌تمه‌ند و خاوه‌ن زانستدا درده‌که‌وێت.

ئهم موعجیزه زانستییه‌ی قورئان به‌پروونی له شیوازی دارپشتن و هه‌والدانی دهرباره‌ی پیشینان و پروداوه‌کانی ئایینده و حیکمه‌ته‌کانی یاسادانان و... چه‌ندین بواری تردا دیاره.

به‌لام زاراوه‌ی "ئیعجازی زانستی" که له‌م سه‌رده‌مه‌دا بلاو بووه‌ته‌وه، به‌سه‌ر ئه‌و پروانه‌ی ئیعجازی زانستی قورئان و سوننه‌تا دابراوه، که زانسته‌کانی بوونه‌وه‌ر و زانستی پزیشکی دۆزیویانه‌ته‌وه.

هه‌ر که‌سیک له بارودۆخی جیهان -له‌پیش هاتنه‌خواره‌وه‌ی قورئان- ورد بێته‌وه؛ بۆی درده‌که‌وێت ئه‌و دهمه دواکه‌وتنیکی یه‌کجار گه‌وره له بواری زانسته‌کانی بوونه‌وه‌ردا هه‌بووه، هه‌روه‌ها ئه‌وه به‌دی ده‌کرێت که چۆن زانیارییه‌کانی مرۆف سه‌بارت به بوونه‌وه‌ر تیکه‌ل به جادووگه‌ری و لافی په‌نه‌انزانی و وه‌هم بووه، به‌پاده‌یه‌ک که بیروباوه‌ری پرپوچ و ئه‌فسانه‌کان زāl بوون به‌سه‌ر بیرى مرۆفایه‌تیدا.

دواى هاتنه‌خواره‌وه‌ی قورئانیش؛ مرۆفایه‌تی ماوه‌یه‌کی دووردریژ له چاوه‌پوانیدا بوو، پیش ئه‌وه‌ی ببیت به خاوه‌نی ئامرازگه‌لیکی زانستی وه‌ها، که به‌هۆیانه‌وه نه‌هینییه‌کانی بوونه‌وه‌ر بدۆزیته‌وه.

کاتیکیش ئه‌و شتانه‌ی توێژه‌ران دواى گه‌ران و لیکۆلینه‌وه‌ی درێژخایه‌ن و به‌کاره‌یتانی وردترین ئامیری نوێ، رێیان لی که‌وت و دۆزییانه‌وه، ته‌ماشاکرا له‌ملاوه هه‌مان ئه‌و شتانه له ئایه‌تیک، یان فه‌رمووده‌یه‌کدا، له‌پیش هه‌زار و چوار سه‌د سه‌له‌وه باسکراون و له دووتوی پاستیه‌کانی نیو نیگادا خراونه‌ته‌پروو.

له راستیدا ئه‌و عه‌ره‌بانه‌ی، که قورئان پرووی ئایه‌ته‌کانی تی کردوون و ئاخاوتنی له‌گه‌ل کردوون؛ پتویستیان به‌وه نه‌بووه ئه‌و هه‌موو وه‌سف و هه‌واله

زۆرهيان ئاراسته بكرىت، كه له قورئان و سوننه‌دا دهرباره‌ى بوونه‌وهر و نهينىيەكانى باسكراون، له پىناوى ئەو‌ى راستگوى پىغه‌مبەريان (دروودى خواى لەسەر) بۆ بسەلمىت، بەلكو بوونى ئەم جۆره وەسف و ھەوالانە ئەو ھە دووپات دەكاتەو، كه قورئان و سوننەت برىتىن لەو نىگا دەستەوسانكەره‌ى كه بەلگە‌ى راستىتى خوى لەگەل خويدا ھەلگرتوو ھە بۆ سەرجه‌م مرؤفەكان، لە سەردەمە جىاجىاكان و قوناغە جۆراوجۆره‌كانياندا.

ھەروەك (أبو‌العباس ابن تيمية) له وەسفى قورئاندا باسى كردوو:

"بەراستى چەندىن نىشانە و بەلگە له قورئاندا كۆ بوونەتەو، كه له غەبرى ئەودا كۆ نەبوونەتەو، چونكە قورئان ھەر خوى بانگەوازشە و بەلگەشە، سەلماندىشە و سەلمىنراویشە، ھەروەھا بەھانەيە لەسەر داواكارى و داخوازى و شاىتەدەر و شاىتەتى بۆ دراویشە".^١

پروەكانى ئىعجازى زانستى له قورئان و سوننەتدا، لەم خالانەى خوارەودا

دەردەكەوئیت:

١. بەيەكگەيشتن و كۆكبوونى ورد و تەواو لە نىوان ئەو باسانەى له دەقەكانى قورئان و سوننەتدا ھەن، لەگەل ئەو راستىيانەى بوونەوهر و نهينىيە زانستىيانەى زانايانى بوونەوهر دۆزىويانەتەو،^٢ كه له تواناى ھىچ مرؤفئىكا نەبوو له كاتى ھاتنەخوارەو‌ى قورئاندا بيانزاننیت.

^١ الفتاوى، ١٤ / ١٩٠.

^٢ پروفیسور (كىث ل. مور) -كه يەكئىكە له بەناوبانگترین زانايانى جىهان له زانستى كۆرپەلەزانیدا، پەرتووگەكەشى دهرباره‌ى كۆرپەلەزانى؛ سەرچاوەيەكى جىهانىيە و ھەرگىزدرارو ھە بۆ ھوت زمان، لەوانە: زمانى پووسى و يابانى و ئەلمانى و چىنى- دواى ئەو‌ى قايل بوو بە تووژىنەوہەكانى ئىعجازى زانستى؛ موھازەرەيەكى بە ناونىشانى "وہك يەك بوونى -مطابقة- زانستى كۆرپەلەزانى لەگەل ئەو‌ى له قورئان و سوننەتدا باس كراو" له سى كۆلئىزى پزىشكى له سعودىيە له سالى (١٤٠٤ك) دا پىشكەش كرد.

۲. دهقه‌کانی قورئان و سوننهت بوون به مایه‌ی راستکردنه‌وه‌ی ئه‌و بیروپا پوچانه‌ی سه‌بارت به نهئینه‌کانی دروستکردن^۱ به درئیایی نه‌وه جیاجیاکان له‌ناو مروّقایه‌تیدا بلاو ببوونه‌وه، ئه‌مه‌ش ته‌نیا به زانستی ئه‌و زاته نه‌بیت، که ئاگای له‌هه‌موو شتیکه؛ نایه‌ته‌دی.

۳. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی دهقه‌کانی قورئانی پیروژ و سوننه‌تی راست و په‌وانی پیغه‌مبهر (دروودی خوی له‌سه‌ر) له‌یه‌ککات و له‌یه‌ک شویندا دانه‌به‌زیون و ئایه‌ته‌کانیش له‌چه‌ندین جیگه‌ی جیاجیادان له‌قورئاندا، به‌لام کاتیک کویان ده‌که‌یته‌وه بوّت دهرده‌که‌ویت که هه‌ریه‌کیکیان ته‌واوکه‌ری ئه‌وی تره، به هه‌مووشیان هه‌قیقه‌تیک ئاشکرا ده‌که‌ن، ئه‌مه‌ش ته‌نیا و ته‌نیا کاربه‌جینی خوی گه‌وره‌یه که نهئینه‌کانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ده‌زانیت.

۴. دارشتنی کومه‌له‌ یاسایه‌کی پر له‌حیکمه‌ت، که له‌وانه‌یه له‌کاتی هاتنه‌خواره‌وه‌ی قورئاندا حیکمه‌ته‌کان شاراوه بووبن و خه‌لکی نه‌یان‌توانیبیت دهرکی پی بکه‌ن، به‌لام توئیژینه‌وه‌کانی زانایان له‌بواره جیاجیاکاندا ده‌بنه هوی دهرخستیان و ئاشکرا بوونیان^۲.

۵. نه‌بوونی هیچ جوّره دژیه‌کیه‌ک له‌نیوان ئه‌و دهقه (قطعی)یه زۆرانه‌ی نیگادا، که باس له‌بوونه‌وه‌ر و نهئینه‌کانی ده‌که‌ن و ئه‌و راستیه‌ی زانستییه

^۱ وه‌کو ئه‌و رایه پوچه‌له‌ی له‌کوندا له‌نیوان زانایانی توئیکاریدا بلاو ببووه‌وه که گوايه کۆریه‌له له‌خوینی حه‌یز دروست ده‌بیت، ئه‌م بیروباوه‌ره به‌رده‌وام بوو تا له‌سه‌ده‌ی (۱۶)ی زاینیدا وردبین (مایکۆسکۆب) دۆزرایه‌وه، به‌لام دهقه‌کانی قورئان و سوننه‌ت به‌چه‌ندین سه‌ده پیش دۆزینه‌وه‌ی وردبین ئه‌وه‌یان سه‌لماندوو، که کۆریه‌له له‌مه‌نی دروست ده‌بیت. (ابن القیم) و (ابن حجر) و چه‌ندانی تر له‌زانایانی مسولمان، به‌هوی دهقه‌کانی نیگاوه ئه‌م قسانه‌ی زانایانی توئیکاریی سه‌رده‌می خۆیانیان په‌ت کردوووه‌ته‌وه.

(ابن حجر) له (فتح الباری) دا (۴۸۰/۱۱) و توویه‌تی: زۆریک له‌توئیکاران وایان داناه، که (مه‌نی)ی پیاو هیچ کاریگه‌ریه‌کی نییه له‌دروستبوونی کۆریه‌له‌دا ته‌نیا له‌هه‌لپێچانیدا نه‌بیت و پیتان وایه کۆریه‌له له‌خوینی حه‌یز دروست ده‌بیت، به‌لام فه‌رموده‌کانی ئه‌م به‌شه ئه‌م رایه پوچه‌ل ده‌که‌نه‌وه.

^۲ بۆ نمونه: زانستی نوی هه‌ندیک له‌حیکمه‌ته‌کانی (حه‌رامکردنی خواردنی گوشتی به‌رازی) دهرخستوه.

زورانهای دوزراونه‌ت‌ه‌وه، له کاتیکدا که دژی‌ه‌کی زور ههن له نیوان ئه‌و بیردوزانه‌دا، که زانایانی بوونه‌وهر باسیان ده‌کن و هاوکات له‌گه‌ل پیشکه‌وتنی دوزینه‌وه‌کاندا ده‌گورین، ئه‌مه له لایه‌ک، له لایه‌کی تریشه‌وه، دژی‌ه‌کی هه‌یه له‌نیوان زانست و ئه‌و شتانه‌دا که ئایینه شیوینراو و ده‌ستکاری‌کراوه‌کان باسیان لی‌کردون.

وه‌کو خوی‌گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لِأَرْتَابِ الْمُبْطِلُونَ﴾ (٤٨) بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ (٤٩) وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ (٥٠) أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (٥١) قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ (٥٢) ﴿ (العنكبوت: ٤٨-٥٢)، واته: "تو ئه‌ی پیغه‌مبهر (دروودی خوی‌له‌سه‌ر)، پیش ئه‌م قورئانه هیه‌ج کتیبیکت نه‌ده‌خوینده‌وه، به‌ده‌ستی خویشت هیه‌ج نووسینیکت نه‌نووسیوه، ئه‌گه‌ر وا بووایه؛ ئه‌وا ئه‌و کاته ناراسته‌کان (بیروایان) ده‌که‌وتنه‌گومانه‌وه (که‌گوایه‌قورئان له‌دانان و داپشتنی تویه) (٤٨)، (نه‌خیر وایه‌که‌گومان‌ده‌بن)، به‌لکو قورئان چه‌ند ئایه‌تیکی پروون و ئاشکران له‌سینه و دل و ده‌روونی ئه‌و که‌سانه‌دا، که له‌لایه‌ن خاوه‌زانستیان پی‌به‌خشراره و له‌به‌ریانه، به‌راستی جگه له‌سته‌مکاران؛ که‌س به‌ره‌لستی و نکولی له‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌نییه و ته‌نیا ئه‌وان دانی پیدا نانین (٤٩)، بیباوه‌ران ده‌لین: ئه‌وه بوچی چه‌ندین نیشانه و به‌لگه‌ی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارییه‌وه بو دانابه‌زینریت، توش له‌وه‌لامیاندا بلی: موعجیزه و به‌لگه‌کان ته‌نیا له‌لایه‌ن خاوه‌یه، من ته‌نیا بیدارکه‌روه‌یه‌کی ئاشکرام بو‌تان (٥٠)، ئایا به‌س نییه بو‌ئوان، که ئیمه‌قورئانمان ناردووته خواره‌وه بو‌سه‌ر تو و به‌سه‌ریاندا ده‌خوینریته‌وه،

بیگومان لهم قورئاندا بهزهیی و یادهینانهوه و په‌ند و ئامۆژگاری هه‌یه بو ئه‌و که‌سانه‌ی ئیمان ده‌هینن(۵۱)، پیتیان بلن: ته‌نیا خوا به‌سه‌شایه‌ت بیت له‌ نیتوان من و ئیوه‌دا، ئه‌و خواجه‌ی هه‌ر چی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه‌ ده‌یزانیت و ئه‌وانه‌ش باوه‌ریان به‌ ناحه‌ق و به‌تال هیناوه‌ و بیباوه‌ر بوون به‌ خواجه‌ گه‌وره‌، ته‌نیا هه‌ر ئه‌وانه‌ن زه‌ره‌مه‌ندان(۵۲)."

سه‌رنجیک: باسه‌که‌ی ئیمه‌ لیره‌دا ته‌نیا تایبه‌ته‌ به‌ مه‌سه‌له‌کانی ئیعجازی زانستی، که‌ ده‌قه‌کان کۆمه‌له‌ واتایه‌ک ده‌خه‌نه‌ روو سه‌باره‌ت به‌ چۆنیتی و ورده‌کارییه‌ نوینیه‌کان، که‌ به‌ دریزایی سه‌رده‌مه‌کان ئاشکرا ده‌بن، به‌لام ئه‌و ده‌قانه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌ بواره‌کانی بیروباوه‌ر و په‌رستش و مامه‌له‌ و ره‌وشته‌وه‌ هه‌یه‌، هه‌موو ئه‌وانه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خواجه‌ له‌سه‌ر) روونی کردوونه‌ته‌وه‌ و ته‌فسیره‌کانیان روشن بووته‌وه‌^۱.

^۱ التفسیر والمفسرون للذهبي، ۳۴/۱

تۆپزىنە ۋە كانى ئىعجازى زانستى

لەبەر رۆشنايى بەرنامەى پېشىنان ۋ قسەى زانايانى تەفسىردا

پېشىنان خاۋەنى بەرنامەىەكى راست ۋ رەۋانن لە بوارى مامەلەكردن لەگەل ئەۋ شتە پەنھانەى نىگا باسى لىۋە كىردوون، بەتايبەت ئەۋ باسانەى پەيوەندىيان بە سىفەتەكانى خۋاى گەۋرە ۋ باروۋخەكانى رۆژى دوايى ۋ ھەر بابەتتىكى تر، كە لە رېئى نىگاۋە نەبىت؛ پەى پى نابرېت.

بەرنامەكەشيان برىتتېيە لە: راۋەستان لەۋ پادەيەدا، كە واتاى دەقەكان دەيبەخشن، بەبى زۆرلەخۇكردن بۆ زانينى چۆنئىتتېيەكان ۋ ئەۋ وردەكارىيانەى كە نىگا روونى نەكردوونەتەۋە، چونكە گەران لەم بواردەدا ۋەكو گەرانە بەناۋ تارىكىدا، ھەۋلادانىش بۆ زانينى شتانىك زىاد لەۋەى، كە نىگا ئاشكرائى كىردوون؛ برىتى دەبىت لە: بەزۆر چەسپاندنى راستىيە گەۋرەكانى نىگا، لەناۋ قالبى ئەۋ بىروبوۋچوونە مروۋىيە سنووردارانەى بە ھەرىەك لە سنوورەكانى ھەست ۋ كات ۋ شوپىن -كە چواردەۋرى مروۋقان گرتوۋەتەۋە-؛ ديارى كراۋە.

فەرموۋدەكانى خۋاى بەدېھنەرى پاك ۋ بىگەرد دەربارەى نەپنىيە دروستكرائەكانى لە ئاسۆكان ۋ لە خودى مروۋقەكانىشدا، بەر لەۋەى خۋاى گەۋرە تەۋاۋى راستىيەكانى ئەم نەپنىيانەمان نىشان بەت؛ ئەم فەرموۋدانە- شتىكى پەنھانن. ھەروەھا بەر لە بىننىيان؛ ھىچ رېگەيەك نىيە بۆ زانينى چۆنئىتتېيەكان ۋ وردەكارىيەكانى ئەۋ نەپنىيانە، تەنبا ئەۋە نەبىت، كە لە رېئى نىگاۋە بىستوۋمانە. ھەر لەبەر ئەمەشە پېشىنان زۆريان لە خۆيان نەدەكرد بۆ باسكردنى شتانىك، كە زانستيان لە بارەيەۋە نەبوۋبىت ۋ بەۋ پادەيە لىئى دوان، كە لە نىگاۋە لىئى تىگەيشتوون.

لە راستىدا واتاى ئەۋ ئايەتانەى پەيوەندن بە شتە پەنھانەكانەۋە لە روۋى زمانەۋە زانراون، بەلام چۆنئىتتېيەكان ۋ وردەكارىيەكانىيان شاراۋەن.

بەگوۋىرەى ئەمەش، باسكردنى راستىيەكانى بوونەۋەر -كە لە نىگادا ھاتوون- لە كەسىكەۋە بۆ كەسىكى تر دەگوۋرېت؛ جا كاتىك كەسىك دىت ۋ -لەۋاى

ئەوھى، كە خۇاى گەورە راستىيەكانى ئاشكرا كىردوۋە و خىستوۋىيەتتە بەر چاۋان- بە وردەكارىيە تەۋاۋ و ھەمەلايەنەۋە باسىان دەكات؛ بىگومان باسكىردنى ئەم كەسە جىاۋازە لە باسكىردنى ئەو كەسەى تەنیا لە رېئى دەقىكى بىستراۋەۋە لىيان دەدوئىت، بەبئ ئەوھى واتاكەى لە واقىعدا كەوتىتتە بەر چاۋ، چونكە باس و ۋەسفى كەسىك، كە بە بىستىن و بىننن ئاگادار بوۋىتت؛ جىاۋازە لە ۋەسفى كەسىكى تر كە تەنیا بە ھۇى بىستىنەۋە شتەكان بزانتت.

نمۇنەى ئەم دوۋانە ۋەكو ھالى دوو كەس ۋايە، كە خاۋەنى كىتتېخانەيەكى گەورە باسى كىتتېخانەكەى خۇببان بۇ بكات، لە كاتى باسكىردنەكەشيدا بەشىكى كىتتېخانەكەيان لەبەر چاۋدا بىت و بەشەكەى تىرىشى -لەبەر بوۋنى ھەندئ پەردە و تارىكىي شۆينەكە- نەبىنرئىت و لىيانەۋە ديار نەبىت.

يەكىكىان -لەبەر ھەر ھۇيەك بىت- تواناى ئەوھى نەبوۋە پەردەكان لا بەرئىت و بەشە تارىكەكە رۇشن بكاتەۋە، لەبەر ئەۋە كاتىك بىهۋىت باس لە بەشە نەبىنراۋەكە بكات؛ ئەۋا لەبەر رۇشنائى ئەۋ قسانەدا كە لە خاۋەنەكەى بىستوۋە و بەگۋىرەى پىۋانەكىردنى لەسەر ئەۋ بەشەى كە بىنئوۋىيەتى؛ باسى لئ دەكات.

بەلام كەسى دوۋەمىان توانئوۋىيەتى ھەندئك لە پەردەكان لا ببات و بەشىكىش لە تارىكىيەكە رۋوناك بكاتەۋە، بەمەش توانئوۋىيەتى ھەندئ لە وردەكارىيەكان و شئوۋە و چۋئىتتېيەكانى ئەۋ شتائەى پىشتىر ۋەسفەكانىيانى بۇ باس كراۋە و لە بارەيانەۋە چەند زانىارىيەكى بىستوۋە؛ بە چاۋى خۇى بىبىنئىت، بەم پىتتەش بىننەكە راستىيە بىستىنەكەى سەلماند و ۋەك يەك دەرچوۋن.

سەررەپاى شاراۋەى راستىيەكانى بوۋنەۋەر لە سەررەمى تەفسىرنوۋسانى پىتتىندا، بەلام تا رادەيەكى زۆر سەررەكەۋتوۋ بوۋن لە لىكدانەۋەى واتاى ئەۋ ئايەتە قورئانئىيانەى، كە دەر بارەى ئەۋ راستىيانە ھاتوۋن. ھەرۋەھا ھەر زانائەكى تەفسىر، كە لە سەررەمى ئەۋدا؛ راستى و چۋئىتتېيەكانى نىشانەكانى بوۋنەۋەر لە ئاسۇكان و خودى مرقۇدا ناديار و شاراۋە بوۋن، ئەۋ لە رېئى پىۋانەكىردنىان بە بەشە بىنراۋەكەى دروستكراۋەكان و لەبەر رۇشنائى ئەۋەى لە نىگاۋە

بیستویه تی؛ باسی کردوون، بیگومان جیاوازه له و تهفسیرنوسه ی که نیشانه کانی بوونه وهر له بهره میدا ئاشکرا بوون، بهمهش بیستن و بینینی بهیه که وه کۆ کردووته وه، له لایه ک ئه وه ی له نیگاوه بیستویه تی و له ولاشه وه ئه وه ی له واقیعدا سه بارهت به راستی و چۆنیتی نیشانه کان بینویه تی.

له رۆژگاری تهفسیرنوسه کانی سه رده مانی رابردوودا، لیکدانه وه ی بابه ته کانی بواری بوونه وهر به هر چه شنیک بووبیت؛ مه ترسییه کی نه بووه بۆ مه سه له ی بیروباوهر، ئه مه ش وای کردوو، که ئه وان ته نیا له سنوره کانی واتای زمانه وانیی ده قه کاندانه وهستن، به لکو هه ولیان داوه به پنی ئه و شاره زاییه ی خوای گه وره پنی داوون له زانیاری و زانسته کانی سه رده می خویندا و به گویره ی ئه و تیگه یشتانه ی خوا به هره مه ندی کردوون پنی، ده قه کان راقه بکه ن و شییان بکه نه وه.

تهفسیرنوسه کان به درێژایی چه ندین سه ده، هه ول و کۆششی گه وره یان داوه بۆ لیکدانه وه ی ئه و ده قانه ی نیگا که په یوه ندییان به و بابه تانه ی بوونه وهر وه هیه که له سه رده می ئه واندا نه دۆزاون ته وه. ئه م هه ول مه زنه شیان له و بوارد، دوو شتمان بۆ پروون ده کاته وه: له لایه که وه ئاستی زانستی مرۆف له و سه رده مانه دا، که له و بوارانه ی بوونه وهر دا پنی گه یشتوو، له لایه کی تریشه وه راده ی یارمه تی خوای گه وره بۆ ئه و تهفسیرنوسانه که تا راده یه کی زۆر راستییان پیکاه.

جا کاتیک واده ی ئه وه دیته پیش، که "راستی"یه که له واقعی بوونه وهر دا ببینیت، ئیتر له م ساته دا گونجان و وه ک په کبونی ئاشکرای نیوان و اتاکانی نیگا و ئه و راستییانه ی که بیناون؛ ده رده که ویت. هه روه ها سنوره کانی زانست و زانیارییه کانی مرۆفیش ده رده که ون، که له لایه که وه وابه سته ن به پیوه نده کانی هه سته کی سنوورداره وه، له لایه کی تریشه وه به چوارچۆه کانی کات و شوین دیاری کراون. له هه مان کاتیشدا ئیعهازه که -به م بینینه- زیاتر پروون و ئاشکرا ده بیت.

خوای گوره زانایانی سهرکه وتوو کردووه له شیکردنه وهی ئه و ئایهت و
فهرمودانهی که په یوه ندییان به نهینی و لایه نه شاراوه کانی بوونه وهره وه هیه،
چونکه ئه وان سهره پای پشتبه ستنیان به ئاماژه و واتای دهسته واژه کان و مانای
ئایه ته کان؛ هاوکات له بهر رۆشنایی و پینمایی دهقه کانی نیگادا ئه و کاره یان
کردووه، بیگومان نیگاش له زاتیکه وه رهوانه کراوه که هه موو نهینییه کانی زهوی
و ئاسمان ده زانیت.

خۆشحالیی پیغه مبهەر (دروودی خوای له سهر)

به هۆی دهرکه وتنی (چوونیهکی) له نیوان نیگا و واقیعدا

ئیمامی (مسلم) له سه حیحه کهیدا^۱ له فاتیمه ی کچی قهیسه وه گنیراویه تیه وه که وتوویه تی: ((... فلما قضی رسول الله ﷺ صلاته جلس علی المنبر وهو یضحک، فقال: لیلزم کل إنسان مصلاده. ثم قال: أتدرون لم جمعتم؟! قالوا: أله ورسوله أعلم. قال: إني والله ما جمعتم لرغبة ولا لرهبة، ولكن جمعتم لأن تمیما الداری، کان رجلا نصرانیا، فجاء فباع وأسلم، وحدثني حديثا وافق الذي كنت أحدثکم عن مسیح الدجال)). واته: "دوای ئه وهی پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر) له نوێژه کهی بووه وه، به پیکه نینه وه له سهر مینه ره که دانیشته و فهرمووی: با ههر کهس له جی نوێژه کهی خۆی بمیته وه، پاشان فهرمووی: ئایا دهزانن له بهر چی کۆم کردوونه ته وه؟ له وه لامدا وتیان: خوا و پیغه مبه ره کهی زانان. فهرمووی: سویند به خوا نه بۆ هیچ داخوازییه ک و نه له بهر هیچ ترسیک ئیوه م کۆ نه کردووه ته وه، به لکو ته نیا بۆ ئه وه کۆم کردوونه ته وه پیتان رابگه یه نم: که (ته میمی داری) پیاویکی گاور بوو، هات و په یمانی دا و مسولمان بوو، پاشان باسیکی بۆ گنیرامه وه، کتومت وه کو ئه و باسه وابوو، که من دهرباره ی مه سیحی دهجال بۆ ئیوه م باس کردبوو."

پاشان باسی به سه رهاتی ته میمی داری و گه شته کهی بۆ کردن، که زیاتر له مانگیک له ده ریادا بووه و هه موو قسه کانی چوونیه ک بوون له گه ل فه رمایشته کانی پیغه مبه ردا (دروودی خوای له سهر)، که پیشتر بۆی باس کردوون.

نمونه یه کی تر:

^۱ صحیح مسلم (کتاب الفتن و أشرار الساعة)، باب قصة الجساسة، حدیث رقم ۱۱۹، ۲۹۴۲.

خه لکی به گومان بوون له نه ژادی (ئوسامه ی کوری زهید)، خاتوو (عائیشه - په زای خوی لی بیت) له م باره یه وه و توویه تی: ((ان رسول الله صلی الله علیه وسلم دخل علی مسرورا، تبرق أساریر وجهه فقال: ألم تر أن مجزاً^۱ نظر أنفا إلى زيد بن حارثة وأسامه بن زيد (وفي رواية وعليهما قطيفة قد غطيا رؤوسهما وبدت أقدامهما)^۲، فقال: إن هذه الأقدام بعضها من بعض))، واته: "رؤیکیان پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر) هات بق لام و دیار بوو، که خوشحال و پرووی پیروزی له خوشحالیدا ده گه شایه وه و فهرمووی: نه تزانیوه که موجه زیز که من له مه و بهر ته ماشای زهیدی کوری حاریسه و ئوسامه ی کوری زهیدی کردووه و [له ریوایه تیکی تر دا: پارچه قه یفه یه کیان داوه به خویندا، به جوریک سهریان داپوشیوه و ته نیا قاچیان به دهر وه بووه] ئیتر و توویه تی: ئەم قاچانه هیی دوو که سه له یه ک رهچه له کن و که سی یه کترن."

به م جوړه کاتیک به لگه له واقعی به رچاو و بینراوه وه دهر که و تووه و ناکوکیه که ی یه کلا کردووه ته وه و گومانه که ی ره واندووه ته وه، ئیتر ئەمه بووه به مایه ی خوشحالی پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر) پرووی پیروزی له خوشیدا گه شاوه ته وه. به هه مان شیوه ش له م سهر دمه ی خو ماندا ده بی باوه ردار چنده خوشحال بیت، کاتیک به چاوی خو ی ئەوه ده بینیت، که راستیه کانی واقع و به لگه بینراوه زوره کان ته و او چوونیه کن له گه ل ئەو باسانه دا، که له پیش هه زار و چوار سه د سال له نیگادا باسکراون.

^۱ مجز: كان قائفا والقائف هو الذي يعرف الشبه ويميز الأثر: موجه زیز ناوی که سیکی رهچه له کناس و شوینییه لگر بووه، رهچه له کناسیش که سیکه به لیکچوونی رووخسار و شیوه دا؛ رهچه له کی که سیک دیاری ده کات و هه روه ها شوینه واریش له یه ک جیا ده کاته وه و شوینییه کان ده ناسیته وه.

^۲ بروانه: فتح الباری، ج ۱۲، ل ۵۶.

گرنیکی توڙينه وهڪاني ئيعجازى زانستى و بهرهمهڪانى

۱. نوڙڪرڻه وهى بهلگهئ سھلمانڊنى پهيامى ئيسلام له سهردهمى ڏوڙينه وه

زانستيه ڪاندا:

ٽه گهر خه لڪانى سهردهمى پيڙهه مبهه (درودى خواى له سهر) زورڙيڪ له موعجيزه ڪانين به چاوى خويان بينيبيت، ٽهوا خواى گوره خه لڪى ٽه م سهردهمى پيڙهه نه ڪردوه و موعجيزه يه ڪى ترى پيڙهه مبهه ڪه ڪى (درودى خواى له سهر) پيشان داوڻ، ڪه له گهل ٽه م سهردهمى دا گونجاوه، تاوه ڪو به هوئ ٽه م موعجيزه يه وه بويان روڻ بيته وه، ڪه قورٿان راست و پهوايه.

ٽه م بهلگه و موعجيزه يه ش برتتبه له: بهلگهئ ئيعجازى زانستى له قورٿان و سوننه تدا. له راستييشدا خه لڪى ٽه م سهردهمى -سهره پاي جياوازي په گز و نيشتمان و ٽايينيان- هيندهئ له بهردهم زانست و بهلگه و نيشانه زانستيه ڪاندا ملڪه چي دهنوينن؟ هه رگيز به و چه شنه گهرڊنگيرى هيچ شتيڪى تر نابين. جا هه ڪه سينڪ له سهرتا پاي په گزه ڪان، ٽه گهر هه قويست و راستيخواز بيت، ٽهوا به يارمه تبي خواى گوره توڙينه وهڪانى ئيعجازى زانستى ٽه وه دهسته بهر دهڪن ڪه روونترين بهلگه و بههيزترين نيشانهئ پيشڪه ش بڪن، ڪه هوڪارن بو بههيزبوونى دلنيابي و زيادبوونى باوه پى باوه ڊاران. وه ڪو خواى گوره دهه رموويت: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ (الأنفال: ٢)، واته: "ڪاتيڪ ٽا به ته ڪانى خواى گهره يان به سهردا بخوينرته وه، باوه پيان زياد دهڪات."

ٽاشڪر ابوونى ٽه م بهلگه زانستيه يانه ش، سهرله نوئ و بو جاريڪى دى متمانه دهه خشيتيه وه به دل و دهر وونى ٽه و مسولمانانهئ، ڪه بيناوه ڀان توانيو يانه -به ناوى ٽه و زانستهئ پيشڪه وتن و شارستانى له سهر بنيات نراوه، له خشته يان بهرن و له ٽايينه ڪه يان وهريانچه رخيئن.

۲. راستکردنه‌وهی ږیره‌وی زانستی نه‌زمونی له جیهاندا:

خوای گه‌وره بنه‌مای (تیروانین بؤ دروستکراوه‌کان)ی کردووه به ږیگایه‌ک له ږیگاکانی باوه‌ره‌یتان به خوای و به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (دروودی خوای له‌سه‌ر). زانسته نه‌زمونی‌یه‌کانیش له‌سه‌ر هه‌مان بنه‌ما دامه‌زراون، له‌م ږووه‌شه‌وه باوه‌ر و زانست ده‌ستله‌ملانی په‌کترن.

به‌لام شوینکه‌وتوانی ئایینه شیونراو و ده‌ستکاریکراوه‌کان؛ راستیه زانستیه‌کانیان به‌درو خستووه‌ته‌وه و به بیبایه‌خ ته‌ماشای ږینازه زانستیه‌کانیان کردووه، بانگ‌خو‌ازانی بواره زانستیه‌کانیشیان ده‌چه‌وسانده‌وه، نه‌مه‌ش وای له هه‌لگرانی زانسته نه‌زمونی‌یه‌کان کرد به ږویاندا بوه‌ستنه‌وه و جه‌نگ له دژی ئایینه‌کانیان ږا‌ب‌گه‌هنن و بیروباوه‌ره ږروپو‌و‌چه‌کانی نیو نه‌م ئایینه‌ناشکرا بکن و په‌رده له‌سه‌ر ناراستیه‌کانیان هه‌لمالن، -له‌میانه‌ی نه‌م بارودوخه‌ناهه‌مواره‌دا- سه‌ره‌نجام مرو‌ق‌ایه‌تی چه‌واشه‌بووه و که‌وتووه‌ته‌ناو گیزاوی سه‌رلیتشیوانه‌وه و به‌رده‌وامیش به‌دوای نه‌و ئایینه راسته‌قینه‌یه‌دا ده‌گه‌ریت، که له‌گه‌ل زانستا کوکه و بانگه‌وازی بؤ ده‌کات و هاوکات زانستیش بانگه‌واز بؤ لای نه‌و بکات.

له‌به‌ر نه‌وه -له‌بارودوخیکی وه‌ادا- ده‌کریت مسولمانان ده‌ستپیشخه‌ری بکن بؤ راستکردنه‌وهی ږیره‌وی زانست له جیهاندا و هه‌ول بدن له جیگه‌ی راست و شیاوی خویدا دایبینه‌وه، به جوړیک ببیته‌وه به ږیگه‌یه‌ک بؤ باوه‌ره‌یتان به خوای گه‌وره و به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (دروودی خوای له‌سه‌ر)، هه‌روه‌ها ببیت به سه‌لمینه‌ری راستیه‌کانی نیو قورئان و به به‌لگه‌یه‌ک له‌سه‌ر راستی ئیسلام، شایه‌تیش بیت له‌سه‌ر شیواندن و ده‌ستکاریکردنی ئایینه‌کانی تر. مرو‌ق‌ایه‌تی پیویستی به ئایینیکی راسته‌قینه‌یه، که به‌فریایه‌وه بیت و له‌و باره‌ناهه‌مواره‌ی به‌سه‌ری هاتووه؛ ږزگاری بکات و بوشایی لایه‌نی ږوحیی بؤ ږر بکاته‌وه، هه‌ستوس‌وزیشی له ویلبوون و دل و ده‌روونی له به‌دبه‌ختی ده‌رباز بکات.

ئایینیکی وه‌ها، که زانست و ئایینی به‌یه‌که‌وه بؤ گری بدات و ماده و ږوحیش به‌یه‌که‌وه به‌ستیت و ږژیم و ږه‌وشتی بؤ دابین بکات و به‌ختیاری دنیا

و پاداشتی باشی دواړو ژبېشې بۆ فراهه م بښت. به لآم بۆ گه یشتنی به م به سته
 -پیش هه موو شتیک- پښوېستی به به لگه یه کی زانستییه، که راستی و دروستی
 ټایینه که ی بۆ به لمښت. توږینه وه کانی ئی عجازی زانستیش وه لآمن بۆ ئه م
 پرسه. یه کیک له و خالانه ش، که مژده به خشن به شیواوی به دیه ټانی ئه م ټامانجه،
 بریتیه له: بوونی بنکه یه کی گوره له زانایانی خاوه ن ویژدان (منصف) له ریزی
 زانایانی بوونه وهردا، که هرگیز دوو دلی نانوین له راگه یاندنی ئه و راستیانه دا
 که قه ناعه تی پیده که ن، ئه مه سه ره رای ئه وه ی، که ئه وان خه لکانیکی
 قسه رویشتون له نیو گه لانی خو یاندا و ریز له قسه کانیان ده گیریت و له زوربه ی
 ولاتانی جیهانی شدا؛ که سانی مله ور و نکولیکه ر ده سه لاتیان نییه به سه ریاندا و
 ناتوان رښان لی بگرن یان ده ست بښنه رښان، ته نیا له و ولاته شیوعیانه دا نه بښت
 که بیباوه رښان کردووه به به نامه بۆ ژبان. به لآم پیده چیت ټامرازه
 هاوچه رخه کانی راگه یاندن؛ هو کاریکی گونجاو بن بۆ گه یاندنی راستییه کانی
 زانست و باوهر ته نانه ت به خه لکی ئه م ولاتانه ش، له وانه شه خوی گوره
 ده روازه ی خیریان به جوړیک تیا والا بکات، که له جیگه کانی تر به و چه شنه
 نه په خسیت.

۳. کاراگردنی مسولمانان له بواری دوزینه وه کانی بوونه وهردا به هو ی

هاندیره ئیمانیه کانه وه:

له راستیدا بیرکردنه وه له دروستکراوه کانی خوی گوره، به شیکه له
 خواپه رستی، به هه مان شیوه بیرکردنه وه ش له واتای ټایه ته کان و فهرمووده کان
 وینه یه کی تری خواپه رستییه، هه روه ها خسته پرووشیان بۆ خه لکی بریتیه له
 بانگه واز بۆ لای خوی گوره، هه موو ئه م واتایانه ش له توږینه وه کانی ئی عجازی
 زانستی له قورئان و سوننه تدا به رجه سته بوون و به دی هاتوون.

ئه مه ش خوی بۆ خوی هو کاریکه بۆ هاندان و هه لئانی مسولمانان که له
 میانه ی چه ندین پالنه ر و هاندیره ی ئیمانیه وه؛ کار بۆ دوزینه وه ی نه ټینه کانی
 بوونه وهر بکه ن، به ئومیدی ئه وه ی ئه م کاره یان بښته مایه ی تڼیه پاندنی قوناغی
 دواکه و تڼیان له م بوارانده که روژگاریک تیا ژباون. کاتیکیش توږه رانی مسولمان

دینه گۆرپانی توژیینه وه کانی ئیجازی زانستییه وه، ئه وه به دی ده که ن که فرموده کانی خوی به دیهینه ر ده باره ی نهیبه دروستکراوه کانی خوی؛ چه ندین نیشانه و به لگه یان له خو گرتوو که له کاتی لیکۆلینه وه کانیاندا رینمایان ده که ن و ده بن به رینیشاندهریان و ئه نجامه کانیان بو نزی که ده که نه وه، هه روه ها به شیک له رنج و ماندوو بوون و هه ول و ته قه لای زیاده یان له سه ر لا ده بن.

ئهرکی مسولمانان

ئه گه ر بزاین، بایه خ و گرنگی توژیینه وه کانی ئیجازی زانستی له هه ر یه کیک له م بوارانهی خواره ودا چه نده، ئه وکات بو مان ده رده که ویت که ئهرکی ئه نجامدانی ئه م توژیینه وانه یه کیکه له گرنگترین فه رزه کانی کیفایه ت. بواره کانی ش ئه مانه ن:

- به هیزکردنی باوه ری باوه رداران.

- به ره ره چدانه وه ی ئه و هه ولانه ی، که بیباوه ران به رگی زانستیان به به ردا کردوو و ده یانه ویت خه لکانیکی مسولمان به ناوی زانسته وه له خسته به رن. بانگکردنی خه لکانیکی نامسولمان به ره و ئیسلام.

- تیگه یشتنمان له و فه رمایشتانه ی، که له قورئان و سونه تدا ئاراسته مان کراون.

- هاندانی مسولمانان بو به ده سه ته یانی هۆکاره کانی بووژانه وه ی زانستی.

وه کو خوی گه وره - له باره ی گرنگی به لگه وه - ده فه رموویت: ﴿لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ

كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾ (البینه: ۱).

واته: "ئه وانه ی، که بیباوه ر بوون له خاوه ن کتیبه کانی رابردوو و موشریکه کان؛ واز له بیروباوه ری خویان ناهین و ده ستی لی هه لناگرن، تا به لگه و نیشانه ی روون و ئاشکرایان بو نه یه ت."

بواره‌کانی توژیینه‌وهی ئیعیجازی زانستی

هەر بابەتیک له هەر بواریکی زانستدا که قورئان یان سوننهت باسیان کردبیت و راستییەکهی ئاشکرا بووبیت، به چه‌شنیک ئه‌وه دووپات بکاته‌وه که هه‌وایی نیگا سه‌بارت به‌و راستییە ته‌نیا له‌لایهن خواوه‌یه؛ ئه‌وا ئه‌و بابەته بواریکه له بواره‌کانی توژیینه‌وهی "ئیعیجازی زانستی".

به‌لام لێره‌دا مه‌به‌ست له‌م زاراوه‌یه، ئه‌و ئیعیجازه زانستییه‌یه که زانسته نوێیه‌کان ده‌ریانخستوه.

که‌وابوو -به‌پێی ئه‌م چه‌مکه- مه‌یدانه‌کان، یان بواره‌کانی توژیینه‌وهی ئیعیجازی زانستی بریتین له:

1. ئه‌و مه‌یدان و بوارانه‌ی بوونه‌وه‌ر، که له قورئان و سوننه‌تدا باس کراون یان ئاماژه‌یان بۆ کراوه و زانستی مرو‌فیش توانیویه‌تی نه‌هینییه‌کانیان بزانی‌ت.
2. ئه‌و بوارانه‌ی توژیهر پێویستی پێیان ده‌بیت بۆ لیکدانه‌وه و ته‌فسیری ده‌قه شه‌رعیه‌کان به‌ شیوه‌یه‌کی راست و دروست و په‌وان و دوور له‌ لادان.
3. بواری زانیی میژووی زانسته‌کان و په‌وتی پیشکه‌وتنیان، که یارمه‌تی توژیهر ده‌دات له‌ رو‌شنکردنه‌وه‌ی چه‌ندین لایه‌نی ئیعیجازه‌که‌دا.

بابه تی دووهم

به لگه کانی گونجاندن له نیوان

دهقه قورئانییه کان و نه نجامه زانستییه راسته کاندا

پ. د. سوعاد یه لدرم

سه روکی به شی ته فسییر زانکوی نه تاتورک تورکیا

سوپاس و ستایش بۆ خوای تاک و تهنیا، دروود و سلاویش له سهر بهنده ههلبژێردراوه کانی بیت.

له راستیدا زاراوه کانی "ئیعجازی زانستی" و "تەفسیری زانستی" و "موعجیزه‌ی زانستی"، لهو دهسته‌واژانه، که تازه داهینراون و له سه‌ردهمی نویدا بلاو بوونه‌ته‌وه. وه‌کو زانراویشه مه‌به‌ست له‌م دهسته‌واژانه بریتیه له: لیکدانه‌وه‌ی هه‌ندیک له ئایه‌ته‌کانی قورئان، به‌جۆریک، که له‌گه‌ل هه‌ندئ له تیۆره‌کان یان دۆزینه‌وه‌ نوێیه‌کانی بواری زانسته سروشتیه‌کاندا بگونجین.

ژماره‌ی ئه‌و نووسهر و دانه‌ره هاوچه‌رخانه‌ش که‌م نین، که هه‌ولیان داوه گونجانی نێوان واتا قورئانییه‌کان و مه‌سه‌له زانستییه‌کان ب‌خه‌نه‌ پروو.

به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌شیکیان زیاده‌پۆییان کردوه له‌م بواره‌دا، زۆر جاریش زۆرله‌خۆکردن یان به‌زۆرسه‌پاندن له‌ کاره‌کانیاندا ره‌نگی داوه‌ته‌وه، ئه‌مه بووه‌ته مایه‌ی ده‌رکه‌وتنی که‌سانیک، که ئه‌م بابه‌ته فه‌رامۆش بکه‌ن و راسته‌وخۆ نکولی له‌م گونجاندنه بکه‌ن.

هه‌ر چه‌نده زۆربه‌ی ئه‌و تەفسیرنووسانه‌ی له‌م سه‌ده‌یه‌ی دواییدا ژیاون، به‌ شیۆه‌یه‌کی مامناوه‌ند له‌م باسه‌ داوان و له‌ راسته‌په‌ی لایان نه‌داوه.

ئیمه‌ش له‌م لیکۆلینه‌وه‌یه‌ماندا ده‌مانه‌ویت بناغه‌پێژی بۆ ئه‌م هه‌لوێسته میان‌ره‌و و مامناوه‌نده بکه‌ین و هه‌ندئ له‌ به‌لگه و پالپشته‌کانی ئاشکرا بکه‌ین، ئه‌مه‌ش تهنیا به‌ پشتیوانی په‌روه‌ردگار.

پا و بوچوونی ره‌خنه‌گران له ته‌فسیری زانستی:

پیش ئه‌وه‌ی بچینه ناو بابه‌ته‌که‌وه؛ باش وایه هندی له پا و بوچوونی ره‌خنه‌گران و بهره‌لستکارانی ته‌فسیری زانستی بخه‌ینه روو و لئیان بدوین، له پیشه‌نگی هه‌مووشیاندا:

یه‌که‌م: پا و بوچوونی ئه‌بو ئیسحاقی شاتیبی (په‌حمه‌تی خوی لی بیت) که له سالی (۷۹۰ک) وه‌فاتی کردووه، له په‌رتووی (الموافقات) دا، به‌رگی (۲)، لاپه‌ره ۵۵ تا ۵۶، وتوویه‌تی:

خه‌لکی زور له بانگه‌شه‌کردنیاندا بو قورئان و به ناوی قورئانه‌وه سنووریان تیپه‌راندووه، به جوریک، که هه‌موو ئه‌و زانستانه‌یان خستووه‌ته پال که خه‌لکانی پیشین یان پاشین لی دواون. هه‌ر له بواری زانسته سروشتیه‌کان و فیرکاریه‌کان و ژیریژی و زانستی پیته‌کان و هه‌موو ئه‌و بابه‌تانه‌ش که تاییه‌تمه‌ندانی بواره زانستیه‌ جو‌راو‌جو‌ره‌کان تییان روانیوه و هه‌ر بواریکی تری هاوشیوه‌ش، له راستیدا ئه‌گه‌ر ئه‌م بانگه‌شانه‌ی ئه‌وان به‌راورد بکه‌ین له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی له پیشدا باسمان کرد؛^۱ ئه‌وا هیچیان راست ده‌رنانچن.

له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا ئاشکرایه، که پیشینیانی چاکه‌کار (السلف الصالح) له هاوه‌لان و شوینکه‌وتووانیان و ئه‌وانه‌ش دواي ئه‌وان هاتوون؛ له هه‌موو که‌س زانتر بوون به قورئان و زانسته‌کانی و ئه‌و نه‌ینییانه‌ش له قورئاندا هه‌یه، به‌لام سه‌ره‌پای ئه‌مه‌ش نه‌مانیستووه هیچ یه‌کیک له‌وان ده‌رباره‌ی ئه‌م بانگه‌شه و باسانه دوابیت، ته‌نیا قسه‌یان له‌سه‌ر ئه‌و شتانه کردووه که پیشتر باسمان کرد، هه‌روه‌ها باسیان له فرمانی ئه‌رکه‌کان و حوکه‌کانی پوژی دواي و بابه‌ته هاوشیوه‌کانیان کردووه. خو ئه‌گه‌ر ئه‌وان خو‌یان له و باسانه بدایه و تیروانیان له باره‌وه هه‌بوویه، ئه‌وا بیگومان هه‌ر شتی‌کمان له قسه و باسه‌کانیان پیده‌گه‌یشت که بنه‌رته‌ی ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ی بو ده‌رخستینایه. به‌لام شتیکی له‌م جو‌ره نه‌بووه و هیچمان پی نه‌گه‌یشتووه، که ئه‌وه ده‌سه‌لمینیت ئه‌م بابه‌ته لای ئه‌وان له‌ئارادا

^۱ مه‌به‌ست له و باسانه‌یه، که له کتیه‌که‌یدا (الموافقات)، له پیش ئه‌م بره‌گه‌یه‌وه باسی کردووه.

نه بووه و ئەمەش بوخوی بەلگهیه لهسەر ئەوهی که قورئان هیچ بەلگه و سهلماندنیکى تیا نیه بۆ ئەو جوړه بانگه شهیهی ئەوان.

پاشان (شاتیبی) وای داناوه که ئەو واتایانەى عەرەب له زمانى خویدا به کارى نههیناون و نهیناسیون؛ واتاگه لیکن پشتیان پى نابهستریت و بههههه وهرنهگیرین، لهم بارهیهوه دهلیت: "رهنهگه ئەو جوړه کهسانه ئەوهیان کردبیت به بهلگه بۆ بانگه شه که یان که خوای گهوره دهفرموویت: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيَانًا لِّكُلِّ

شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ (النحل: ٨٩)، واته: "ئەى (مههمه د -

دروودى خوای لهسەر) ئیمه قورئانمان ناردووته خواریوه بۆ تو که روونکه ره وهی هه موو شتیکه. "یان ئایه تی: ﴿مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾

(الأنعام: ٢٨) واته: "هیچ شتی کهمان له کتیبه کهدا فراموش نه کردوو.

ههروهها هاوشیوهی ئەم ئایه تانه...

به لام واتای ئەم ئایه تانه لای زانایانی تهفسیر به جوړیکی تره و مه بهست له (هه موو شتیکه)، ئەو شتانهیه که په یوه ندییان به بارى ئه رک و په رسته وه ههیه،

مه بهستیش له (کتاب) له ئایه تی دووهدا: ﴿مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾

بریتیه له "اللوح المحفوظ".

ئەوان له تهفسیری ئەم ئایه تانه دا، شتیکی وایان باس نه کردوو ئەوه بگهیه نیت، که قورئان هه موو ئەو زانسته نه قلی و ئەقلیبانهی له خو گرتبیت، له بهر ئەوه دروست نییه شتیکه بدریته پال قورئان، که قورئان نه یخوازیت و له خوای نه گرتبیت، ههروهک ناگونجیت نکولی له شتیکه بکریت، که بیخوازیت.

بۆ ههولی تیگه یشتنیش له قورئان؛ پیویسته ته نیا پشت به و زانیاریان به بستریت که له زمانى عه ره بییه وه سه رچاوه یان گرتوو و به تاییه تی عه ره ب له زمانى خویدا پى ئاشنا بوون، چونکه ته نیا لهم ریگهیه وه دهگهینه زانین و شاره زابوون لهو حوکمه شه رعیبانهی که له قورئاندا. جا هه ر که سیک ویستبیتی به که رهسته یه کی تر، یان له ری ئامرازیکی تره وه له غه یری

ئامرازەكانى خۆى لە قورئان تىگات، ئەوا گومرا بوو و وەك خۆى لىي تىنەگەيشتوو و قسەى بەدەم خوا و پىنغەمبەرەو (دروودى خواى لەسەر) ھەلبەستوو، خواى گورەش زانترە و ھەر ئەویش پشتىوانە^۱.

دووم: پا و بۆچوونى (د. محمد حسين الذهبى):

دەكرىت (د. محمد حسين الذهبى) بە نوینەرى نكۆلىكەرانى تەفسىرى زانستى دابنن. ئەو بەم جۆرە پىناسەى تەفسىرى زانستى دەكات: تەفسىرى زانستى برىتییە لەو تەفسىرەى، كە زاراو زانستییەكان دەكات بە سەنگى مەحەكى لىكانەوھى دەستەواژە قورئانییەكان و ھەولى ئەو دەدات، ھەر چى زانستە ھەمەجۆر و پا و بۆچوونە فەلسەفییەكانە، لىوھى دەرېھنیت. دكتورى ناوبراو لە چەند روویەكەو بەرھەلستى تەفسىرى زانستى دەكات و پەخنەى لى دەكرىت، كە برىتییە لەم لایەنانەى لای خوارەو:

۱. لایەنى زمانەوانى

لەگەل تىپەربوونى كاتدا؛ زۆرىك لە وشە و دەرېھنە قورئانییەكان، گوراون و مەبەست و واتاكانیان فراوان بوو، ھەموو واتاكانیش لە يەك دەرېھنە كۆ دەبنەو و چەندین واتاى جۆراوجۆر لە يەك وشەدا بەدى دىت، ھەندىك لەم واتایانە ھەر لە كاتى ھاتنەخوارەوھى قورئاندا؛ عەرەبەكان زانیوانە و پىي ئاشنا بوون، ھەندى واتاش ئەوان لەو سەردەمەدا ھىچیان لە بارەو نەزانىو، چونكە شتىكى نوینی و تازە ھاتووئە سەر واتاى وشەكە، جا ئایا تا چەند پەسەندە ئىمە بەم شىوہ بەرفراوان و سەیرە لەگەل تىگەيشتنى دەرېھنە قورئانییەكاندا پەفتار بكەین و بە جۆرىك لىكیان بدەینەو ماناى ئەو زاراوانە بگەینن كە تازە پەیدا بوون و ھاتوونەتە ئاراو!

^۱ الموافقات، بەرگى ۲، لاپەرە ۵۵-۵۶، لە مەسەلەى چوارەمدا، جۆرى دووم، بابەتى (فى بیان قصد الشارع فى وضع الشريعة للافهام).

۲. لایه‌نی رِه‌وانیژی

رِه‌وانیژی بریتیه له گونجانی قسه له‌گه‌ل خواست و پتویستی باریکی دیاریکراودا. به‌گویره‌ی ئه‌مه؛ ته‌فسیری زانستی قورئان، زیان به لایه‌نی رِه‌وانیژی قورئان ده‌گه‌یه‌نیت، چونکه ئه‌و که‌سانه‌ی به قورئان دوینراون -له ساتی هاتنه‌خواره‌وه‌یدا- ئه‌گه‌ر ئه‌م واتایانه‌یان نه‌زانینیت و په‌روه‌ردگاریش له دواندینادا مه‌به‌ستی ئه‌م واتایانه بووینت؛ ئه‌مه ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت، که قورئان کاریگه‌ر نه‌بووه و رِه‌وانیژی تیا نییه، چونکه حاله‌تی که‌سی بانگکراوی رِه‌چاو نه‌کردوو، ئه‌گه‌ر واتاکانیشیان زانیوه؛ ئه‌ی بۆچی بووزانه‌وه‌ی زانستی له ناو عه‌ره‌بدا هه‌ر له سه‌رده‌می هاتنه‌خواره‌وه‌ی قورئانه‌وه‌ ده‌رنه‌که‌وتوو و سه‌ری هه‌له‌ناوه، له کاتی‌کدا که قورئان زانسته‌کانی خه‌لکانی پینشین و پاشینیشی له‌خو گرتوو!

۳. لایه‌نی بیروباوه‌ر

خوای گه‌وره قورئانی بۆ هه‌موو خه‌لکی ناردوو تا رۆژی دوایی، جا ئه‌گه‌ر ئیمه‌ رینبازی ئه‌وانه بگرینه‌ به‌ر، که هه‌موو شتیک ده‌خه‌نه‌وه سه‌ر قورئان و قورئانمان کرد به سه‌رچاوه‌ی زانسته‌کان؛ ئه‌وا گومان و دوودلی ده‌خه‌ینه بیروباوه‌ری مسولمانانه‌وه به‌رامبه‌ر به قورئانی پیروژ، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی، که ریسا زانستیه‌کان و ئه‌و بیردۆزانه‌ش که له‌سه‌ریان دامه‌زراون؛ نه جیگیرن و نه به‌رده‌وامیشن.

ئه‌گه‌ر ئیمه واتاکانی قورئان به‌گویره‌ی ئه‌و بیردۆزه‌ گۆراوانه ئاراسته‌ بکه‌ین که قورئان ناخوازیت، پاشان نادرستی و پووچی ئه‌و بیردۆزانه‌ ده‌رکه‌ویت؛ ئه‌وا ئه‌مه ده‌بیته‌ مایه‌ی له‌تکردنی بیروباوه‌ری مسولمانان به‌رامبه‌ر به قورئانی پیروژ، چونکه ناکریت و ناگونجیت قورئان ئه‌مرۆ شتیک به‌درۆ بخاته‌وه که دوینتی به راستی زانیوه^۱.

^۱ ته‌ماشای (التفسیر والمفسرون) ی (د. الذهبي) بکه.

ئەمە پوختەى قسەكانى (د. الذهبى) بو، بەلام ئىمە پىمانوايه، كه (د. الذهبى) لەم خويندنهوانهيدا وهلامى ئەو كهسانه دەداتەوه، كه زيادهپهرو بوون و لەپادهبەدەر رۆچوون لە بواری گونجاندن و يەكخستى دهقه قورئانيهكان و مەسەله زانستىيەكاندا، چونكه وهك دەردەكهوئیت و-له دوا نووسيندا لەم بارهيهوه دياره- ئەو يەكسەرى بەرهههستى ئەوه ناكات، كه قورئان ئاماژه به هەندىك لە راستىيە زانستىيەكان بكات و لەم بارهيهوه وتوويهتى: "ئەوهندهيان بەسه، كه قورئان هيج دهقىكى ئاشكرای تيا نيهه پىچەوانهه راستىيەكى زانستىيە چەسپاو بيت، ئەوهندهش بەسه بۆ قورئان، كه دهكرىت گونجان بەدى بيت لەنيوان ئەم و هەموو ئەو بىردۆز و ياسا زانستىيانەدا كه لە رابردوو و ئىستا و داهاتووشدا هاتوون و دینه كاپهوه و لەسەر بنچينهيهكى رهوا و بنهپهتتىكى راست و دروست دامەزراون."

جا ئايا ئەمە خۆى موعجيزهيهكى زانستى نيهه، كه قورئان لهگهه راستىيە زانستىيە چەسپاوهكاندا دژيهك نيهه¹.

سىتيم: ئيعجازى زانستى قورئان و پا و بۆچوونى هەريهك له (ئيبين عاشور و سهعيدى نوورسى):

له لاپهههكانى داهاتوودا؛ پا و بۆچوونهكانى پيشهوه دهخهينه ژير باس و پهخنهوه و لەم بوارهدا سوود له روانگهه تەفسىرنووسه هاوچهرخهكان وەردەگرين، بەتاييهتى ماموستا (محمد الطاهر بن عاشور) له تونس و پيشههوا (سهعيدى نوورسى) له توركيا.

چونكه هەردووکیان خاوهنى فهزلىكى گهورهن لەم بوارهدا و توانيويانه زۆر سهركهوتووانه كارى بنهپهتدۆزى (بنچينهپيژى) بۆ ئەم ريبازه راست و دروسته له تەفسىرى قورئانى پيروزدا، بەئەنجام بگهيهن.

¹ بەلئى ئەمە وایه، بەلام ئەمە شتىكه و ئەوهش كه قورئانى پيروز سهراوهيهكى راستهوخۆى وردهكارى راستىيە زانستىيەكان بيت؛ شتىكى تره!

ههروهها له بهر ئه وهش، كه له ناو ته فسیرنوسه كاندا هینده ناوبانگیان
دهر نه کردوه، هیندهی خویان شایستهین.

(ئیین عاشور - پهحمهتی خوی لئ بیت) له تهفسیره کهیدا، له پیشهکی ژماره
۱۰، بهرگی ۱، لایه ره ۱۲۷-۱۲۹، له باسی ئیعجازی قورئاندا دهلیت: "جوری
دووم له ئیعجازی زانستی قورئان، دهبیت به دوو به شه وه: به شیکیان ته نیا به
بیستن و تیگهیشتنی، پهی پی دهبریت و دهزانریت. به شه کهی تریان بۆ زانینی
پرووی ئیعجازه کهی، پیویست به شاره زابوون و زانینی ریسا زانستییه کان دهکات.
ئیر به گویرهی ئاستهکانی تیگهیشتن و په ره سه ندنی زانسته کان، به ره به ره پرووی
ئیعجازه کهی وهکو پۆشنایی و سپیدهی به ره به بیان دهرده که ویت و ئاشکرا
دهبیت."

ههردوو به شه کهش به لگن له سه ره ئه وهی، كه قورئان له لایه ن خواوه رهوانه
کراوه، چونکه "نه خوینده واریک" هیناویه تی و له جیگه په کیشدا که خه لکه کهی له
ورده کارییهکانی زانستیان نه کولیوه ته وه و هه ره له ناو ئه وانیشدا نیشته جی بووه و
لییان جیا نه بووه ته وه و دانه پراوه^۱.

قورئانی پیرو زیش هیما بۆ ئه م لایه نهی ئیعجاز دهکات، وهکو له سووره تی
(القصص) دا خوی گه وه ده فه رموویت: ﴿قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ
أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (۴۹) فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا
يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۵۰﴾ ﴿القصص: ۴۹-۵۰﴾، واته: "ئه ی پیغه مبه ره (دروودی
خوی له سه ره) پینان بلئ: ده سا ئیوه کتیبیکی تر بهینن له لایه ن خواوه، که باشتر و
چاکتر بیت له و دووانه (قورئان و ته ورات)؛ ئه وه منیش شوینی ده که وم، ئه گه ره
ئیه راسنگون، خو ئه گه ره به ده م بانگه وازه کهی تووه نه هاتن و وه لامیان نه دایته وه

^۱ مه به ست ئه وهیه که نه چووه ته ناو خه لکانیکه وه خاوه نی زانست بن، یان نه چووه بۆ شوینیک که
مه له بندی ئه و زانستانه بیت، تا وهکو له وانه وه فی ره بووبیت. (وه رگی ره)

(واته نه یانتوانی کتیبیکی تر بهینن)؛ ئەوێ چاک بزانه، که ئەوانه هەر شوینی ئارەزووی خۆیان دەکەون.

پاشان ئەم لایەنە ئیعیجازی قورئان بەو کۆتایی نەهاتووێ که قورئان بەشداریی زانایانی کردبیت له باسی ئەو زانستانەدا که ئەو کاتە بوویانە، بەلکو سەر کهوتووێ بۆ ئاستیکی بالاتر لهوان و باسی ئەو شتانی کردووێ که ئەوان پێی ئاشنا نەبوون و ئەوانەشی تێپەراندووێ که ئەوان خویندووویانە و پێی ئاشنا بوون.

(ابن عرفة) له باسی ئایەتی (۲۷)ی سوورەتی (آل عمران)دا: ﴿تَوَلَّجَ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتَوَلَّجَ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ دەلیت: "هەندیکیان وتوویانە: قورئان وشە و زاراوەی وای لەخۆ گرتووێ کهسانی ئاسایی لێی تێدەگەن، هەندیکی تریشی کهسانی تاییبەت لێی تێدەگەن، هەندێ وشە و زاراوەشی تیاپە، که هەردووولا لێی تێدەگەن، ئەم ئایەتەش لەم جۆرەیانە، چونکە "الایلاج" (خستنه‌ناو) ئەو پڕۆژانە دەگریتەوێ، که تەنیا کهسانی تاییبەتمەند درکی پێ دەکەن، هەروەها واتای ئەو وەرزانەش دەگەیه‌نیت، که سەرجه‌م خەلکی ئاسایی دەیزانن."

منیش دەلیم: "هەروەها ئەم ئایەتەش له هەمان جۆرە، که خوای گەورە دەفەرموویت: ﴿أَوَلَمْ يَرَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ (الأنبياء: ۳۰)، واتە: "ئاسمانەکان و زەوی؛ هەردووکیان پیکەوێ لکابوون (یەک پارچە بوون)، ئینجا له یەکتەرمان جیا کردنەوێ."

^۱ واتە (ابن عاشور)

یه کیکی تر، له شیوازه کانی ئی عجازی زانستی قورئان ئه وهیه: بانگه شهی کردووه بو تیروانین و گه پان به دواى به لگه دا، له کتیبی (الشفاء) دا ده لیت: "له رووه کانی ئی عجازی قورئان ئه وهیه چه ندین زانست و زانیاری وه های کو کردووه ته وه، که عه رب نه یان زانیوه، هیچ یه کیکیش له زانیانی نه ته وه کانی تریش په بیان پی نه بردووه، له هیچ یه کیکی له کتیبه کانیاندا نه هاتووه و باس نه کراوه."
له و زانستانهش که له دوو توئی قورئاندا کو کراوه ته وه:

روونکردنه وهی زانستی ریسا و حوکمه شه رعیه کان و سه رنجرا کیشان بو لای ریزه و شیوازه کانی به لگه ی ئه قلی و وه لامدانه وهی گرو و تا قمی نه ته وه کانی تر به چه ندین به لگه ی به هیز و سه لامدنی جو را و جو ر، له وانه: وه کو خوی گه وره ده فه رموویت: ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ (الأنبياء: ۲۲)، واته: "ته گه له ئاسمان و زه ویدا چه ند خویه کی تر هه بو وایه جگه له ﴿اللَّهُ﴾، ئه وایر ان ده بوون و تیک ده چون به سه ر یه کدا. "هروه ها خوی گه وره ده فه رموویت: ﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾ (یس: ۸۱) واته: "ئایا ئه و زاته ی که ئاسمانه کان و زه ویی دروست کردووه، ناتوانیت دووباره وه ک خو یان دروستیان بکاته وه؟" هروه ها قورئان چاوی خه لکی کردووه ته وه له ئاستی په و پایه و بایه خی زانسته کاندا، به وهی که زانستی شوبه اندووه به روونکی و به ژیان، وه ک ده فه رموویت: ﴿لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا

^۲ راسته بانگه شهی قورئان بو تیروانین و گه پان به دواى به لگه دا؛ یه کیکه له تاییه تمه ندییه کانی قورئان، که له په رتوکه ئاسمانییه کانی تری جیا ده کاته وه و قورئان له م رووه وه بالاتر و زالتره له وان، به لام دانانی ئه م بابه ته له ژیر ناو نیشانی (ئی عجازی زانستی) دا؛ ره نگه ورده کاری تیا نه بیت و پراو پر نه بیت. پیچوونه وهی (د. ابراهیم الخولي) (الهیة)

وَيَحِقُّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿ (یس: ۷۰) واته: "ئەم قورئانە بۆ ئەو هیە ئەو کەسانە

بیدار بکاتەووە کە زیندوون (دل و ئەقلیان زیندوو و هۆشیارە)."

﴿يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ

يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾

(البقرة: ۲۵۷) واته: "خوای گەورە) لە تاریکییەکانی (بیباوەری و گومان و ستەم)

دەریاندەهینیت و دەیانبات بەرەو ڕۆشنایی و ڕووناکی (باوەر و ڕینمایی)."

﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لَضَرِبِهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ (العنكبوت: ۴۳)

واته: "ئەو نموونانە دەهینینەووە بۆ خەلکی، تەنیا زانا و شارەزاکان تێدەگەن و

تێدەفکرن."

﴿هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾

(الزمر: ۹) واته: "تایا ئەو کەسانە ی کە دەزانن و شارەزان، وەک ئەوانەن کە هیچ

نازانن و شارەزاییان نییە؟"

بەلکو ئەم جوړە ئیعیجازە، زۆر بەتەواوی و بەروونی قورئان لە شتیوازهکان و

مەبەستەکانی هەلبەست و هۆنراوە جیا دەکاتەووە.

جا کاتیکی پێشەوا (شاتیبی) لە پەرتووکی (الموافقات) دا دەلیت: "واتا کانی

قورئان بەو دەبیت، کە عەرەب زانیویانە، لیک نادریتەووە و جگە لەو مانایانە ی

لای ئەوان زانراو بوون؛ هیچی تر هەلناگریت؛" لەوانە ی ئەم قسە یە بۆ ئەو

کردبیت، تاوەکو لەو گرفتانه ڕزگاری بیت، کە لە سەرۆبەندی ڕەخنە و نکولی

کردنی بیباوەراندان دینە ئاراو و مەسەلە کە لە کورتی بیریتهووە و باسە کە درێژە

نەکیشتیت و کاتی بە نرخ ی لەکیس نەچیت، ئەگەر نا چۆن پێشەوا (شاتیبی) نکولی

لەو دەکات، کە ئیعیجازی قورئان بۆ خەلکی هەموو سەر دەمەکانە -نە ک تەنیا بۆ

سەر دەمی هاتنەخوارەووە ی- هەر وەها چۆن پەبیردن بە ئیعیجازی قورئان لە لایەن

خەلکانی دوا ی سەر دەمی عەرەبییەووە، بەتەنیا لەو دا کورت دەکاتەووە، کە

ئەوانىش ھەر ئەو بەكەن بە بەلگەى ئىعجازى قورئان كە خەلكى سەردەمى ھاتتەخوارەوى قورئان (عەرەبەكان) دەستەوسان بوون لە ئاستىدا و نەيانتوانىو بەرەنگارى بىنەوہ^۱.

كاتىك ئىمە دان بەوہدا دەنئىن كە ئەوان (واتە عەرەبەكان) بالا دەست بوون لە پەوانىبىزى و زمانپاراويدا، ئەمە بۆخوى ئىعجازىكى سەلمىنەرە كە خەلكانى سەردەمىك لەبەرامبەر قورئاندا دەستەوسان بوون، بەلام دەرکىپکردنى خەلكى بە ئىعجازى قورئان لە سەردەمىكدا، سوودى نىيە بۆ خەلكانى سەردەمەكانى تر.

پاشان (ابن عاشور) ئەم فەرموودەيە وەك بەلگەيەك بۆ بۆچوونەكانى دەھىنئەوہ: ((ما من الأنبياء نبي إلا أوتي - أو أعطي - من الآيات ما مثله آمن عليه البشر، وإنما كان الذي أوتيت وحيا أوحاه الله، فأرجو أن أكون أكثرهم تابعا يوم القيامة^۲)).

لە راستىدا پەيوەندى نىوان ئەوہى كە پىغەمبەرى خوا (دروودى خواى لەسەر) نىگای پى بەخشاوہ لەگەل ئەوہدا كە خوازيارە شوئىكەوتوى لە ھەموو پىغەمبەرانى تر (سلاوى خوايان لەسەر) زياتر بىت، ئەم پەيوەندىيە دەرناكەوئىت و ئاشكرا نابىت، تەنيا بەوہ نەبىت كە ئەو موعىزەيەى پىي بەخشاوہ -كە نىگاكەيە-؛ موعىزەيەكى گونجاو و شياو بىت بۆ ھەموو چەرخەكان، تاوہكو ئەوانەى بە ھوى موعىزەكەيەوہ شوئى ئايىنەكەى دەكەون؛ نەتەوہ و گەلانكى زۆر بن و سەرەراى جياوازىي ژىرى و بەھرىيان؛ پىي قايل بن، بىگومان ئەوكات

^۱ بە واتايەكى تر: ناگونجىت دەستەوسانبوونى عەرەبەكانى سەردەمى ھاتتەخوارەوى قورئان لەوہدا كە نەيانتوانىو لە وىنەى قورئان دابھىنن، بكرىت بە تاكە وىنە و لايەنى ئىعجازى قورئان بۆ ھەموو خەلكانى سەردەمەكانى ترىش و ھەموو ئىعجازى قورئان لەوہدا كورت بكرىتەوہ تا دنيا دنيايە. (وەرگىر)

^۲ واتاي ئەم فەرموودەيە پىشتر باسكرا.

^۳ ئەم فەرموودەيە -لە صەحىحى بوخارىدا- لە سەرەتاى (فضائل القرآن)دا، فەرموودەى ژمارە ۴۹۸۱ و ھەرودھا لە بەشى (الإعتصام)، بابى ۲، فەرموودەى ژمارە ۷۲۷۴، لە صەحىحى موسلىمىشدا لە (كتاب الإيمان)، بابى ۶۹، فەرموودەى ژمارە ۱۵۲/۲۳۹، (النسائى)يش لە بەشى (التفسير) و (فضائل القرآن)دا گىراوئەتەوہ، ھەرودھكوو (المزى) لە پەرتووكى (الأطراف)دا وتوويەتى: ھەموويان لە (أبي هريرة)وہ گىراوئەتەوہ. (الهيئة).

ئەو لە ھەموو پێغەمبەرانى تر (سالاوى خاويان لەسەر) شوينکەوتووى زياتر دەبیت.

بەدنياييەو ئەمەش بەدى ھاتوو، چونکە مەبەست لە "شوینکەوتوو" ئەو کەسە يە کە بەتەواوى لە پەيرەويکردنى راستيەکانى ئاييندا شوينى کەوتبیت، نەک تەنيا بە لافليدان و پەيوەستبوونى زارەكى بىت.

ئەم لايەنەش لە ئيعجازى قورئان؛ بە کۆى قورئان و ھەر ھەمووى بەتیکرايى دیتە دى و دەسەلمیت، چونکە ھيچ ئايەتیک لە ئايەتەکانى بەتەنيا و ھيچ سوورەتيکيش لە سوورەتەکانى بەجيا؛ ئەم جۆرە ئيعجازيان لەخۆ نەگرتوو، بەلکو لە کۆى ھەموو ئايەت و سوورەتەکانەو سەرچاوە دەگریت.

لەبەر ئەو ئەم جۆرەيان بریتيە لە ئيعجازیک کە لە کۆى قورئانەو ھەردەگيریت و بەدەست دیت، ناشکریت تەحەدای پى بکریت تەنيا بە ناماژەپندان نەبیت، وەکو ئەو ئايەتەى کە دەفەرموويت: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ (النساء: ۸۲) واتە: "خۆ ئەگەر ئەو قورئانە لە لايەن کەسيكى ترەو بووايە جگە لە خوا، ئەوا بيگومان جياوازی و دژيەکيەكى زۆريان تيدا دەدۆزيبەو."

مامۇستا (ابن عاشور) لە پيشەکيى چوارەم لە تەفسيري (التحرير والتنوير)، لە بەرگى ۱، لاپەرە (۴۲-۴۵) دەلێت: " لە شيوازی سيهەمدا: چەندین بابەتى زانستی لەو زانستانەى پەيوەندييان بە مەبەستى ئايەتەکەو ھەيە؛ دیتە ئاراو، بەگوێرەى ئەوہى کە مانای ئايەتەکە ئەگەر بە ھيمايەکيش بىت؛ ناماژەى بۆ کردوون^۱، وەکو ئەوہى کەسيک لە تەفسيري ئەم ئايەتەدا: ﴿يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ (البقرة: ۲۶۹)، باس لە بەشەکانى زانستى دانايى (الحكمة) و سوودەکانى بکات

^۱ يان بەگوێرەى چەند شيوەيەكى تر، کە لە بەرگەکانى داھاتوودا باس دەکړين. (وہرگړې)

و بیخاته ژیر واتای (خیرا کثیرا) وه، ئەگەرچی زانستی دانایی؛ زانستیکی زاراوهدیه و واتاکه‌ی به‌ته‌واوی پراوێر نییه له‌گه‌ل مانای ئایه‌ته‌که‌دا؛ به‌لام به‌ باسکردنی له کاتی ته‌فسیری ئایه‌ته‌که‌دا واتای بنه‌ره‌تی و ره‌سه‌نی ئایه‌ته‌که‌ له‌ده‌ست ناچێ و فه‌رامۆش نا‌کری‌ت، له‌ هه‌مان کاتیشدا لق و به‌شه‌کانی دانایی یارمه‌تیده‌رن بۆ باسکردنی.

به‌ هه‌مان شیوه‌ ئەگه‌ر له‌ ئایه‌تی: ﴿مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (الحشر: 7) هه‌ندێ له‌ بابته و باسه‌کانی زانستی ئابووری رامیاری و دابه‌شکردنی سامانی گشتی وه‌ر‌ب‌گ‌رین و هه‌ر به‌ هه‌مان ئایه‌ت؛ دروستیی زه‌کات و میراتگری و مامه‌له‌ ئاویته‌کان له‌ سه‌رمایه و کار لیک بده‌ینه‌وه، به‌گوێره‌ی ئه‌وه‌ی که ئایه‌ته‌که به‌ شیوه‌ی ئاماژه باسی کردوون.

له‌وانه‌یه هه‌ندێ له‌ بابته زانستییه‌کان، په‌یوه‌ندییه‌کی زیاتر و به‌هیزتریان هه‌بیت به‌ ته‌فسیرکردنی هه‌ندێ له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئانه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی که مه‌سه‌له‌یه‌کی ژیربێژی ده‌که‌ین به‌ بنه‌ما بۆ سه‌لماندنی به‌لگه‌یه‌کی قورئانی، بۆ نمونه؛ به‌کاره‌ینانی به‌لگه‌ی "پێبه‌یه‌کنه‌دان" یاخود "پێگری له‌ یه‌کتر" (برهان التمانع) بۆ سه‌لماندنی مانای ئایه‌تی: ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ (الأنبياء: ۲۲)، واته: "ئه‌گه‌ر له‌ ئاسمان و زه‌ویدا، جگه له‌ خوا؛ چه‌ند په‌رستراویک هه‌بوونایه، بێگومان هه‌ردووکیان تێک

^۱ نازانم: تێروانین به‌ کوێ ده‌گات، له‌ کاتیکدا مه‌نتیقییه‌کان پێناسه‌ی به‌لگه‌ی (التمانع) ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها ئه‌رستو پێناسه‌ی کردووه و (جاحظ) و (ابن‌المعتز) یش به‌ ناوی "پێزازی عه‌ق‌لی: المذهب الکلامی" باسیان لی کردووه! پیاچوونه‌وه‌ی (د. إبراهیم الخولي) (الهیئة).

دهچوون. "ههروهه ها وهکو بپارردانی مهسه لهی هاوشیوه (المتشابه) بۆ به دهیهتانی واتیهک، وهک له ئایهتی: ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدِي وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾ (الذاریات: ۴۷) واته: "ئیمه ئاسمانمان به دهستی خوومان دروست کردوووه و ههر ئیمهش فراوانی دهکهین."

بوونی ئهم جووره باس و بابهتانه به بهشیک له مهبهستهکانی تهفسیر، شتیکی پروون و ئاشکرایه.

به هه مان شیوه ئایهتی: ﴿أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَرَزَيْنَاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ﴾ (ق: ۶)، واته: "ئایا ورد نه بوونه ته وه له و ئاسمانه ی وا به سه ریانه وه، چون دروستمان کردوووه و رازاندوو مانه ته وه به جوړیک هیچ که موکو پرییهک و که لینیکی تیدا نییه!"

دیاره که مه بهست له م ئایه ته؛ په چاو کردنی حالته بینراوه که یه، جا ئه گهر تهفسیر نووس زیاتر باسی له ورده کاری ئه و حالته کرد و نهینییه کان و هو یه کانی به پیتی ئه وه ی له زانستی گهردوونناسیدا باس کراوه؛ شی کردوه، ئه واه به م کاره ی خزمه تیکی زیاتری به پروونکردنه وه ی مه بهستی ئایه ته که کردوووه. ئه مهش له و پرووه وه که گونجان و وهک یه ک بوون له نیوان و اتا قورئانییه که و مه سه له زانستییه راسته کاندایه که وهیت، ئه گهر گونجا به یه که وه کو بکرینه و یه که بخرین، یان له و پرووه وه که له واتای فراوانی ئایه ته که وه وهر بگیریته ههروه که له ئایه تی: ﴿وَيَوْمَ نُسِيرُ الْجِبَالَ﴾ (الکھف: ۴۷) واته: "یادیان خه ره وه، پوژیک که شاخه کان ده خه یه ری." ئه وه ی لی وهر بگیریته که له ناوچوونی جیهان له پیی پروودانی بوومه له رزه وه ده بیته.

ههروهه ها له ئایه تی: ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾ (التکویر: ۱) واته: "کاتیگ خور پیچرایه وه و (پرووناکییه که ی نه ما)." ئه وه ی لی وهر بگیریته، که یاسای کیشکردن له کاتی له ناوچوونی جیهاندا تیگ ده چیت. به لام ده بیته ئه وه بزانیته، که مه رجی

قبولکردنی ئەم شیوازه^۱ ئەوهیه -که تەفسیرنوس- بە شیوهیەکی کورت و پوخت لێی بدوویت و تەنیا پوختەیهکی ئەو بابەتە زانستییه باس بکات و نابیت درێژەدان بەو باسانە؛ بێتە مەبەستی تەفسیرنوس و لە بنەرەتی بابەتی ئایەتە که لا بدات، بۆ ئەوهی بەر واتای ئەو پەندە نەکهویت که دەلێت: "نموونه به هۆی نموونهیهکی ترهوه باس دهکریت."

زانایان سەبارەت بە گرتنەبەری ئەم شیوازه^۲ بەتیکرایی چەند رایەکیان هەیه: کۆمەڵیکیان ئەوهیان پێ باشە، که گونجاندن لەنیوان زانسته ناانینییهکان و ئامرازەکانیاندا لە لایەک و واتا قورئانییهکان لە لایەکی ترهوه، بەدی بهینریت و پێیان وایه که قورئان ئاماژە ی بۆ زۆریک لهو زانستانه کردوه، بۆ نموونه، (ابن رشد الحفید)، که ناوی (محمد بن أحمد بن رشد) ه و له سالی (۱۱۹۸ز) کۆچی دوابی کردوه، له پەرتووکی (فصل المقال) دا دەلێت: "مسولمانان لهسەر ئەوه یهک دهنگن که نابیت زاراوه شه‌رعیه‌یه‌کان هەر هه‌موویان به‌پیی واتا دیار و پروکه‌شه‌کان لیک بدرینه‌وه، هه‌روه‌ها ناشیبت هەر هه‌موویان لهو واتا ئاشکرایانه لا بدرین و به واتا شاراوه‌کان شی بکرینه‌وه (تأویل)."

هۆی ئەوه‌ش که له شه‌رعدا واتای ئاشکرا و واتای شاراوه هه‌یه، ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ ئەوه‌ی، که تیروانیی خه‌لکی جیاوازه و ئاستی ژیری و تیگه‌یشتنیان له باوه‌رپیکردندا وه‌ک یه‌ک نییه، پاشان پوختە ی قسه‌کانی گه‌یشتوو به‌وه‌ی که په‌یوه‌ندییه‌ک له‌نیوان زانسته شه‌رعیه‌یه‌کان و فه‌لسه‌فیه‌یه‌کاندا هه‌یه.

چەند زانایەکی تریش هەمان بۆچوونی ئەمیان هەیه، له‌وانه: (قطب الدین الشیرازی) له پەرتووکی (شرح حکمة الاشراق) و پێشه‌وا (غەزالی) و پێشه‌وا (پازی) و (أبو بکر بن العربي) و چەندین زانای تر؛ به‌رهمه‌کانیان له‌م پرووه ئەوه ده‌خوازیت، که پروونکردنه‌وه و گونجاندنی مه‌سه‌له زانستییه‌یه‌کان کاریکی

^۱ واته باسکردنی بابەتە زانستییه په‌یوه‌ندیاره‌کان له کاتی تەفسیری ئایەتەکاندا.

^۲ واته شیوازی سینه‌م، وه‌ک له سه‌ره‌تای قسه‌کانیه‌وه ئاماژه‌ی پێ کردوه.

پهسه‌نده، چونکه له بواری لیکدانه‌وهی مانا قورئانییه‌کاندا؛ کتیبه‌کانیان پر کردووه له به‌لگه‌هینانه‌وه به ریساکانی زانسته‌کانی دانایی^۱ و زانسته‌کانی تریش. هه‌مان شتیش له شیوازی فه‌قیهه‌کاندا له کتیبه‌کانی (أحكام القرآن) دا به‌دی ده‌کریت، هه‌روه‌ک پیشت‌ریش له قسه‌کانی (ابن العربي) له باره‌ی (سوره‌تی نوح) و چیرۆکی (الخصر) هه‌روه‌وت، هه‌روه‌ها (ابن جنی) و (الزجاج) و (أبو حیان) یش ته‌فسیره‌کانیان پر کردووه له به‌لگه‌هینانه‌وه له‌سه‌ر ریساکانی زمانی عه‌ره‌بی.

گومانیش له‌وه‌دا نییه، که واتای ئه‌و فه‌رمایش‌تانه‌ی له‌لایهن خوای زانا و ئاگادار به‌په‌نه‌انه‌کانه‌وه هاتووه؛ به‌ته‌نیا له‌سه‌ر تیگه‌یشتنی یه‌ک کومه‌ل یان ده‌سته‌یه‌ک بنیات نانریت و لیک نادریته‌وه، به‌لکو واتا‌کانیان له‌گه‌ل راستیه‌ نه‌گۆره‌کاندا یه‌کانگیر ده‌بنه‌وه و له هه‌ر زانستیک له زانسته‌کاندا هه‌ر مه‌سه‌له‌یه‌ک، یان بابه‌تیک گه‌یشته‌پله‌ی راستیی نه‌گۆر و ئایه‌ته‌که‌ش په‌یوه‌ندی هه‌بوو له‌گه‌لیدا، ئه‌وا به‌ئه‌ندازه‌ی ئه‌وه‌ی تیگه‌یشتنی مرۆقه‌کان پێی گه‌یشتووه و له‌داها‌توشدا پێی ده‌گات؛ ئه‌و راستیه‌ی زانستیه‌ ده‌چیته‌ چوارچینه‌ی واتا و مه‌به‌ستی ئایه‌ته‌که‌وه.

ئه‌مه‌ش به‌گۆیره‌ی جیاوازی ئاسته‌کان ده‌گۆریت و له‌سه‌ر بنه‌مای تیگه‌یشتن بنیات ده‌نریت، به‌لام مه‌رجه ئه‌م لیکدانه‌وه‌یه به‌جۆریک بیت له‌سنووری ئه‌و واتا‌یانه‌ نه‌چیته‌ ده‌ره‌وه، که زاراوه‌ عه‌ره‌بیه‌که ده‌یانگریته‌وه، به‌به‌لگه‌ش نه‌بیت هیچ کات له‌مانا دیار و ئاشکراکان دوور نه‌خریته‌وه، هه‌روه‌ها به‌زۆر سه‌پاندنی پێوه‌ دیار نه‌بیت، یان له‌مانا بنه‌ره‌تیه‌که‌ی نه‌بریته‌ ده‌ره‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی وه‌کو ته‌فسیری (باتنییه‌کان) ی لێ نه‌یه‌ت.

^۱ به‌لام ئیستا پرسیار ئه‌وه‌یه: ئایا بایه‌خی ئه‌و ریسایانه‌ی زانسته‌کانی دانایی و ئه‌وانی تریش که کتیبه‌کانیان پێ ئاخنیوه، چیه‌ و سه‌ره‌نجامیان له‌روانگی زانسته‌وه له‌مرۆدا به‌چی گه‌یشتووه! پیاچوونه‌وه‌ی (د. إبراهيم الخولي) (ده‌زگا) ئه‌م په‌راویزه‌ گونجاو نییه، چونکه له‌سه‌روه‌ه‌ باس له‌به‌لگه‌ی زانستی کراوه، که هیچ کات گۆرانی به‌سه‌ردا نایه‌ت، نه‌ک بابه‌ته‌ زانستیه‌کان که ده‌کرێ گۆرانیان به‌سه‌ردا بیت. (م. فاروق)

(پیشه‌وا شاتیبی) له به‌شی سیه‌می مه‌سه‌له‌ی چواره‌مدا وتوویه‌تی: "له رِبَّیازی تیگه‌یشتن و تیگه‌یاندندا؛ ته‌نیا ئه‌وه رَاسِت و دروسته که له ئاستیکی گشتیدا بیت بۆ هه‌موو عه‌ره‌ب، له‌به‌ر ئه‌وه نابیت له لیكدانه‌وه‌یدا^۱ به‌زۆر شتیکی سه‌پینریت که له‌سه‌رووی ئاست و توانای تیگه‌یشتنی ئه‌وانه‌وه بیت."

(ابن عاشور) له مه‌سه‌له‌ی چواره‌می جووری دووه‌مدا ئه‌م قسه‌یه‌ی (شاتیبی)، که ئیستا باس‌مان کرد، ده‌هینته‌وه و به‌م شیوه‌یه له‌سه‌ری ده‌دویت: "ئه‌م بۆچوونه‌ی له‌سه‌ر ئه‌و بنچینه‌یه بنیات ناوه که پێی وایه: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی قورئان په‌یامیک بووه بۆ نه‌خوینده‌واره‌کان -عه‌ره‌به‌کانی ئه‌و کاته-، که‌وابوو توانا و وزه‌ی ئه‌وان کراوه به‌ پێوه‌ر و په‌چاوی ئاستی ئه‌وان کراوه له رِبَّیازی تیگه‌یشتن و تیگه‌یاندنی قورئاندا، ئه‌مه‌ش وا ده‌گه‌یه‌نیت شه‌ریعه‌تیش له‌و ئاسته‌دا بیت و ته‌نیا شه‌ریعه‌تی نه‌خوینده‌واران بیت!"

(ابن عاشور) پێی وایه که بنچینه‌ی قسه‌کانی (شاتیبی)، بنچینه‌یه‌کی لاوازه و له‌شه‌ش ڕوه‌وه باس له‌ لاوازییه‌که‌ی ده‌کات:

یه‌که‌م: ئه‌و بناغه‌یه‌ی، که قسه‌کانی له‌سه‌ر بنیات ناوه؛ وا ده‌خوازیت قورئان شتیکی تیا نه‌بیت، که عه‌ره‌ب له‌ باریکه‌وه بگۆریت بۆ باریکی تر، ئه‌مه‌ش شتیکی نادروسته به‌گۆیره‌ی ئه‌وه‌ی پێشتر باس‌مان کرد. خوای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رموویت:

﴿تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا

فَأَصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (هود: ۴۹) واته: "ئهی (مه‌مه‌د - دروودی خوای

له‌سه‌ر) ئه‌و باسانه‌ی بۆمان کردیت؛ ئه‌وانه له‌ هه‌واله‌ په‌نه‌انه‌کانن که به‌ نیگا بۆت ده‌نیرین، نه‌ تو و نه‌ گه‌له‌که‌ت پێش ئه‌م باس‌کردنه‌ی ئیمه‌ نه‌تاندە‌زانین."

ئه‌م نایه‌ته‌ش به‌روونی و به‌ناشکرا ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت، که قورئان زۆر راستیی له‌خۆ گرتوه که گه‌له‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر) نایزانن و بیئاگان یی، له‌ چه‌شنی هه‌واله‌کانی په‌نه‌ان و موعجیزه‌کان.

^۱ واته لیكدانه‌وه‌ی قورئان. (وه‌رگیر)

دوهم: واتا و مه‌به‌سته‌کاني قورئان ده‌گه‌رینه‌وه بۆ ئه‌و بڼه‌مايه‌ی، که بانگه‌وازه‌که‌ی بانگه‌وازيکی گشتگیره^۱، خودی قورئانیش موعجيزه‌یه‌کی به‌رده‌وامه، له‌به‌ر ئه‌مه پيويسته کومه‌له واتا و مه‌به‌ستیکي وه‌های له‌خۆ گرتبیت، له‌گه‌ل ژیری و تیگه‌یشتنی ئه‌و خه‌لکانه‌شدا بگونجیت که دواتر له سه‌رده‌مانیکدا دین که سه‌رده‌می بلا‌بوونه‌وه‌ی زانسته‌کانه له‌نیو خه‌لکیدا.

(ابن عاشور) له جیگه‌یه‌کی تری ته‌فسیره‌که‌یدا -به‌رگی ۱، لاپه‌ره ۱۰۴- ده‌لێت: "له راستیدا پروه‌ه‌کاني ئیعجازی قورئان ده‌گه‌رینه‌وه بۆ سی لایه‌ن... لایه‌نی سیه‌م: بریتیه له‌وه‌ی که قورئان چه‌ندین واتای دانایی (فهلسه‌فی) و ئاماژه‌ی جۆراو‌جۆری بۆ راستیه‌ عه‌قلی و زانسته‌یه‌کان له‌خۆ گرتوه، که ژیری مرۆقه‌کان له سه‌رده‌می هاتنه‌خواره‌وه‌ی قورئان و ته‌نانه‌ت له چه‌ندین سه‌رده‌می جیاوازی دواتریش درکیان پێ نه‌کردوه و پێی نه‌گه‌یشتون. ئه‌م لایه‌نه پرویه‌که له پروه‌ه‌کاني ئیعجازی قورئان، که زانایانی خۆیشمان؛ ئه‌وانه‌ی درباره‌ی ئیعجازی قورئان داون له نمونه‌ی (أبو‌بکر الباقلانی) و (القاضي عیاض) له نووسینه‌کانیاندا فه‌رامۆشیان کردوه و باسیان لێ نه‌کردوه.

ئه‌م پروه‌ش له ئیعجازی قورئان -که لایه‌نی سیه‌مه-؛ ئه‌وه ده‌سه‌لمینیت، که ئیعجازی قورئان سه‌رتاپای مرۆقه‌کان ده‌گرێته‌وه و به درێژایی گوزه‌ری چاخه‌کانیش به‌رده‌وام ده‌بیت، ئه‌مه‌ش ده‌چیته‌ چوارچێوه‌ی ئه‌و قسانه‌وه، که پێشه‌وایانی ئایینی سه‌بارت به قورئان وتوویانه‌ که: "قورئان موعجيزه‌یه‌کی به‌رده‌وامه و به درێژایی تێپه‌ربوونی سه‌له‌کان هه‌ر ده‌مینیت"، چونکه ئاستی ئیعجازه‌که‌ی به چه‌شنیکه ته‌نانه‌ت که‌سانی خاوه‌ن ژیری له غه‌یری نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌بیش درکی پێده‌که‌ن، ئه‌ویش له رێی وه‌رگیرانی واتا‌کانیه‌وه، که هه‌موو بواره‌کاني یاسادانان و دانایی و زانست و په‌وشتیش له‌خۆ ده‌گرن، به‌مه‌ش له لایه‌که‌وه، ده‌بیت به‌ به‌لگه‌یه‌کی پوونکرده‌وه‌ی ورده‌کاری بۆ که‌سانی تاییه‌تمه‌ند

^۱ واته: بۆ هه‌موو خه‌لکییه و بۆ هه‌موو شوین و سه‌رده‌میکه، که وا بوو ده‌بیت مه‌به‌سته‌کان به‌و جۆره‌ بن که له‌گه‌ل ئه‌م گشتگیریه‌دا بگونجین. (وه‌رگیر)

لهو بوارانهدا، له لايه‌كي تریشه‌وه، به‌لگه‌يه‌كي تينكراپيه بۆ هر كه‌سيك كه شايه‌تیی ئه‌و تاييه‌تمه‌ندانه‌ی له باره‌یه‌وه پین بگات (ته‌ماشای ته‌فسیری (ابن عاشور) بکه، به‌رگی ۱، لاپه‌ره ۱۲۷-۱۲۸).

سپه‌ه‌م: پيشينان وتويانه^۱: سه‌رسورپه‌ينه‌کانی قورئان کۆتاييان نايه‌ت و له‌بن نايه‌ن، مه‌به‌ستيشيان له شته سه‌رسورپه‌ينه‌کان؛ واتاکانيه‌تی، جا ئه‌گه‌ر به‌گویره‌ی قسه‌کانی پيشه‌وا (شاتییی) بيته؛ ئه‌وا ده‌بووايه شته سه‌رسورپه‌ينه‌کانی قورئان کۆتاييان بهاتايه، چونکه قسه‌کانی ئه‌و وا ده‌خوازيت، که جۆری واتاکانی قورئان سنووردار بن.

چواره‌م: له نيشانه‌ی ته‌واوه‌تیی ئيعجازی قورئان ئه‌وه‌يه که: سه‌ره‌رای کورتیی ده‌رپينه‌کانی، هينده واتای فراوان و گشتگير له‌خۆ بگریت، که ناتوانریت به‌ چهندين کتیب و نووسراوی زۆروزه‌به‌نده‌ش به‌ وينه‌ی قورئان - هه‌قی خۆی بدریت.

پينجه‌م: ره‌چاوکردنی راده و ئاستی تينگه‌يشتنی ئه‌و که‌سانه‌ی سه‌ره‌تا قورئان دواندوونی و بانگی کردوون؛ ته‌نیا ئه‌وه‌نده ده‌خوازيت، که مانای بنه‌ره‌تیی قورئان لايان روون و ئاشکرا بوويته و لای تينگه‌يشتين، ئيتر هه‌رگيز ئه‌وه ناگه‌يه‌نيت که مانايه‌کی تر زياد له‌وه‌ی ئه‌وان تينگه‌يشتون؛ نه‌گرته‌وه؛ به‌لکو ده‌شيت سه‌ره‌رای واتا بنه‌ره‌تیه‌کان؛ واتای زياتریشی هه‌بيته، به‌لام ره‌نگه که‌سانیک له‌و ئاسته‌دا بن که لای تينگه‌ن و لای که‌سانیکي تریش شاراوه بيته و نه‌توانن په‌ی پین به‌رن، هه‌روه‌ک له‌ فه‌رمووده‌دا هاتووه: ((و رب حامل فقه الی من

^۱ له راستیدا ئه‌مه وته‌ی پيشين نيه‌يه، به‌لکو ئه‌م وه‌سفه به‌شیکه له‌و فه‌رمووده‌یه‌ی، که (الحارث الأعر) له ئيمامی (علي) هوه ده‌يگيرته‌وه و ئه‌ویش له پينغه‌مبه‌ری خواوه (دروودی خوی له‌سه‌ر) گيراوپه‌تیه‌وه، به‌لام سه‌نه‌ده‌که‌ی لاوازه. بروانه (التاج الجامع للأصول): کتاب فضائل القرآن، هه‌روه‌ها (سنن الترمذی)، کتاب فضائل القرآن.

هو أفة منه^١))، واته: "له وانه به كه سئك هه لگري فيقهئك بئت و بئكه به نئت به كه سئكى دى كه له خوى باشت لئى تئىگات^٢.

شه شه م: و تراوه: "گوايه پئشئىن له م بابه تانه نه دواون و قسه يان له سه ر نه كرددو." ده كرىت له م باره به وه بئئىن: ئه گه ر مه به ست ئه وه به، كه ئه وان قسه يان له و بابه تانه نه كرددوه، كه ناگه ر ئه وه سه ر و اتاكانى قورئان و خزمه تى مه به سته قورئانئيه كان ناكهن، ئه وا ئئمه ش هاوړاين و پشئگيرى ئه م بؤچوونه ده كه ين، ئه گه ر مه به سئش ئه وه بئت، كه ئه وان له و بابه تانه نه دواون، كه په به نديان به مه به سته قورئانئيه كانه وه هه به، ئه وا ئئمه دان به وهدا نانئىن و پئمان وا نئيه ئه وان ته نيا له سنوورى و اتاى ديار و ږووكه شى ئا به ته كاندا وه ستابن، به لكو له بوارى چه ندين زانستدا كه جئى با به خيان بوون؛ چه ندين شئيان ږوون كرددوه ته وه و له ورده كارئيه كان دواون و لق و به شى جؤراو جؤريان لئ كرددوه ته وه، ئه مه ش ږئمان لئ ناگرىت كه ئئمه ش شوئىنپئى ئه وان هه لږگرين له بوارى كو مه له زانستئكى تردا كه به هه مان شئوه خزمه ت به مه به سته كانى قورئان ده كه ن يان فراوانئى زانسته ئئسلا مئيه كان ده رده خهن. هه ر با سئكى تريش له مانه ترازا، ئه گه ر له پئناو ږوونكردنه وه و اتا كه دا بوو؛ ئه وئش هه ر سه ر به ته فسئره كه به و ده چئته چوارچئوه و ته فسئره وه، چونكه زانسته عه قلى به كان له حاله تى شته كان ده كو لئنه وه، به و شئوه به وى كه خؤيان تئاي دان و وه ك ئه وه وى كه ههن.

به لام ئه گه ر با سه كه له مه ش تئپه رى و زياتر بوو له پئوى سئى ږوونكردنه وه و اتاكان؛ ئه وا ناچئته چوارچئوه و ته فسئره وه، به لكو برئى ده بئت له با به تئكى ته واو كه ر بؤ با سه زانستئيه كان و درئزه پئدانئكه له با سى زانستئكدا

^١ ئه م رسته به به شئكه له فه رمووده به كى درئژ كه (عمرو بن الآحوص) له پئغه مبه رى خوا وه (درودى خؤاى له سه ر) گئراو به تئيه وه كه له و تارى چه جى مالئناو ابئدا فه رموويه تئى. (ابن ماجه) له (المناسك: باب ٧٦، حدئث رقم ٣٠٥٦) گئراو به تئيه وه. (ده زگا)

^٢ واته وهرگره كه له گه به نهره كه باشت له و با به ته حالئ ده بئت كه گه به نهره كه هه لئگر توه و بؤى هئناوه.

که په یوه نډی به بابه تی ته فسیره که وه هه یه و بو ئه وه یه خوینه ری ته فسیر به شیوه یه کی فراوانتر به هر مه ند بیت له زانسته جوړ او جوړه کان.

پاشان (ابن عاشور) ده لیت: منیش ده لیم: په یوه نډی زانسته کان به قورئانه وه چوار پله ی هه یه:

یه که م: ئه و زانستانه یه که قورئان له خو ی گرتوون، وه ک هه وال و باسی پیغه مبه ران و نه ته وه کان، خاوینکاری و پوخته کردنی ره وشته کان، هه روه ها زانسته کانی فیه ی یاسادانان، بیرو باوهر، بنچینه کانی فیه ی زمانی عه ربی و ره وان بیژی.

دووه م: ئه و زانستانه ن که زانیاریه کی زیاتر ده به خشن به موفه سیری قورئان، وه ک زانسته کانی فه لسه فه و گه ردو وناسی و تاییه تمه نډی تی دروستکراوه کان.

سییه م: ئه و زانستانه ی که قورئان ئاماژه ی بو کردوون یان باسه کانی ئه وان پشتگیری له واتا کانی قورئان ده که ن، وه ک زانستی زه مینناسی و پزیشکی و ژیر بیژی.

چواره م: ئه و زانستانه ی که هیچ په یوه نډی یه کیان به قورئانه وه نییه، له بهر ئه وه ی که شتی پروپوچ و به تال ن وه ک لافلیدانی په نهانزانی و خویندنه وه ی ئاینده و ئه فسانه زانی^۱، یان له بهر ئه وه ی ئه و زانستانه هیچ خزمه تیک به قورئان ناکه ن، وه کو زانسته کانی هونراوه زانی و سه روا^۲ (بروانه ته فسیری التحریر و التنویر، بهرگی ۱، لاپه ره ۴۵).

پاشان ماموستا (ابن عاشور) له پیښه کیی نوه م له ته فسیره که یه، بهرگی ۱، لاپه ره ۹۴، باس له وه ده کات، که "رسته کانی قورئان هه ر واتایه کیان له خو گرتیبت، ئه و ا ئه و واتایانه وه ک مه به سستی قورئان داده نرین و ته ماشا ده کرین"، له م باره یه شه وه ده لیت: به گویره ی ئه وه ی قورئان له لایه ن ئه و زاته وه دابه زیوه، که زانیاری ته واوی به هه موو شتیک هه یه، له بهر ئه وه هه ر واتایه ک له گه ل

^۱ ئه فسانه زانی یان زانستی ئه فسانه: میثولوجیا

^۲ علم العروض والقوافی (وهرگی)

دارشته پاراو و ره‌وانه‌کانیدا بگونجیت و له هه‌مان کاتدا، یه‌کیک بیت له‌و واتایانه‌ی عه‌ره‌به‌کان پیی ئاشنان له نمونه‌هاوشیوه‌کانی ئه‌و دارپشتانه‌دا؛ ئه‌وا ده‌کریت ئه‌م واتایه وه‌ک لیکدانه‌وه‌یه‌کی په‌سه‌ند بۆ مه‌به‌ستی په‌روه‌ردگار له‌و ده‌قانه‌ی ناروویه‌تیه‌ خواره‌وه؛ دابنریت، به‌مه‌رجیک هیچ ریگریکی ئاشکرا یان زال، له نمونه‌ی به‌لگه‌یه‌کی شه‌رعی، یان زمانه‌وانی، یان ته‌وقیفی له ئارادا نه‌بیت، که پڕ له‌وه بگریت به‌و جوړه واتایه لیک بدریته‌وه.

ئاشکراشه‌ خوای گه‌وره، قورئانی کردووه به‌ په‌رتووی هه‌موو ئوممه‌ت، که رینمای تیا به‌ بیان و له‌ چه‌ندین ئایه‌تیشدا په‌روه‌ردگار بانگی کردوون بۆ ئه‌وه‌ی لپی ورد بینه‌وه و لپی حالی بین و هه‌ول و کوشش بکه‌ن بۆ ده‌ره‌یتانی واتا‌کانی. به‌لگه‌ش له‌سه‌ر راستی و دروستی ئه‌م بنه‌ره‌ته‌ی، که قسه‌کانمان له‌سه‌ر بنیات ناوه، بریتیه‌ی له‌و ته‌فسیرانه‌ی له‌لایه‌ن پیغه‌مبه‌ری خواوه (دروودی خوای له‌سه‌ر) پیمان گه‌یشتون.

له‌ هه‌ندی له‌م ته‌فسیرانه‌دا واتای وه‌ها ده‌بینین، که دلنیا یان هه‌رگیز ناکریت واتایه‌کی له‌و جوړه له‌پیشترین واتا بیت بۆ ئه‌و دارپشته‌ی لیوه‌ی وه‌رگیراوه، به‌لام کاتیک به‌وردی سه‌رنج ده‌ده‌ین؛ ئه‌وسا ده‌زانین، که پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر) له‌م جوړه ته‌فسیرکردنه‌یدا ته‌نیا مه‌به‌ستی ئه‌وه بووه بیروه‌وشه‌کان به‌ئاگا بینیت و بیان‌زوینیت بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وپه‌ری واتا و مه‌به‌سته‌کان له‌ ده‌سته‌واژه‌کانی قورئانه‌وه وه‌ربگرن، له‌م باره‌یه‌شه‌وه (ابن‌عاشور) چه‌ندین نمونه‌ی جوړاوجوړی له‌ ته‌فسیره‌کانی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر) هیناوه‌ته‌وه.

رای مامۆستا (به‌دیعووزهمان سه‌عیدی نوورسی)

مامۆستا له هه‌موو به‌شه‌کانی جیهانی ئیسلامیدا، وه‌ک موجه‌یدیک ناوبانگی بلأوبووته‌وه و له راستیییدا ئه‌و به‌و چه‌شنه‌ بووه، به‌لام ئه‌م راستییه‌ نابیت وامان لی بکات لایه‌نه‌ زانستییه‌که‌ی مامۆستا فه‌رامۆش بکه‌ین، چونکه‌ مامۆستا به‌رحمه‌ت بیئت ئه‌ندام بووه له (دار الحکمه‌ الاسلامیه)، که‌ گه‌وره‌ترین دامه‌زراوه‌ی زانستی ئه‌و پڕۆژگاره‌ بووه له دوا سه‌له‌کانی ده‌وله‌تی عوسمانیدا.

مامۆستا نوورسی ته‌فسیری سووره‌تی (البقره)ی به‌ عه‌ره‌بی نووسیوه، که‌ به (إشارات الاعجاز في مظان الايجاز) ناو ده‌بریت، ئه‌م ته‌فسیره‌شی له کاتیکدا داناوه که‌ خۆی و قوتابییه‌کانی دژ به‌ پووسه‌کان جه‌نگاون له جه‌نگی جیهانیی یه‌که‌مدا.

دوا به‌دوای ئه‌مه، ئه‌و کتیبانه‌ی نووسیوه که‌ به (سه‌رحمه‌می په‌یامه‌کانی نوور) ناو ده‌بریت و به‌شی هه‌ره‌ زۆری به‌ زمانی تورکی نووسیونی و بریتین له ته‌فسیری هه‌ندی له ئایه‌ته‌کانی قورئان و له سالی ۱۹۳۰ زاینیدا ته‌واوی کردوون.^۱

پاشان مامۆستا (ره‌حمه‌تی خوی لی بیئت)، پاش ته‌مه‌نیکی ۸۵ سالی (۱۸۷۶-۱۹۶۰ز) پڕ له زانست و جیهاد تا دوا هه‌ناسه، له سالی (۱۹۶۰ز)دا کۆچی دوابی کردووه. له‌م چه‌ند په‌ره‌یه‌ی داهاتوودا هه‌ول ده‌ده‌ین به‌شیک له بیروبووچوونه‌کانی مامۆستا سه‌باره‌ت به‌ گونجاندنی نیوان واتا قورئانییه‌کان و راستییه‌ دروسته‌کانی زانسته‌ سروشتییه‌کان بگۆرین بۆ سه‌ر زمانی عه‌ره‌بی و باسیکیان له باره‌وه‌ بکه‌ین.

^۱ سه‌رحمه‌می په‌یامه‌کانی نوور بۆ زمانی کوردی و عه‌ره‌بی و ئینگلیزی وه‌رگێرداون، چه‌ندین په‌یامیشیان بۆ نزیکه‌ی ۴۰ چل زمان له جیهاندا. سه‌باره‌ت به‌ زمانی کوردیییش، له‌لایه‌ن مامۆستای به‌ریز (فاروق په‌سول یه‌حیا)ه‌وه‌ کراون به‌ کوردی و بلأوکراونه‌ته‌وه که‌ ئیستا له کتیبخانه‌کانی کوردستاندا له‌به‌ر ده‌ستی خۆینه‌ردان، هه‌روه‌ها چه‌ند په‌یامیکی سه‌ربه‌خۆی تریش، که‌ له سالی هه‌شتاکی سه‌ده‌ی پابردوودا به‌شیک بوون له کتیبه‌کانی رابوونی ئیسلامی. (وه‌رگێر)

ماموستا دلایت^۱: 'له گهل تئپه ربوونی کات و پهره سەندنی زانسته کاند؛ به شیک له ئایه ته کانی قورئان زیاتر پروون دەبنه وه و واتا کانیان ئاشکرا دەبیت، ئەمەش ئەوه دەگەیه نیت، که قورئان گەنجینه یه که؛ گەوه ره کانی له ژماردن نایه ن و سه رسوور هینه کانی کۆتایان نایه ت و نابریته وه.

به شیک له دهقه کانی چه سپاو و دامه زراوه و واتا و حوکمه کانیان له هه موو سه رده میکدا ههروهک خۆی ده مینتیه وه و ناگوریت، به لام هاوکات هه ندی واتای لاوه کییشی تیدایه، ئاماژه بو هه ندی له و راستیه زانستیانه ده که ن، که به گویره ی پیشکه وتنی ئاستی زانستی مرو فایه تی؛ به ره به ره ئاشکرا ده بن و ده رده که ون.

به لام ئەو راستیه ئاشکرایانه ی پیشینه چاکه کانی - ئەم ئوممه ته - پروونان کردووه ته وه؛ هه موویان واتا گه لیک دانپیانراو و پاریزراون و هه رگیز جیی گومان نین، چونکه بریتین له کۆمه لی دهق و واتای سه لمینراو و کۆمه له بنچینه و ریسایه کی وه ها، که پبویسته باوه ریان پی به یتریت. قورئانی پیرۆزیش به وه وه سف کراوه، که به زمانیکی عه ره بیی پروون و ئاشکرایه: ﴿بَلِسَانَ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ﴾ (الشعراء: ۱۹۵) ئەمەش وا ده خوازیت، که واتا بنه ره تیه کانی پروون و ئاشکرا بن.

فه رمایشت و په یامه که ی خوی گه وره ش هه ر به ده وری ئەم واتایانه دا ده سووریتیه وه و به هیز و ئاشکرایان ده کات.

هه ر که سیکیش نکولی له و واتایانه بکات، که دهقه کان ده ستنیشانیان کردوون، وهک ئەوه وایه فه رمایشته کانی خوی گه وره به درۆ بخاته وه و تیگه یشتنی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر) له قورئان بخاته ژیر تۆمه ت و گومانه وه. له به ر ئەوه هیه چ گومان له وه دا نییه، که ئەو واتایانه ی له دهقه کانه وه ده ستنیشان کراون،

^۱ ئەوه ی (د. سوعاد) هیناویه تی؛ زیاتر بریتیه له پوخته ی قسه کانی ماموستا تا ئەوه ی وه رگێرانی دهق بیت، بو زیاتر سوو دبیین له دهقه کان؛ به باشمان زانی له کتیه کانی ماموستا (فارووق) وه وه ریان بگرین و وهک پاشکویهک بو باسه که بلاوی بکه ینه وه.

واتاگه لیکن له چاوگی په یامه که وه وهرگیراون. بروانه (مکتوبات)، ۴۰۰-۴۰۱، مه مکتوبات به کوردی، ۶۵۶.

پاشان ماموستا دواى ئه وهى هندی مانای ئاماژه یی له پرووی ئیعجازی زانستیه وه دهخاته پرو، دهپرسیت و دهلیت:

ئه گهر بپرسیت و بلئیت: ئیمه چون بزاین، که قورئانی پیروز مه بهستی ئه م واتایانه بووه و ئاماژه ی بۆ کردوون؟

له وهلامدا دهلیین^۱: به گویره ی ئه وهی، که قورئان نه خشه یه کی هه میشه ییه و باس و په یامه که ی بۆ هه موو چینوتویژه یه کله دوا یه که کانی مرو فایه تیه تا روژی دوا یی، له بهر ئه وه پئویسته ره چاوی هه موو ئه و تیگه یشتنه جیاوازانه بکات و چه ندین واتای جوراوجور له خو بگریت و بیانخاته چوارچیوه ی مه بهستی خو یه وه، هه روه ها هاوشانی واتا کانی چه ندین مه زنده و نیشانه دابنیت، که رینمایى مرو ف بکن، بۆ ئه وهی که ئه و واتایانه به شیکن له مه بهسته کانی قورئان. به شایه تی و یه کدهنگی زانایانی موجهت هید و زانایانی ته فسیر و بیروباوه ر و بنچینه کانی فیه ه هه موو ئه م پروه هه مه جور و واتایانه به به شیک له واتا کانی قورئان ده ژمیردرین و داده نرین، به مه رجیک له پرووی زانسته کانی زمانی عه ره بییه وه راست بن و له پرووی بنه ما ئابینییه کانه وه دروست و ته واو و له لایه نی ره وان ییژیشه وه په سه ند بن.

قورئانی پیروز بۆ گه یشتن به هه ر یه کیک له م پروانه یان له م واتایانه، نیشانه یه کی له فزی یان مه عنه ویی داناوه که ئاماژه یان بۆ دهکات.

نیشانه مه عنه وییه که ش یان له میانه و شیوازی قسه که وه له هه مان ئایه تدا وهرده گیری ت، یان له ئایه تیکی تره وه وهرده گیری ت که ئاماژه بۆ واتاکه دهکات.

^۱ بروانه بۆ کتیبی (وته کان)، ل ۵۷۹.

كتىبەكانى تەفسىرىش كە ژمارەيان بە ھەزارانە و زانايانى لىكۆلەر و لىھاتوو دايانناون، ھەر ھەمويان شاھىتە بۇ گىشتىگىرى و لەئاسابەدەرى قورئان دەدەن (سوزلر^۱: و تەكان، ۴۱۴-۴۱۵).

پاشان مامۇستا دەلىت:

"ئەگەر بلىت: لە تايبەتمەندىيەكانى رىنمايى و رەوانىيىتى ئەوھىە كە پوون و ئاشكرا بن و بىر و مىشك لە پەرتوبلاوى بيارىزن.

ئەى بۇچى موفەسىرەكان لە تەفسىرى ئەم جورە ئايەتانەدا جياوازيەكى وەھايان لى دەرکەوتووھ كە بىروھوش پەرشوبلاو دەكاتەوھ و چەندىن لىكدانەوھى جياواز و رووى پىچەوانەيان خستووھتە روو، ئىتر چۆن لەناو ئەم را و بۇچوونە جياوازانەدا ھەق بزانتىت و بناسرىتەوھ؟ ئەوا لە وەلامدا پىت دەوترىت:

لەوانەيە ھەمويان ھەق بن، ئەویش بە رەچاوكردنى ئەوھى، كە ئەو بابەتە لە بىسەرىكەوھ بۇ يەككىكى تر جياوازه، چونكە قورئان تەنيا بۇ خەلكى يەك سەردەم دانەبەزىوھ، بەلكو بۇ خەلكانى ھەموو سەردەم و چاخەكان ھاتووھ، ھەروھەا بەتەنيا بۇ يەك تويژ نىيە و بۇ ھەموو تويژەكانى مروقاھىتە نىردراوھ، تايبەتىش نىيە بە يەك چەشن يان پۆلى ئادەمىزادەوھ، بەلكو بۇ ھەموو چەشن و پۆلەكانە، ھەموو يەككىكىش بەش و پشكى خۆى ھەيە لە تىگەيشتنى لى.

دەبىت ئەوھش بزانتىن، كە تىگەيشتنى مروقەكان؛ پلە پلەيە و رووى چىژوھەرگرتىيان جياجايە، ھەز و ئارەزووھەكانىان بەملا و ئەولادا پەرتەوازەيە، پەسەندكردنىان بۇ شتەكان وەك يەك نىيە و ھىي ھەريەكەيان لە روويەكەوھىە؛ ھەستكردنىان بە خۆشى جوراوجۆرە، ھەمووشيان يەك سروسشتيان نىيە، بەلكو بەش بەشن، ھەر لەبەر ئەمەشە، كە دەبىنن چەندىن شت ھەن بەلاى كۆمەلىكەوھ بە باش دەزانرىن، بەلام لاى كۆمەلىكى تر بەو جورە نىيە، چىنىك چىژى لى

^۱ سوزلر، چاپى ئەستەنبول

وهرده‌گرن، به‌لام چینیکی تر ناگه‌نه ئه‌و ئاسته، ئیتر به‌گویره‌ی ئه‌مه پیتوانه‌ی خۆت بکه و لیکیان بده‌روهه، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌م نه‌پنی و حیکمه‌ته‌یه، که قورئان زۆر جار شت و لایه‌نی تایبه‌تی بواردوو و لای بردوون، تاوه‌کو به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی بمینیته‌وه و هه‌موو یه‌کیک خواستی چیژ و به‌ باش زانینی تایبه‌ت به‌ خۆی تیا بدۆزیته‌وه و به‌دی بکات.

قورئانی پیروژ له‌ پیناو ره‌چاوکردنی تیگه‌یشتنه‌ جیاوازه‌کاندا؛ رسته‌کانی به‌ چه‌شنیک دارشتوو و له‌ شوینی وه‌هادا دایان و که له‌ هه‌موو لاکانیه‌وه رووی جوړاو‌جوړیان لی ده‌گریته‌وه، تاوه‌کو هه‌ر یه‌کیک له‌و تیگه‌یشتنه‌ جیاوازانه‌ پشکی خۆی لی وه‌برگریت، ئه‌مه‌ش بکه به‌ پیوه‌ر بۆ تیگه‌یشتنه‌ جیاوازه‌کان.

که‌وابوو ده‌شیت پوه‌کان هه‌ر هه‌موویان مه‌به‌ستی قورئان بن، به‌لام به‌و مه‌رجه‌ی زانسته‌کانی زمانی عه‌ره‌بی ره‌تیان نه‌که‌نه‌وه و له‌ رووی ره‌وانیژیشه‌وه شیاو بن و به‌پیی زانستی (مه‌به‌سته‌کانی شه‌ریعت) یش په‌سه‌ند بن. که‌واته له‌م سه‌رنجه‌وه بۆمان ده‌رکه‌وت: یه‌کیک له‌ پوه‌کانی ئیجازی قورئان بریتییه له‌وه‌ی: که هۆنین و دارشتنی رسته‌کانی قورئان به‌ شیوازیکه له‌گه‌ل تیگه‌یشتنه‌ جیاوازه‌کانی هه‌موو سه‌رده‌م و چه‌رخه‌کان و گشت چینوتویژیکدا ده‌گونجیت و یه‌ک ده‌گریته‌وه. (إشارات الأعجاز، ٤٠-٤١)، چاپی تازه، ٤٩

پاشان مامۆستا ده‌لیت^١: ئیستا با نمونه‌یه‌ک به‌م ئایه‌ته به‌ینینه‌وه که خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿أَوَلَمْ يَرَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ (الأنبياء: ٣٠) واته: "تیا ئه‌وانه‌ی بیباوه‌ربوون؛ نه‌یانبینیوه و بۆیان روون نه‌بوته‌وه که به‌راستی ئاسمانه‌کان و زه‌وی یه‌ک پارچه‌ بوون، پاشان لیکمان جیا کردنه‌وه؟"

^١ بڕوانه بۆ کتیبی (وته‌کان)، ل ٥٧٥-٥٧٦.

ئەگەر كەسك له مهسهله فلسهفیهكاندا قوول نهبوویتهوه، ئهوا بهم جوړه لهم ئایهته تیدهگات؟ له کاتیک ئاسمان پوون و سایهقه بووه و هیچ پهله هوریک پیره نهبووه، زهوییش وشکوبرنگ بووه و بهکهکی بهره مهینان نههاتوه؛ خوی گهوره ئاسمانی به باران والا کردووه و زهوییشی به سهوزایی کردووتهوه و بهم چهشنه هردووکیانی پیکهوه جوت کردووه و له ئاویش هه موو شتیکی زیندووی فهراهه م هیناوه.

بهلام هه ره هه مان ئایهت واتاکه ی پوویهکی تری هه یه له لای کەسیکی تر، که خاوه نی وردبینی و لیکۆلینه وهی زیاتره لهو بواره دا و بهم جوړه لینی تیدهگات: له سه ره تای هاتنه بوونی بوونه وه راندا؛ ئاسمانه کان و زهوی یه ک تۆپه لی که له که بوو بوون و هیچ شیوه یه کیان نه بووه و وه ک هه ویریکی بیسوود وا بوون و هیچ بوونه وه ر و دروستکراویکیان تیدا نه بووه، بهلام خوی گه وهی به دیهینهر و دانا؛ والا و بلاوی کردوونه ته وه و هه ردووکیانی وا لئ کردووه که به سوود و به ره مدار و پازاوه بن و کردوونی به سه رچاوه ی زۆریک له دروستکراوه کانیش.

بهم چهشنه لینی تیدهگات و دانایی خوی په روه ردگار به گه وه راده گریت. هه ره هه مان ئایهت له روانگه ی دانایه کی هاوچه رخه وه، ئەم چهشنه تینگه یشتنه ی لئ وه رده گریت:

زهوی خۆمان و هه موو هه ساره گه رۆکه کانی تری کۆمه له ی خۆر، له سه ره تادا هه موویان له گه ل خۆردا ئاویته بوون و وه ک هه ویریک به یه که وه تیکه ل بوون، بهلام دواتر خوی گه وهی راگر و سه ره پرشتیار و به توانا ئەم هه ویره ی یه کاللا و بلاو کردووته وه و هه ریه ک له هه ساره گه رۆکه کانی له شوینی خۆیدا داناوه، پاشان خۆلی له سه ر زهوی دروست کردووه و بارانی له ئاسمانه وه ناردووته خواره وه و له خۆره وه تیشکی ناردووه و دنیای به ژیان ئاوه دان کردووته وه.

ئىتر بەم جۆره لىي تىدەگات و له سروشت پەرسىتى رزگارى دەبىت^۱.
 لەوانەيە مەرفى بە خەيالدا بىت و بىرسىت: هەندى جار ئەو واقعەى ئىمە
 دەبىنن، پىچەوانەى ئەو شتانەيە كە قورئان هىماى بۆ كەردوون، بۆ نمونە: ئىمە
 دەبىنن خۆر هەلدەيت و ئاوا دەبىت، بەلام زەوى راخراو و بىجولەيە، ئەى لەم
 بارەيەو چى دەلىت؟^۲

له وهلامى ئەم پرسىارەدا دەلىن: قورئان پەرتووكى رىنمايى و رىنشانە،
 رىنشانەنىش ئەو كاتە سوودى دەبىت ئەگەر له پلە و ئاستى ئامادەيى تىگەيشتن
 و بىروبوچوونى بەشى هەرە زۆرى جەماوەردا بىت، ئاشكراشە كە زۆربەى
 زۆرى جەماوەر عەوامن، عەوامىش ناتوانن له راستىيە رەهاكان تىگەن و
 بىاننن، بەلكو ئەگەر راستىيەكان له بەرگىكدا نەبىت كە ئەوان بە خەيال و
 بوچوونى خويان پىي ئاشنان؛ ئەوا هەرگىز پىي رانايەن و هۆگرى نابن.^۳

هەر لەبەر ئەم خالەشە، كە قورئان ئەو راستىيانەى له وىنەى شتى هاوشىو
 و نمونەى لەيەكچوو و بابەتى خوازادا خستووتە ڤوو، تاوەكو ئەو
 جەماوەردى تواناى تىگەيشتنن لەو ئاستەدا نىيە لىيان تىگەن؛ لەوە بپارىزىت
 كە بگەونە گرفت و داوى بەدرۆخستنهوەى راستىيەكەو كە پەيى پىي نابەن و
 نايانن. لەبەر ئەو، قورئان بە شىوہەيەكى تىكرابى و گشتى و دورر لە
 وردەكارى، باسى لەو مەسەلانە كەردووە كە جەماوەر بە هەستىكى ڤووكەشانە
 بويان دەروانن و بروايان وايە كە پىچەوانەى واقعەن؛ بەلام لەگەل ئەمەشدا
 هىماى بۆ راستىيە مەسەلەكان كەردووە، ئەویش لە رىي دانانى چەند نىشانەيەكەو
 كە ئاماژە بۆ ئەو راستىيانە بكەن.

^۱ بروانە: (سوزلر: وتەكان، ۴۱۱-۴۱۲، كوردىيەكەى: ۵۷۵-۵۷۶)

^۲ ئەم پرسىارە هىي نووسەرە (د. سوعاد)، وهلامەكە هىي (مامۇستا نورسى) يە. (مامۇستا فاروق).

^۳ ئەم پەرەگرافە وەك (د. سوعاد) ئاماژەى بۆ كەردووە له (اشارات الاعجان)دايە، واتاكەشى له (مەكتووبات)دا بە كوردى ل(۳۴۲)دا هەيە.

جا ئەگەر ئەم خالەت رەچاوی کرد و لای تیگەیشیت، ئەوسا بزانه که: ئایین و شەریعتی ئیسلامی که لەسەر بەلگە عەقڵی دامەزراوە؛ بریتییە لە پوختەیی چەندین زانست و بواری زانیاری، که هەموو بڕگە گرنگەکان و باسە پێویستەکانی گشت زانستە بنەرەتییەکانی لەخۆ گرتووە، لە نموونەیی زانستی خاویزگرنتی رۆح، زانستی رامکردنی دل، زانستی پەرۆدەیی و یژدان، زانستی خەمخواردن لە لاشە، زانستی بەرپۆدەبردنی مال، زانستی رامیاریی شارستانی، زانستی مافەکان و مامەلەکان و هونەری دابونەریتە کۆمەلایەتییەکان و... چەندین بواری تر.

سەرەپای ئەمەش، هەمیشە شەریعت لەو شوێنەیی پێویست بە پوونکردنەوه دەکات و جیگەیی ئەوەن ئاتاجی شیکردنەوهیان هەبیت؛ ڕاڤە و شیکردنەوهی کردووه و پوونکردنەوهی تەواوی خۆی لەسەر داون.

بەلام سەبارەت بەو شتەنەیی لە کاتی خۆیدا پێویست نەبوون، یان ئامادەیی بیر و هزرەکان لەو ئاستەدا نەبووه که لێیان تیگەن، یان لەگەڵ ئەو کات و سەرەمەدا نەگونجاوه؛ ئەوا شەریعت تەنیا پوختەییەکی^۱ لە بارەوه باس کردوون و بنچینەییەکی بۆ داناون، ئیتر هەولێ تیگەیشتنی زیاتر و لێوەرگرنتی چەمکی تر

^۱ ئەگەر بلیت: قورئانی پیرۆز و ڕاڤەکەشی - مەبەستم فەرمايشتهکانی پێغەمبەرە (دروودی خوی لەسەر) - لە هەر زانستیک پوختەییەکیان وەرگرتووه، جا ئایا لە توانای هیچ کەسیکدا هەیه ئاگاداری ئەو ژمارە زۆری لە پوختە جۆراوجۆرەکان بیت و بیانزانیت؟ ئەوا لە وەلامدا بیت دەوتریت: لە راستیدا ئەگەر فەراهمەتانی هەر پوختەییەکی بە جۆریک بیت که بەباشی لە شوێنی گونجایی خۆیدا دابنریت و مەبەست بپیکیت و لە زەمینەییەکی لەبار و بەرھەمداردا بەکار بهینریت، هاوکات چەندین هیمای تیا بیت بۆ کۆمەلە بابەتیک که پیشتر نەبیسترابن - وەک لە خالی دووهمدا ئاماژەمان پێ دا - ئەوا ئەم چەشنە پوختەکارییە - بە وینەیی شووشەییەکی روون که ناوہووی جوان دیارە - زۆر بەروونی ئەوه دەردەخات که بەھرمەندی و شارەزایی تەواو لەو بوارە زانستیانەدا هەیه که پوختەکەیی لێ وەرگیراوه، بەمەش پوختەکە وەک زانستەکە حساب دەکریت و حوکمی ئەو وەردەگریت، ئەم چەشنە کارەش - واتە پوختەکاری بەو شیوہییەیی باسکرا - لە توانای کەسدا نییە و بە کەس ناکریت ئەو ژمارە زۆرە پوختەییە فەراهم بینیت. دەقی ئەم پەراویزە هێی مامۆستا نوورسی خۆیەتی لە (اشارات الاعجاز)دا، ل ۱۷۶ی ئەو چاپەیی (د. سوعاد) پشتی پێ بەستووه، ل ۱۷۳ی چاپە تازەکان. (م. فارووق)

و لڦ لڦکردنه وه و په رڼپيدان به باسې ورده كار په كانښاني حه والې راوړښت و توانای ژيرييه كان كړدوه ته وه. (اشارات الأعجاز، ۱۷۵، چاپي تازه: ۱۷۱-۱۷۲).

بۇ نموونه: قورئان په چاوی ئه و جوړه كه سانه دهكات، كه تهنيا به ههستيكي پروكش له شته كان دهروانن، به نهرمی و ميهره باني له گه لئاندا ددويټ. كاتيک ئه وان تهنيا پروكاري زهوی دهبينن و وا دوزانن كه زهوی بڼ جووله يه و تهخته، قورئان به راشكاوی پښيان ناليت: زهوی خره و به خيږايي به دهوری خوئی و خوردا دهوريتته وه.

نهخير، قورئان ههرگيز نه يويستوه سهر له خه لکي تيك بدات و بيروبو چوونيان بشيونيټ و به مەش له پښمايي قورئان دور بکه ونه وه، چونکه ئه گهر قورئان ئه م مهسه له يه و راسته قينه زانستيه کاني تری هاوشيوه ی به زهقی و راشكاوی باس بکرايه؛ ئه وا خه لکي دهوريان چؤل دهکرد و نکولييشيان له و شتانه دهکرد، ئاشکراشه شتيکی به م جوړه نه بووه.

به لام سهره پای ئه وهی قورئان په چاوی ئه مهی كړدوه، له ولاشه وه ئه وهی فهاموش نه كړدوه ئامازه بکات بۇ ئه و سهرده م و ئه و ئاسته ی، كه خه لکي تيايدا دهگن به وهی په ی به شيوهی راسته قينه ی زهوی يان جووله كه ی ببه ن.

به گوږه ی ئه م راستيه، پښيسته زاناياني ته فسير له م سهرده مانه ی دواييدا ههولئ ئه وه بدن گونجانن له نيوان راستيه دوزراوه کاني بوونه وه و ئه و دهقه قورئان ياندا پيک بينن كه ئامازه بۇ ئه م دوزينه وان دهکن، چونکه ئه م راستيه يان به شيوه يه کی کورت و له شيوه ی پوخته باسدا له قورئاندا هاتوون و ئامازهيان بۇ کراوه.

به پيی ئه وهش كه ئه م مهسه لانه له چه شني بابته کاني بيروباوه ر و په رستش و حوکم و مامه له کان نين، ئه وا ده شيت ئه وهنده بهس بوويټ بۇ نه وه کاني پيشوو كه به واتايه کی گشتی و شيوه يه کی کورت ليی تينگن و باوه رپي پښين، ئه مەش هيچ كه موکوري يان نه نگيه کی تيا نييه، نه بۇ قورئان و نه بۇ پيشيناني ئه م نه ته وه يه كه توانای ئه وه يان نه بوويټ ورده کاريی ئه م مهسه لانه بزائن و

په یی پی بهرن، به لکو ئه مه خوئی له خویدا به لگه یه کی دیکه ی ئی عجازی قورئانه، چونکه ئه وه تا قورئان خوئی به راشکاوی ئه وه راده گه یه نیت که هه ندی مه سه له ی له خوگر تووه له کاتی هاتنه خوواره وهیدا راستیه کانیا ن ده رنه که وتوو ه و روون نه بووه ته وه.

وهک ده فه رموویت: ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعَلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾ (یونس: ۳۹)، واته: "ئه وانه برویا ن به قورئان نه هینا و به درو یان دانا، که هیچی له باره وه نازانن و هیشتا سه ره نجامی با سه کانی قورئانیا ن بو نه هاتوو ه." دوا رسته ی ئایه ته که ﴿وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ﴾ راشکاوانه ئاشکرای ده کات که قورئان هه ندی راستی ی له خو گر تووه، به تیپه ربوونی روژگار ده رده که ون و روون ده بنه وه.

(شهاب الدین الالوسی) له ته فسیره که یدا که ناوی (روح المعانی) یه، له ته فسیری ئه م ئایه ته دا ده لیت: "التأویل" جو ریکه له ته فسیر: "الإیتان" به مانای مه جازی (واتا گوپی) له بری زانین و وه ستان به کار دیت، رهنگه هه لباژاردنی "الإیتان" له م شوینه دا بو ئه وه بیته که وا بگه یه نیت ئه و واتایانه بو خو یان به ره وه بیرو هوش ده چن و به ره و روویان ده روون. ده شیت مه به ستیش له "التأویل"، به دیه اتن و روودانی واتا که بیته که بریتیه له و ئاکام و سه ره نجامه ی پی ده گات، که ئه مه ش لای هه ندیک بریتیه له واتای راسته قینه ی "التأویل". له م کاته شدا هاتنه که "یتان" مه جازه و له بری روونبوونه وه و ده رکه وتنی واتا کان به کار هینراوه و واتای ﴿وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ﴾ به م جو ره ده بیته: "تا ئیستا سه ره نجامی ئه و هه و الانه ی نیو قورئانیا ن بو روون نه بووه ته وه که سه باره ت به شته په نهانه کان داویه تی، تا وه کو ده رکه ویت راسته یان نا. واته: "قورئان چ له رووی دارشتن و چ له رووی هه و الدان له باره ی شته په نهانه کانه وه هه ر مو عجزیه، به لام ئه وان (واته: بیباوه ران به قورئان) پیش ئه وه ی له دارشتنه که ی ورد ببنه وه و بیر له مانا کانی بکه نه وه یان چاوه ری به دیه اتنی ئه و شتانه بکه ن که هه والی

ئەوھى داوھ لە ئاﻻﻳﻨﺪﻩﺩﺍ ﭘﻮﻭ ﺩﻩﺩﻩﻥ؛ ﺑﻪﺭ ﻟﻪ ﮬﻪﻣﻮﻭ ﺋﻪﻣﺎﻧﻪ ﻛﺘﻮﭘﯩﺮ ﻭ ﺩﻩﺳﺘﻪﺑﻪﺟﯩ
ﻗﻮﺭﺋﺎﻧﯩﻴﺎﻥ ﺑﻪﺩﺭﻭ ﺧﺴﺘﻮﻭﻩﺗﻪﻭﻩ.^۱

ﮬﻪﺭﻭﻩﮬﺎ ﺧﻮﺍﻱ ﮔﻪﻭﺭﻩ ﺩﻩﻓﻪﺭﻣﻮﻭﻳﺖ: ﴿سُنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي
أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾
(ﻓﺼﻠﺖ: ۵۳). ﻭﺍﺗﻪ: "ﻟﻪ ﺋﺎﻳﻨﺪﻩﺩﺍ ﺑﻪﻟﮕﻪ ﻭ ﻧﯩﺸﺎﻧﻪﻛﺎﻧﻰ ﺧﻮﻣﺎﻧﯩﻴﺎﻥ ﻟﻪ ﺋﺎﺳﻮﻛﺎﻧﻰ
ﺑﻮﻭﻧﻪﻭﻩﺭ ﻭ ﻟﻪ ﺧﻮﺩﻯ ﺧﻮﻳﺎﻧﺪﺍ ﻧﯩﺸﺎﻥ ﺩﻩﺩﻩﻳﻦ، ﺋﻪﻣﻪﺵ ﺑﻮ ﺋﻪﻭﻩﻱ ﭼﺎﻙ ﺑﻮﻳﺎﻥ
ﺭﻭﻭﻥ ﺑﯩﺘﻪﻭﻩ ﻭ ﺩﻟﻨﯩﻴﺎ ﺑﻦ ﻟﻪﻭﻩﻱ ﻛﻪ ﺋﻪﻡ ﻗﻮﺭﺋﺎﻧﻪ ﮬﻪﻕ ﻭ ﺭﺍﺳﺖ ﻭ ﺭﻩﻭﺍﻳﻪ، ﺋﺎﻳﺎ ﺋﻪﻭﻩ
ﺑﻪﺱ ﻧﯩﻴﻪ ﻛﻪ ﺑﯩﯖﻮﻣﺎﻥ ﭘﻪﺭﻭﻩﺩﮔﺎﺭﺕ ﺋﺎﮔﺎﺩﺍﺭﻩ ﺑﻪﺳﻪﺭ ﮬﻪﻣﻮﻭ ﺷﺘﯩﻜﯩﺪﺍ."
ﺋﻪﻡ ﺋﺎﻳﻪﺗﻪ ﺑﻪﺭﺍﺷﻜﺎﻭﻱ ﺋﻪﻭﻩ ﺭﺍﺩﻩﮔﻪﻳﻪﻧﯩﺖ ﻛﻪ ﺧﻮﺍﻱ ﮔﻪﻭﺭﻩ ﮬﻪﻧﺪﻯ ﻟﻪ "ﺑﻪﻟﮕﻪ ﻭ
ﻧﯩﺸﺎﻧﻪﻛﺎﻥ"؛ ﻭﺍﺗﻪ ﮬﻪﻧﺪﻯ ﻟﻪ ﺭﺍﺳﺘﯩﻴﻪﻛﺎﻧﻰ ﻗﻮﺭﺋﺎﻥ، ﻟﻪ ﻛﺎﺗﯩﻜﻰ ﺩﻭﺍﻱ ﺳﻪﺭﺩﻩﻣﻰ
ﮬﺎﺗﺘﻪﺧﻮﺍﺭﻩﻭﻩﻱ ﻗﻮﺭﺋﺎﻥ ﺋﺎﺷﻜﺮﺍ ﺩﻩﻛﺎﺕ.

ﺟﺎ ﺑﺎ ﭘﯩﻜﻪﻭﻩ ﺋﻪﻭﻩ ﺑﺨﻮﻳﻨﯩﻨﻪﻭﻩ ﻛﻪ ﺯﺍﻧﺎﻱ ﭘﺎﻳﻪﺩﺍﺭﻯ ﺗﻪﻓﺴﯩﺮ (ﺍﺑﻦ ﻛﺘﯩﺮ -
ﺭﻩﺣﻤﻪﺗﻰ ﺧﻮﺍﻱ ﻟﯩﻦ ﺑﯧﺖ) ﻟﻪ ﺗﻪﻓﺴﯩﺮﻯ ﺋﻪﻡ ﺋﺎﻳﻪﺗﻪﺩﺍ ﻧﻮﻭﺳﯩﻮﻳﻪﺗﻰ، ﺷﺎﻳﺎﻧﻰ ﺑﺎﺳﻪ ﻛﻪ
ﺋﻪﻭ ﻟﻪ ﺳﺎﻟﻰ (۷۷۴ﻙ) ﻛﻮﭼﻰ ﺩﻭﺍﻳﻰ ﻛﺮﺩﻭﻭﻩ، ﻟﻪﻧﺎﻭ ﻣﻮﻓﻪﺳﯩﺮﻩﻛﺎﻧﯩﺸﺪﺍ ﺩﻭﻭﺭﺗﺮﯨﻦ
ﻛﻪﺳﻪ ﻟﻪﻭ ﺟﻮﺭﻩ ﺗﻪﻓﺴﯩﺮﻩﻱ ﻛﻪ ﺑﻪ (ﺗﻪﻓﺴﯩﺮﻯ ﺯﺍﻧﺴﺘﻰ) ﻧﺎﻭ ﺩﻩﺑﺮﯨﺖ.
ﻟﻪ ﺑﺎﺭﻩﻱ ﺋﻪﻡ ﺋﺎﻳﻪﺗﻪﻭﻩ ﺩﻩﻟﯩﺖ: "ﻭﺍﺗﻪ: ﻧﯩﺸﺎﻧﻪ ﻭ ﺑﻪﻟﮕﻪﻛﺎﻧﻰ ﺧﻮﻣﺎﻧﯩﻴﺎﻥ ﺑﻮ ﺋﺎﺷﻜﺮﺍ
ﺩﻩﻛﻪﻳﻦ ﻟﻪﺳﻪﺭ ﺋﻪﻭﻩﻱ ﻛﻪ ﻗﻮﺭﺋﺎﻥ ﮬﻪﻗﻪ ﻭ ﻟﻪﻻﻳﻪﻥ ﺧﻮﺍﻱ ﮔﻪﻭﺭﻩﻭﻩ ﻧﯩﺮﺩﺭﺍﻭﻩﺗﻪ
ﺧﻮﺍﺭﻩﻭﻩ ﺑﻮ ﺳﻪﺭ ﭘﯧﻐﻪﻣﺒﻪﺭﻩﻛﻪﻱ (ﺩﺭﻭﻭﺩﻯ ﺧﻮﺍﻱ ﻟﻪﺳﻪﺭ)، ﺋﻪﻣﻪﺵ ﺑﻪ ﭼﻪﻧﺪ
ﺑﻪﻟﮕﻪﻳﻪﻛﻰ ﺩﻩﺭﻩﻛﻰ ﻟﻪ ﺋﺎﺳﻮﻛﺎﻧﺪﺍ ﻟﻪ ﻧﻤﻮﻭﻧﻪﻱ ﻓﺘﻮﺣﺎﺕ ﻭ ﺳﻪﺭﻛﻪﻭﺗﻨﻰ ﺋﯩﺴﻼﻡ
ﺑﻪﺳﻪﺭ ﮬﻪﺭﯨﻤﻪﻛﺎﻧﺪﺍ ﻭ ﺯﺍﻟﺒﻮﻭﻧﻰ ﺑﻪﺳﻪﺭ ﺋﺎﻳﯩﻨﻪﻛﺎﻧﻰ ﺗﺮﺩﺍ... ﻟﻪﻭﺍﻧﻪﺷﻪ ﻣﻪﺑﻪﺳﺖ ﻟﻪ
ﻧﯩﺸﺎﻧﻪﻛﺎﻥ، ﺷﺘﺎﻧﯩﻚ ﺑﯧﺖ ﻟﻪ ﺧﻮﺩﻯ ﺋﺎﺩﻩﻣﯩﺰﺍﺩﺍ ﻭﻩﻙ ﺋﻪﻭ ﻣﺎﺩﺩﺍﻧﻪﻱ ﺋﺎﺩﻩﻣﯩﺰﺍﺩﻯ ﻟﯩﻦ
ﺩﺭﻭﺳﺖ ﻛﺮﺍﻭﻩ ﻭ ﺋﻪﻭ ﺭﻩﮔﻪﺯﻩ ﺗﯩﻜﻪﻻﻧﻪﻱ ﻟﻪ ﭘﯩﻜﻪﮬﺎﺗﻪﻳﺪﺍﻥ ﻭ ﺋﻪﻭ ﺷﯩﻮﻩ ﻭ ﺷﯩﻮﺍﺯﻩ
ﺳﻪﺭﺳﻮﺭﮬﯩﺘﻪﺭﺍﻧﻪﻱ ﻟﻪﺳﻪﺭﻯ ﺩﺭﻭﺳﺖ ﻛﺮﺍﻭﻩ، ﺑﻪﻭ ﺟﻮﺭﻩﻱ ﻛﻪ ﺑﻪﺩﺭﯨﺰﻯ ﻟﻪ

^۱ روح المعاني ۱۲۰/۱۱.

زانستی توپکاریدا باس کراوه و به لگه یه له سه ر دانایی خوای گه وره ی به دپهینه ر و دروستکه ر.^۱

(ابن زید) یش ده لیت: "آفاق السماوات" واته: "ته ستیره کان و خور و مانگ که له ئاسماندا ده گه رین، هه روه ها ئه و به لگه و نیشانانه ش که له خودی مروقه کاندایه."^۲
(ابن کثیر) به راشکاوی رایده گه یه نیت که ئه م ئایه ته ئاماژه بو هندی له و راستییانه ده کات، که زانسته کانی زینده وه رزانی و توپکاری لینی ده کولنه وه.
(ابن زید) یش که له زانایانی پیشینه، "الآیات" به زانسته کانی گه ردوون ته فسیر ده کات، به لام (ابن جریر الطبری) پابه ند نه بووه به م جوړه ته فسیره وه، چونکه به بوچوونی ئه و؛ ئاسمانه کان و خور و مانگ له لای خه لکانی ئه و کاته ش شتگه لیکی بینراو و زانراو بوون.

پاشان ماموستا نورسی به مه به ستی به رپه رچدانه وه ی هندی له و گومانانه ی سه باره ت به م بابه ته دینه ئاراره، ئه م ئایه ته باس ده کات که خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿وَأِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِمَّنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (البقرة: ۲۳).
واته: "جا ئه گه ر ئیوه له دوولیدان و گومانتان له م (قورئانه پیروژه) هه یه که نار دوومانه ته خواره وه بو به نده ی خو مان (محمه د - دروودی خوای له سه ر)، ئه و ئه گه ر بو تان ده کریت هه ول بدن سووره تیکی وه ک ئه و بهینن و بانگی هاوکاره کانتان بکه ن جگه له خوا، ئه گه ر راست ده که ن."

ماموستا ده لیت: "بزانه! ئه م ئایه ته ئاماژه ده کات بو ئه وه ی که خه لکانیک - چونکه بیئاگان له وه ی که په روه ردار مه به ستی رینیشاندانی خه لکه، ناشزانن که رینیشاندان ده بیت به گویره ی ئاماده ی بیروه وشه کان بیت - که وتوونه ته گومان و دوولییه وه و سه رچاوه ی ئه م گومانانه ش سی شته:

(یه که میان...^۱)

^۱ ته فسیری (ابن کثیر)، ۱۷۵/۷

^۲ تفسیر الطبری، ۲۵/۵

دووه‌میان: ئەوان دەلین: که گوايه قورئان به شیوه‌یه‌کی ره‌ها و شاراو‌ه باسی له راستیه‌کانی دروستکردن و زانسته جۆراوجۆره‌کانی به‌دییه‌نراوه‌کان کردووه و ئەمەش پیچەوانە‌ی ریبازی فیرکردن و ریبیشاندانە.

سێیه‌میان: ئەوان دەلین: گوايه هەندێ له واتا رواله‌تییه‌کانی قورئانی پیروژ؛ زیاتر له و شتانه‌وه نزیکن که پیچەوانە‌ی به‌لگه‌عه‌قلیه‌کان و واتا‌کانیان له‌گه‌ل واقیعدا جیاوازن، ئەمەش پیچەوانە‌یه له‌گه‌ل راستیتیی قورئان.

پشت به‌خوا له وه‌لامدا ده‌لین: ئە‌ی به‌دگومانان! باش بزانی که ئەو شتانه‌ی ئیوه به ئەندیشه‌ی خۆتان به‌هۆکاری که‌موکورتیی قورئانی داده‌نین، له راستیدا بریتین له کۆمه‌له‌ به‌لگه‌یه‌کی سه‌لمینه‌ر له‌سه‌ر راستی و ته‌واویی نه‌ینیه‌کانی ئیجازی قورئان. سه‌باره‌ت به‌گومانی دووه‌میش که تابه‌ت بوو به‌نادیاری و شاراو‌ه‌یی باسه‌کانی قورئان له‌باره‌ی پیکهاتی بوونه‌وه‌ره‌وه به‌گویره‌ی ئەوه‌ی که زانستی نوێ لیک‌ی داوه‌ته‌وه، وه‌لامه‌که‌ی ئەوه‌یه: باش بزانی که دره‌ختی جیهان ئاره‌زووی خۆته‌واوکردنی تیا‌یه و هەر له‌مه‌وه لقی ئاره‌زووی به‌رزبوونه‌وه و پیشکه‌وتن به‌ره‌و ناخی مروّف په‌لی کیشاوه، ئەم ئاره‌زووه‌ش وه‌ک ناوکه‌ توو وه‌هایه و به‌هۆی تاقیکردنه‌وه و ئەزموونی زۆره‌وه نه‌شونما ده‌کات و له‌ری به‌دوايه‌کده‌هاتی ئەنجامی بیروکه‌ جۆراوجۆره‌کانیشه‌وه پیک دیت و په‌ل ده‌هاو‌یت و فراوان ده‌بیت، تا سه‌ره‌نجام چه‌ندین زانستی ریکوپیک و یه‌کله‌دوايه‌کی لی دیته به‌ره‌م، به‌چه‌شنیک ئەو زانستانه‌ی که له‌دواوه‌ دین؛ دانامه‌زین تاوه‌کو ئەوانه‌ی که له‌پیشتر دروست نه‌بووبن، ئەوانه‌ش که له‌پیشه‌وه‌ن؛ نابن به‌پیشه‌کی بۆ ئەوانه‌ی دوا‌ی خۆیان تا به‌ته‌واوی به‌وینه‌ی زانسته‌زانراو و ناسراوه‌کان به‌ئاکام نه‌گه‌ن.

له‌به‌ر ئەوه و به‌پیی ئەم نه‌ینیه‌ی باس‌مان کرد، هەر که‌س بیه‌ویت جۆره‌ زانستیک فیری خه‌لک بکات و تیان بگه‌یه‌نیت -که به‌ره‌می چه‌ند ئەزموونیک

^۱ له‌به‌ر ئەوه‌ی (یه‌که‌میان) په‌یوه‌ندی به‌م باسه‌وه نییه، راسته‌وخۆ نووسه‌ر رۆشتوو‌ته‌سه‌ر (دووه‌میان). (وه‌رگیژ)

زۆر بېت-، ئەمىش بەر لە دەرکەوتنى ئاکامەکان بە دە سەدە بانگەشەى خەلکى بکات بۇ ئەو زانستە؛ ئەوا ھەولەکەى بېسوودە و تەنیا بېروھۆشى خەلکى دەشېونىت و دەيانخاتە گىژاوى سەفسەتەوہ و بە ھەلەياندا دەبات.

بۇ نمونە: ئەگەر قورئان بېوتايە: خەلکىنە! ئەگەر دەتانەوېت گەرھىبى خواى بەدېھىنەرتان بۇ دەرکەوېت، ئەوا تەماشای ئەوہ بکەن کە چۆن خۆر وەستاوہ و بى جوولەيە و زەوى دەبزوېت و دەخولیتەوہ، بېروانن کە چۆن يەک ملیون زىندەوہر لە دلۆپىک ئاودا کۆ بووہتەوہ!

ئەو کاتە خەلکى بە ھۆى ئەم پەيامەى قورئانەوہ؛ يان تووشى بەدرۇخستەوہى قورئان دەبوون، يان ئەوہتا دەبووايە پېچەوانەى ئەو بوچوونانەى ھەيانە؛ بېريار بەدن و خۆيان بەھەلەدا بەرن و ئىنکارى لەگەل خودى خۇياندا بکەن، چونکە بەپىى ھەستى رووکەشى خۆيان يان راستتر بلېين: بە ھۆى ھەلەى ھەستەکانەوہ ئەوان تەختى زەوى و خولانەوہى خۆر -بەدەورى زەويدا- ، وەک راستىيەکى بەلگەنەويست و بەرچاؤ دەبين.

کە وا بوو شىواندى بېروھۆشى خەلکى -بەتاييەتى بە ئەندازەى ماوہى دە سەدە، تەنیا لە پېتاو ھەزى ھەندى کەسى ئەم سەردەمەى خۇماندا- کارىکە پېچەوانەى بەرنامە و پەپرەوى رېنېشاندانە و لەگەل گيانى رەوانبېژىشدا ناگونجىت و ناکۆکە.

ئەى ئەو کەسەى کە بەدگومانىت نەکەيت ئەم نمونەيە و ھاوشىوہکانى بکەيت بە پېوہر بۇ رۋانىنەکانى ئايندە سەبارەت بە حالەتەکانى رۆژى دوايى کە لە قورئاندا باس کراون، چونکە کاتىک ھەستە رووکەشەکانى مروّف بواريان بۇ نەپرەخساوہ پەيوہست بن بە ھېچ لايەنىکى ئەو حالەتانەى رۆژى دوايىوہ؛ ئەمە وای کردوہ ئەو باسانە لە پلەيەکدا بىننەوہ کە شياوى ئەوہ بن روو بەدن و ئەگەرى بەدېھانتىيان ھەبېت و دەکرېت باوہرپان پى بھېنرېت و دلنپايىش لە بارەيانەوہ دروست بېت. لەبەر ئەوہ جىى خۆيەتى ئەم مەسەلانە بە روونى و راشکاوى باسيان لىوہ بکرىت، بەلام ئەو بابەتانەى ئىمە لە بارەيەوہ دەدوېين، لە

ئهنجامی ههله‌ی ههسته‌کانه‌وه له پله‌ی (ده‌کریت و ده‌شیت) ده‌رچوو و به بۆچوونی ئه‌و خه‌لکانه‌گه‌یشتووته پله‌ی به‌لگه‌نه‌ویست.

له‌به‌ر ئه‌وه له پوانگه‌ی ر‌ه‌وانبێژییه‌وه وه‌ها شیاوه که به شاراوهدیی و ر‌ه‌هایی باسیان بکریت، ئه‌مه‌ش له پێناو ر‌یزگرتن له هه‌ستی ئه‌و کۆمه‌له‌ خه‌لکه و به مه‌به‌ستی پاراستنی بیروه‌وشیان له سه‌رلێشیان، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا قورئانی پیرۆز به شیوه‌ی ئاماژه و نیشانه و هێما، باسی ئه‌م ر‌استییانه‌ی کردوو و ده‌رگای خستووته سه‌ر پشت بۆ بیره‌کان و له ر‌یی دانانی چه‌ندین نیشانه و به‌لگه‌وه بانگه‌یشتی کردون بۆ ئه‌وه‌ی بچنه ناو ئه‌م بابه‌تانه‌وه.

جا ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی به‌دگومانیت! ئه‌گه‌ر که‌سیکی به‌ویژدان بیت و له‌وه‌ستوووه ورد بیه‌وه که ده‌فه‌رموویت: ((کلم الناس علی قدر عقولهم)). واته: "به ئه‌ندازه‌ی ئه‌وه‌ی عه‌قلیان وه‌ریده‌گریت، خه‌لکی بدوینه." هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر بپروانیت بۆ ئه‌وه‌ی بیر و می‌شکی جه‌ماوهر به هۆی نائاماده‌یی سه‌رده‌م و ده‌وروبه‌روه

¹ نووسه‌ر به‌و جوهره‌ هیناویه‌تی، به‌لام ئیمه له په‌رتووکه‌کانی فه‌رمووده‌دا به‌م له‌فزه به‌رده‌ستمان نه‌که‌وت، به‌لکو به له‌فزی تر هاتوووه ((أمرنا أن نكلم الناس علی قدر عقولهم))، واته: "ئیمه‌ی پیغه‌مبه‌ران فه‌رمانمان پێ کراوه به ئه‌ندازه‌ی عه‌قلی خه‌لکی قسه‌یان له‌گه‌لدا بکه‌ین"، که ئیمامی (ده‌یله‌می) به سه‌نه‌دیکی لاواز له (ئین عه‌بباس) هوه و ئه‌ویش له پیغه‌مبه‌ری خواوه (دروودی خوای له‌سه‌ر) گێراویه‌تیوه، هه‌وره‌ها ئیمامی (ابن حجر) له موسنه‌دی (الحسن بن سفیان) هوه هیناویه‌تی که ئه‌ویش له (ابن عباس) وه به له‌فزی "أمرت ان اخاطب الناس علی قدر عقولهم" هاتوووه، واته: فه‌رمانم پێ کراوه به ئه‌ندازه‌ی عه‌قلی خه‌لکی له‌گه‌لیان بدویم، (ابن حجر) وتوویه‌تی که سه‌نه‌ده‌که‌ی زۆر لاوازه.

له سه‌حیحی بوخاریشدا له (کتاب العلم، باب ٤٩) وه‌ک وته‌یه‌کی (علي بن أبي طالب) هیناویه‌تی که وتوویه‌تی: "حدثوا الناس بما يعرفون، أتحبون أن يكذب الله ورسوله" فه‌رمووده‌ی ژماره ١٢٧، واته: "ئهو شته به خه‌لک بپێن که ده‌یزانن و لێی تیده‌گه‌ن، ئایا پیتان خۆشه‌خوا و پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر) به‌درۆ بخرینه‌وه." له پێشه‌کی سه‌حیحی موسلمیشدا له (باب ٣) دا له (ابن مسعود) هوه ده‌گێرینه‌وه که وتوویه‌تی: "ما أنت بمحدث قوما حديثا لا تبلغه عقولهم الا كان فتنه لبعضهم"، واته: هه‌ر کات قسه‌یه‌کت بۆ که‌سانیک کرد که له ئاستی عه‌قلیاندا نه‌بوو، ئه‌وا ده‌بیت به‌ فیتنه بۆ هه‌ندیکیان. ئه‌مانه به‌پوختی له پێشه‌وا (العجلوني) وه‌رگه‌راوه له فه‌رمووده‌ی ٥٩٢. (ده‌زگا)

تییینی: نووسه‌ر کاتیک ئه‌م وته‌یه‌ی باس کردوووه: نه‌یوتوووه "فه‌رمووده‌یه"، به‌لکو وتوویه‌تی "ده‌ستوووه"، واته وه‌ک په‌ندیک هیناویه‌تی. (م. فارووق په‌سول)

به‌رگه‌ی ئه‌و جوړه راستیانه ناگرن، ئه‌و داواکارییه‌شیان پئی هه‌رس ناگریته که په‌یوه‌سته به تیگه‌یشتن له‌و بابه‌تانه‌ی له‌و ناکامی به‌دواییه‌کدا هاتنی بیره‌کانه‌وه به‌ره‌م دین.

ئه‌گه‌ر ئه‌م شتانه له‌به‌رچاو بگریته، ئه‌وکات ده‌زانیته که ئه‌و شیوازی شاراویدی و په‌هاییه‌ی قورئان هه‌لیبژاردووه؛ بریتییه له‌ بیخه‌وشتترین پله‌ی ره‌وانیژی، په‌کیکیشه له‌ نیشانه و به‌لگه‌کانی ئی‌عجازی قورئان.

سه‌بارته به وه‌لامی گومانی سییه‌میش، که گوايه هه‌ندی له واتای پروکه‌شی ئایه‌ته‌کان به‌لای ئه‌وه‌دا ده‌چن که دژی به‌لگه‌عه‌قلیه‌کان و دوزراوه زانستییه‌کان بن، ئه‌وا بزانه مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی له قورئاندا ئه‌وه‌یه که پینمایی خه‌لکی بکات بۆ چوار بنچینه که بریتین له:

۱- سه‌لماندنی تاک و ته‌نیایی خوای به‌دییه‌نهر.

۲- سه‌لماندنی پیغه‌مبه‌ریتی.

۳- سه‌لماندنی زیندوو‌بوونه‌وه و کوکرنه‌وه‌ی خه‌لکی له‌ پوژی دوايیدا.

۴- چه‌سپاندنی دادپه‌روه‌ری.

ئیتیر باسکردنی بوونه‌وه‌ره‌کان له قورئاندا؛ ته‌نیا شتیکی پاشکویه و دریژه‌باسیکه به مه‌به‌ستی به‌لگه‌هیتانه‌وه بۆ ئه‌و بنچینانه، چونکه قورئان بۆ ئه‌وه نه‌هاتووته خواره‌وه که له جوگرافیا و گه‌ردوونناسی بکوئینه‌وه، به‌لکو کاتیک باسی دروستکراوه‌کان ده‌کات؛ ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که ئه‌و دروستکراوانه‌ی په‌روه‌ردگار و ئه‌و سیستمه سه‌رسوره‌ینه‌ره‌ی بوونه‌وه‌ر بکات به به‌لگه بۆ گه‌یشتن به به‌دییه‌نه‌ری راسته‌قینه‌ی سه‌رتاپای ئه‌و سیستمه که خوای گه‌وره‌یه.

له راستیدا شوینده‌ستی په‌روه‌ردگار و مه‌به‌ست له دروستکردن و پیکوپیکیی سیستمه‌که، له هه‌موو شتیکی بوونه‌وه‌ردا ده‌رده‌که‌ویته و به‌به‌ر چاوه‌وه‌یه.

جا ئیتیر گه‌ر نه‌شزانین که چوون و به‌چ شیوازیک به‌دی هاتووه؛ ئه‌وا کیشه نییه و گله‌ییمان لی ناگریته، چونکه ئه‌م مه‌سه‌له‌یه په‌یوه‌ندی به مه‌به‌سته سه‌ره‌کیه‌که‌وه نییه. که وابوو ماده‌م باسی دروستکراوه‌کان له قورئاندا به

مه‌به‌ستی به‌لگه‌هینانه‌وه‌یه‌وه و وه‌هاش پئویسته‌بابه‌تی به‌لگه‌که‌به‌ر له بانگه‌شه‌که؛ شتیکی زانراو بیت له‌لایه‌ن به‌رامبه‌روهه، هه‌روهه‌ها مادهم چاکتر وایه، که هه‌میشه به‌لگه‌پوون و ئاشکرا بیت، له‌به‌ر ئه‌وه‌بنه‌ماکانی رینیشاندان و ره‌وانیژی و ده‌خوازن خستنه‌پووی ئه‌م باسانه به‌جۆریک بیت له‌گه‌ل بیروبۆچوونه هه‌ستیکراوه‌کانی خه‌لکدا بگونجیت و له‌گه‌ل زانیارییه ئه‌ده‌بیه‌کانی‌اندا بشیت و ری بکات، ئه‌ویش به‌وه‌ی هه‌ندی له‌واتا پووکه‌شه‌کانی ده‌قه‌کانی قورئان به‌و ئاراسته‌یه‌دا ببری‌ت که له‌گه‌ل بۆچوونه‌کانی ئه‌واندا بلویت، ئه‌مه‌ش نه‌ک به‌مه‌به‌ستی سه‌لماندنیان، به‌لکو ته‌نیا وه‌ک درکه‌یه‌ک یان پاشکۆواتایه‌کی دارشته‌کان، هاوکات چه‌ند هینما و نیشانه‌یه‌کیش دابنیت که ئاماژه بکه‌ن به‌راسته‌قینه‌ی شته‌کان بۆ که‌سانی پسپۆر و لیکۆله‌ر.

بۆ نموونه: ئه‌گه‌ر قورئانی پیروژ له‌بواری به‌لگه‌هینانه‌وه‌دا بیه‌رمووايه: خه‌لکینه! بۆ ئه‌وه‌ی به‌باشی له‌وه‌تییگه‌ن و بزانه‌ن که‌خوای گه‌وره‌توانا و ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتیکیا هه‌یه؛ ئه‌وا بیر له‌پاوه‌ستاوی خۆر و جووله‌پووکه‌شه‌که‌ی بکه‌نه‌وه، هه‌روه‌ها بیر بکه‌نه‌وه له‌جووله‌ی رۆژانه و سالانه‌ی زه‌وی، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی له‌پووکه‌شدا پاوه‌ستاوه و بی جووله‌یه.

هه‌روه‌ها له‌لایه‌نه‌سه‌یره‌کانی هیزی کیشکردنی گشتی نیوان ئه‌ستیره‌کان ورد بینه‌وه و ته‌ماشای سه‌رسوره‌ینه‌ره‌کانی کاره‌با بکه‌ن، بروانه‌ن بۆ ئه‌و تیکه‌لبوون و ئاویته‌بوونه‌بیکۆتاییانه‌ی نیوان هه‌فتا توخمه‌که و سه‌یری کۆبوونه‌وه‌ی هه‌زاران هه‌زار گیاندار له‌دلۆپیک ئاودا بکه‌ن.

ئه‌گه‌ر قورئان به‌م چه‌شنه‌ی بیه‌رمووايه؛ ئه‌وا له‌م حاله‌ته‌دا به‌لگه‌که‌به‌چه‌ندین پله له‌باسی بانگه‌شه‌که‌ی شاراوه‌تر و ئالۆزتر و زیاتر په‌نه‌ان و ته‌مومژاوی ده‌بوو، که ئه‌مه‌ش پێچه‌وانه‌ی ریسای به‌لگه‌هینانه‌وه‌یه.

پاشان به‌گۆیره‌ی ئه‌وه‌ی که ئه‌م باسانه له‌قورئاندا به‌چه‌شنی دوورنیازی یان (درکه - کنایه) هاتوون، له‌به‌ر ئه‌وه‌واتا‌کانیان ناچنه‌ناو خولگه‌ی راست و ناراستییه‌وه.

بۇ نمونە: ئەگەر سەيرى وشەى (قال) بکەیت، ئایا ئەو بەدى ناکەیت، که پیتی ئەلفەکەى سووکەلەییەکی بۇ وشەکه دروست کردووه، ئیتر گرنگ نییه و چوونیهکه ئەگەر بنهړتی ئەو ئەلفه پیتی واو یان قاف یان کاف بیت!

سەرهنجامی باسهکه ئەوہیہ: که قورئانی پیروژ بۇ سەرجه مروفهکانی هه موو سەردهمهکان دابه زیوه، له بهر ئەوہ ئەو سى خالەى باس کران؛ به شیکن له بهلگه و نیشانهکانی ئیعیجازی قورئان. (إشارات الاعجاز)، ل ۱۷۸-۱۸۲.

ههروهها ماموستا سەعیدی نوورسی بۇچوونی وایه، که چیرۆک و بهسەرهای موعجزهکانی پیغه مبهران (سهلامی خویان لی بیت)، چه ندين ئاماژەیان تیاہ بۇ دۆزراوه زانستییه نوئیەکان، شتیکی زانراویشە که چیرۆکه قورئانییهکان تەنیا بۇ ئەوہ باس نه کران تا پروداوه میژووئیەکانمان فیڕ بکەن، بهلکو چه ندين ئامانج و مەبهستی تریان له خو گرتووه، له وانه: ئاماژەکردن و رینیشاندانه بۇ هەندى کاروبارى دنياى.

ماموستا دەلیت^۱: "چیرۆک و بهسەرهای موعجزهکانی پیغه مبهران (سهلامی خویان لی بیت)، وهک چۆن رینیشاندەرن بۇ سوودەرگرتن له تهواوی و کاملی پیغه مبهران له رووی ئایینییه وه، له هه مان کاتدا و به هه مان شیوه رینیشاندەریشن بۇ که لکوهرگرتن له موعجزه ماددییهکانیشیان. بهلئى، راسته خوی گه وره چه ندين شتی له ئاسابه دەری وهک موعجزه یهک له سه ر دهستی ئەوان بەدی هیناوه، به لام ئەم چیرۆکانه مهیلی چاولیکردن و لاساییکردنه وهی ئەو کارانه له ناو خه لکیدا ده وروژینن. چونکه بیگومان خوی گه وره ئەم

^۱ له جیاتیی ۱۷۸، نووسراوه ۱۸۰، که ئەمەیان هه لیه، له چاپی تازه شدا (۱۷۷-۱۷۷). (م).

فاروق)

^۲ لێره دا نووسەر باسی نه کردووه که ئەم بۇچوونەى ماموستای له کوئ وەرگرتووه و تەنیا پوختهی قسهکانی ماموستا نوورسیی هیناوه نهک دهقهکانی، ئاماژەشی به سەرچاوهکەى نه داوه. بهرێز ماموستا فاروق پیتی وا بوو که ئەم باسه پوخته و کورتهی چه ند په ره گرافیکی وتهی بیسته من له کتیبی (وتهکان)، بروانه وتهی بیسته م له کتیبی (وتهکان)، ل (۳۰۳-۳۶۹)، به تاییهت له (ل ۳۵۵). (وهرگێر).

موعجيزانهى بهى ھۆكار بەدى نەھىئاوہ، بەلكو چەندىن ھۆكارى ماددىي بۇ داناون.

بۇ نموونە: "باى كىردووہ بە ھۆكارىك بۇ ھاتوچۇي پىغەمبەر سولەيمان (سەلامى خواي لى بىت)، بە ئەندازەي دوو مانگەرى.

قورئانى پىرۆز دەيەويت لە ميانەي ئەم چىرۆكانەوہ بفرموويت: ﴿فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾ (الحشر: ۲)، واتە: ئەي خاوەن تىرۋانينەكان، پەند وەر بگرن! چونكە موعجيزەكانى پىغەمبەران (سەلامى خوايان لى بىت) لە چەندىن ڤووەوہ پەند و ئامۆزگاربيان تيايە بۇ ئىوہ. كە وابوو ھەول بەدن لە ھەر ھەموو ڤووەكانەوہ سوودمەند بن، كۆشش بكن و بەم رىگەيەدا بڤۆن، بەشكەم لە رىي سوننەت و رىسا گەردوونىيەكانى خواي گەورەوہ بتوانن شتائىك بەدەست بەيىن لەو موعجيزانە بچن، كە پەرەردگار وەك شتىكى دەستەوسانگەر و لەئاسابەدەر بەخشيويەتى بە پىغەمبەرەكانى (سەلامى خوايان لى بىت).

دەتوانىن بلىين: چۆن تەواويە ئايىنيەكان لەسەر دەستى پىغەمبەران (سەلامى خوايان لى بىت) خەلاتى گرۆي ئادەمىزاد كراون، بە ھەمان شىوہش ھەندى لە تەواوي و كاملبوونە ماددىيە ئايىنيەكان و لەئاسابەدەرە دنيايەكانىش ھەر لەسەر دەستى ئەوان بەديارى بەخشاون بە مرۆفايەتى. بۇ نموونە: كەشتى، لەسەر دەستى پىغەمبەر نوح (سەلامى خواي لى بىت) پيشكەش بە مرۆفايەتى كراوہ. ھەرودەها مامۇستا نورسى دەليت^۱: "پاشان من لە ڤوانگەي ئەم ئايەتەوہ: ﴿وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ (الأنعام: ۵۹)، واتە: ھەر تەر و وشكىك ھەبىت، ھەر ھەموويان لە تۆمارىكى ئاشكرادان". ھەرودەها بە پشتبەستن بەوہي كە قورئان چۆن بە دەق و واتاكانى تىتدەگەيەنيت؛ بە ھەمان شىوہ بە ئامازە و ھىماكانىشى فىرت دەكات، بەگوڤرەي ئەمانە من وەها تىدەگەم مەبەست لەو ئامازانەي، كە مامۇستايەتتى ئىعجازى قورئان لە چىرۆكى پىغەمبەران و

^۱ ئا لىرەوہ ئەو بەشە دەست پى دەكات كە لە (اشارات الاعجاز) وەرگىراوہ. (مامۇستا فارووق).

موعجیزه‌کانی‌اند هیناویه‌تی؛ هاندان و هه‌لانی مروّقه‌کان بیت بو ئه‌وه‌ی هوّکاری گونجاو بگرنه بهر بو گه‌یشتن به شتانیک که هاوشیوه‌ی ئه‌و موعجیزانه بن. وهک ئه‌وه‌ی قورئان له رپی ئه‌و چیرۆکانه‌وه په‌نجه بخاته سهر هیله سه‌ره‌کیه‌کان و ئه‌و وینه هاوشیوانه‌ی له ئاینده‌شدا له ئاکامی دوا هه‌وله‌کانی مروّف له پیناوی پیشکه‌وتندا دینه ئاراوه، ئاینده‌یه‌ک که له‌سه‌ر دامه‌زراوه‌کانی رابردوو بنیات دهنریت، ئه‌و رابردوووه‌ی که ئاوینه‌ی دواپۆژه. وهک ئه‌وه‌ی قورئانی پیرۆز ده‌ستی هاندان و تامه‌زرۆکردن به‌یخت به پشتهی مروّفدا و پپی بلیت: "هه‌ول بده و کوشش بکه بو به ده‌سته‌یانی ئه‌و هوّکارانه‌ی ده‌تگه‌یه‌ننه هاوشیوه‌ی هه‌ندی‌ک له‌وئاسابه‌ده‌رانه^۱".

ئه‌ی نابینیت یه‌که‌م ده‌ستیک که خه‌لاتی کاتژمیر و که‌شتی پیشکه‌ش به مروّقیه‌تی کردوو، ده‌ستی موعجیزه بووه.

گه‌ر ده‌ته‌ویت له‌م باره‌یه‌وه زیاترت بو ده‌ربکه‌ویت، ئه‌وا بپروانه ئه‌م ئایه‌تانه:

﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا﴾ (البقرة: ۳۱). واته: "خوا هه‌موو ناوه‌کانی فیری ئاده‌م کرد."

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَالنَّارُ لَهُ الْحَدِيدُ﴾ (سبأ: ۱۰)، واته: "به‌راستی ئیمه ریز و بایه‌خیکی زورمان به داود به‌خشی، (فرمانمان داوه): ئه‌ی کیوه‌کان و بالنده‌کان، له‌گه‌ل داود زیکر و ته‌سیحات بلیته‌وه، ئاسنیشمان بو نه‌رم کرد."

﴿وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوها شَهْرٌ وَرَوَاحُها شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَن يَزِغُ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ (سبأ: ۱۲)، واته: "بو سوله‌یمانیش "با"مان خسته ژیر فرمانیه‌وه،

^۱ الخوارق.

به یانیان یهک مانگه‌ری دهرۆیشت و ئیواران یهک مانگه‌ری دههاته‌وه، کانی - مس-یشمان بۆ تونده‌وه.

﴿وَإِذْ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرِبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْنُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ (البقرة: ۶۰) واته: "ئیمه‌ش پیمان وت (واته به موسا پیغه‌مبه‌ر - سه‌لامی خوای لی بیت) گوچانه‌که‌ت بده به و تاشه‌به‌رده‌دا، (که لیی دا) دوانزه کانی لی هه‌لقولا."

﴿وَأَبْرَأُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُم بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُم إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (ال عمران: ۴۹) واته: "کویری زکماک و که‌سی به‌له‌ک چاک ده‌که‌مه‌وه، مردوو‌انیش زیندوو ده‌که‌مه‌وه به‌فه‌رمانی خوا."

پاشان سه‌رنج بده له و زانسته زۆروزه‌به‌ندانهی له ئاکامی به‌دواییه‌کداهاتنی بیروکه‌کانی مروقه‌وه به‌دی هاتوون و داهیتراون، که به هه‌زاران دهبین و هه‌ر یه‌کیکیان زمانحالی ناو و تاییه‌تمه‌ندیی جوړیک له بوونه‌وه‌ره جوړاو‌جوړه‌کانن و له‌وانه‌وه وه‌رگیراون. به‌مه‌ش مروّف واتا و دیمه‌نه‌کانی ﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا﴾ ئی ئاشکرا کردوو. پاشان ورد به‌ره‌وه له‌و داهیتراوه سه‌یرانه‌ی، که هوش و بی‌ری مروّف دایه‌یتناون له نموونه‌ی هیلی شه‌مه‌نده‌فه‌ر و ئامیری برووسکه‌کردن و چه‌ندین شتی تر که به هوی نه‌رمکردنی ئاسن و تونده‌وه‌ی مسه‌وه به‌ره‌می هیتاون و به‌مه‌ش ﴿وَأَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ﴾ ئی دهرخستوو، که ئاسن سه‌رچاوه‌ی هه‌موو پیشه‌سازییه‌کانه.

ههروهها له و فرۆكانه ورد به رهوه، كه بیرهوهوشی مرۆف هیناویهتیه به رههم كه له رۆژیکدا ماوهی مانگه پێیهك ده بێرن، بهمهش مرۆف لهوه نزیك بووه تهوه كه واتای ﴿عُدُوْهَا شَهْرٌ وَّرَوَّاحُهَا شَهْرٌ﴾ ده ربخات و بهرجهستهی بکات.

ههروهها لهو ئاسته رامینه كه ههولی مرۆف پێی گه یشتوو، وهك داهیتانی چه ندین ئامیر و دهزگا و ئامرازی وهها كه کاتیک ده خرینه گهر له خاکیکی لماوی وشکدا؛ سه رچاوه و ئاوی سازگاری به تاف لی هه لده قولیت و ئه و خاکه لمینه ده گوریت بۆ باخچه یه کی رازاوه، به جوړیک كه له وه نزیك بووه ته وه ئایه تی ﴿فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ﴾ ئاشکرا بکات.

ههروهها سه رنج بده له ئه زمونه کانی مرۆفایه تی له بواری پزیشکیدا كه چه ندین شتی له ئاسابه ده ری به رههم هیناوه، به چه شنیک نزیك بووه ته وه له وهی به پشتیوانیی خوا؛ کویری زکماک و مرۆفی به له ک و خاوه ن ده ردی درێژخایه ن چاک بکاته وه.

له مانه وه ده بینیت، كه ته واو گونجاوه و ئاراسته یه کی راست و دروستیشه ئه گه ر بلینیت: ئه م دیمه نانه بریتین له و په ند و ئامۆژگاری و خوچواندن و یادکردنه وانهی كه چیروکه کان ئامازه یان بۆ کردوو و خه لکیان بۆ هان داوه.

ههروهها بپوانه بۆ ئه م ئایه تانه:

﴿قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ (الانبیاء: ۶۹)، واته: "ئهی

ئاگر سارد به رهوه و بیزیان به."

﴿لَوْلَا أَن رَأَىٰ بُرْهَانَ رَبِّهِ﴾ (یوسف: ۲۴)، واته: "ئه گه ر ئه و به لگه پوونه ی

پهروه ردگاری نه دیایه."

﴿بُرْهَانَ رَبِّهِ﴾ "دیمه‌نی پیغه‌مبەر یه‌عقوب (سه‌لامی خوای لی بیت) که په‌نجهی خوی گه‌ستووه" وه‌ک له ریوایه‌تیکدا هاتووه^۱.

﴿وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ﴾ (یوسف: ۹۴)،
واته: "جا کاتی کاروانه‌که (له میسر) دهرچوو، باوکیان وتی: به‌راستی من هه‌ست به‌بوئی یوسف ده‌که‌م."

﴿يَا جِبَالُ أَوِّبِي﴾ (سبأ: ۱۰)، واته: "ئه‌ی چی‌اکان، له‌گه‌ل داود زی‌کر و ته‌سبیحات بلینه‌وه."

﴿وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلِمْنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ﴾ (النمل: ۱۶)، واته: "سوله‌یمان) وتی: ئه‌ی خه‌لکینه، فیری زمانی بالنده‌کان کراوین."

﴿أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ﴾ (النمل: ۴۰)، واته: "من بو‌ت دیتم پیش ئه‌وه‌ی چاوت بتروو‌کینی."

ئه‌مانه و چه‌ندین ئایه‌تی تری هاوشیوه‌یان.

پاشان سه‌رنج بده له‌و شتانه‌ی که مرو‌ف دوزیونیه‌تیوه‌، وه‌ک ئه‌و پله ناگره‌ی که سووتینه‌ر نییه و ئه‌و هو‌کار و که‌ره‌ستانه‌ی ری له سووتاندن ده‌گرن. هه‌روه‌ها سه‌رنج بده له‌و هو‌کارانه‌ی له بواری گواسته‌وه‌ی ده‌نگ و ره‌نگدا دایه‌یناون، که ده‌توانن وینه‌کان و ده‌نگه‌کان له شوین و ماوه‌ی دووره‌وه له چاوتروو‌کانیکدا به‌یننه به‌ر ده‌ست و بو‌ت ئاماده بکه‌ن. پاشان ته‌ماشای ئه‌و

^۱ (السیوطی) له ته‌فسیره‌که‌یدا باسی کردووه و وتوو‌یه‌تی: (عبدالرزاق) و (الفریابی) و (سعید بن منصور) و (ابن جریر) و (ابن المنذر) و (ابن ابی حاتم) و (أبو الشیخ) و (الحاکم) له (ابن عباس) وه‌ گێڕاویانه‌ته‌وه و (الحاکم) به‌ ریوایه‌تیکدی راستی داناوه. له‌م گێڕانه‌وه‌یدا هاتووه که "حتی رأی برهان ربّه"، واته: جبریل (سه‌لامی خوای لی بیت) له‌سه‌ر شیوه‌ی پیغه‌مبەر یه‌عقوب (سه‌لامی خوای لی بیت) هاتووه، به‌ چه‌ش‌نیک هه‌ردوو په‌نجهی خوی گه‌ستووه... تا دوا‌ی باسه‌که‌ی هیناوه، (الطبری) یش له ته‌فسیره‌که‌یدا گێڕانه‌وه‌ی زو‌ری به‌ چه‌ندین له‌فزی حیوا‌ز له باره‌یه‌وه هیناوه، که هه‌موو ریوایه‌ته‌کانی قسه‌و‌باسیان له‌سه‌ره و که‌مترین قسه‌یه‌ک له باره‌یانه‌وه بو‌تریت ئه‌وه‌یه، که هه‌ر هه‌موویان "مضطرب"ن. (ده‌زگا)؟

ئامېرانا بىكە، كە بېرى مېرۇف دايھېئانۇن لە بواری تۆماركردن و لېئانەوھى قسەكان، ھەرۇھا بەكارھېئانى چەندىن جۆرى بالئدە و كۆتر لە بواری جىاجىاكاندا، زۆر شتى تىرىش دەكرىت ئەمانەى باسكران؛ بىكەيت بە پېوھرىك بۆيان، تاوھكو بۆت دەرىكەوئىت گونجاويىھكى ئەوتق لەئىوان ئەم دوو بەشەدا (واتە لەئىوان ئايەتەكان و داھىئانەكانى مېرۇفدا) ھەيە، كە شايستەى ئەوھىە لە بارەيەوھ بوترىت: "ئايەتەكان چەندىن ئاماژە و ھىمايان تىايە بۆ ئەو داھىئان و دۆزىنەوانە..."^۱

* * *

دەكرىت ئەم خويئدەنەوانە لەم چەند بىنچىنەيەى لای خوارەوھدا پوخت بىكرىنەوھ:

۱. قورئانى پېرۇز گوفتار و قسەى خواى گەورەيە و لە زانستى خوايىھەوھ سەرچاوى گرتووه، ئەو زانستەى چواردەورى ھەموو شتىكى گرتووه و بە گشت شتىك ئاگادارە، ھەر لەبەر ئەم ھۆيەشە، واتاى گوفتارەكانى خواى گەورە بە رادەيەك فراوانن، تا ئەو پلەيەى كە ناكرىت قسەى مېرۇفى پى بەراورد بىكرىت، چونكە قسەى مېرۇف پشت بە زانستىكى دىارىكراو و سنووردار دەبەستىت.

۲. خودى قورئان ئەوھى راگەياندووه، كە ھەندى لە راستىيەكانى لە سەردەمانىكى دواى سەردەمى ھاتنەخوارەوھيدا ئاشكرا دەبن و دەردەكەون.

۳. قورئانى پېرۇز رېوى گوتار و پەيامەكەى ناكاتە ئەوھىەك و شوئىنىكى دىارىكراو، بەلكو بۆ ھەموو مېرۇفايەتتییە، لە گشت سەردەم و جىگەيەكدا تا ھاتنى رېوژى دوايى.

۴. ئايەتە دامەزراو و واتا رۇشنەكانى قورئان (محكمات) سەبارەت بە بىروباوېر و پەرسىن و كار و كردهوھ و ھوكمەكان؛ ھەر لە سەردەمى پېشېئانى چاكەكارەوھ (السلف الصالح) و اتاكانيان زانراون و تىگەيشتنى تىرۆتەسەليان لە

^۱ (اشارات الاعجاز)، ۲۵۳-۲۵۵، لە چاپى نویدا: ۲۲۸-۲۳۹.

بارهوه گه لاله بووه، ههروهها ئهم واتا بنچينه بيانهى قورئان، ههركيز به وهرچهرخانى رۆژگار و تيبه رېبوني كات ناگورپين و ئالوگورپان به سهردا نايهت. به لام جگه له مهبهسته سهرهكيبانه، قورئان چهندين واتاي لاوهكيشى لهخو گرتووه كه لهو ئايهتانهى واتاي زياده و جوراوجور ههلهدگرن (متشابهاهت)؛ سهرچاوهيان گرتووه.

دهشيت واتاكاني ئهم چهشنهيان، دواى سهردهمى هاتنهخوارهوهى قورئان به چهندين سهده، ئهوكات بهتهواوى و به وردهكاريبهوه رۆشن ببنهوه و دهركيان پى بگريت، لهوانهشه تيگهيشتنى پيشينى ئهم ئوممهته بو ههندي لهم ئايهته فره واتايانه، برىتى بيت له تيگهيشتنى گشتى، كه له پروكهشى ئايهتهكانهوه وهرگيراييت.

5. خواى دانا و كاربهجى رهها، ويستويهتى قورئانهكهى، ههموو چهشن و جورهكانى ئهم موتهشابيهانه يان فرهواتايانه له خويدا كو بكاتهوه، كه به هويانهوه قورئانى پيرۆز ژمارهيهكى يهكجار زور و بيشومار واتاي جوراوجورى لهخو گرتووه.

"لهم جوره بابتهانهدا، خواى گهوره نهويستووه مهسهلهيهكى ديارىكراو بسهپينيت بهسهر بهندهكانيدا، بهلكو دهركاي ئيجتياهى والا كردوو بو ژيرى مروفايهتى، تاوهكو بوخوى ئهو ريگهيه بگريتهبههر و ئهو نيعمهتهى خوا پى داوه له بوارى تيگهيشتن و دهركپيكرندا؛ بهدى بهپينيت و تيارهنگ بداتهوه."¹

"ههندي كهس وهها گومان دهبن، كه لهيهكچوووهكان (موتهشابيههكان) به چهشنىن هيج واتايهك نابهخشن و تهواو ناديارن، ئهم گومانهش ههلهيهكى گهورهيه، چونكه له راستيدا ئهم موتهشابيههانه نه فراموشكارون و نه قسهى بيوواتاشن، بهلكو لهبهر ئهوهى ژمارهيهكى زور واتايان لهخو گرتووه؛ ناتوانين ئهو واتايهى، كه مهبهسته بهرۆشنى يهكلا بكهينهوه و وهها دهردهكهويت، كه واتاكانيان ناديار بن. هوى ئهم ناديارى و شاراوويهيهش ئهوهيه، بىرى مروفا

¹ محمود شلتوت، تفسير القرآن الكريم، القاهرة، 67-68.

نەیتوانیوه لەو راستییە گشتگیرانە حالی بیت، کە مۆتەشایبەه فرەواتاکان مەبەستیانە.

لە راستیییدا فرەواتا: بریتییه لەو دەربرینەیی، کە کۆی لایەن و پووهکانی رەوانیژی لەخۆ گرتووه، هەر لە بەکارهینانی حەقیقەت و مەجازەوه بگرە تا شیوازی ئاشکرا (راشکاوی) و نمونە هینانەوه و ساغکردنەوه و دیار و شاراو، هەر لەبەر ئەوه پیشتر فرەواتامان بە (زانراویکی نەزانراو) وهسف کرد.

ئاشکراشە، کە شاراوایی و نادیارایی قسە لە هەندێ جیگەدا، یەکیکە لە نایابترین پووهکانی رەوانیژی، هەرودک هەموو کەسێکی شایستەیی هەموو جۆرە گوتار و قسەیک نییه، هەرودها بە شیوهدیهکی گشتی لە وزەیی مرفوفا نییه، کە بتوانیت تهواوی زانستی گشتگیری خوایی وهک پێویست حالی بیت و رابگەیهنیت. بروانە تهفسیره بەنرخهکهی موفهسیری تورکی هاوچەرخی (محمد هەمدی باوزیر) کە بە زمانی تورکی دایناوه بە ناوی (حق دینی قرآن دلی)، چاپی ئەستهنبول، سالی ۱۹۳۵، بەرگی ۱، ۴۸.

بەم شیوهدیه دەتوانین هەندێ لە فرەواتاکانی قورئان بچووینین بە گلوپیکی کریستالی ئاوێزەیی، کە لە بنهردتا رۆشناییهکهی ناگوریت، بەلام بە هۆی ئەوهی شووشه کریستالهکان ژمارهیهکی زۆر گوشهیان ههیه؛ ئیتر به پێی ئەم گوشانە رەنگەکان و تیشکەکانیش دەگورین، واتە بەگۆیرهی جیاوازی روانینی خەلکی دەگورین و بەم چەشنە تیشکدانەوه و شەوقەکان بەبەردەوامی نوێ دەبنەوه.

۶. واتاکانی قورئانی پیروژ لە چەندین پلەدا خۆیان دەنوینن و گەلی واتای هەمەجۆر هەن کە دەچنە ژیر رکیفی واتا ئاشکراکانیهوه. واتا ئاماژەیی و هیماییهکانیش پلەیهکن لە پلەکانی واتاکانی قورئان، هەرودها ئەم واتا ئاماژەبیانە بوخۆیان واتاگەلیکی گشتین و لە هەموو سەردەمیکدا چەندین بەش و تاکیان ههیه، ئەم بەشانەش نەک هەر لە بەها و پایەیی قورئانی پیروژ کەم ناکەنەوه، بەلکو خزمەت بە بواری ئیجاز و رەوانیژییهکهی دەکن و بەهیزی دەکن.^۱

^۱ (سعید النورسی)، شعاع، ۷۴۴.

ئەمەش ئەو نەگەنەنەت قورئان ھىندە ناديار و ئالوز بىت، كە بتوانىت بە
 ويستى خوت بۇ ھەر لايەك بتهويت؛ رايبيكىشىت، بەلكو ماناي وايە: كە ھەندى لە
 ئايەتەكانى قورئان واتاكانيان بە يەكداچوون و تىكھەلكيشن (وەك ئەو بازنانەى،
 كە لەسەر رووى ئاويك دەبينرين، كاتىك شتىك دەخريته ناو ئاوەكەو)، بەبى
 ئەو ھى واتا بنەرتىيەكە بگورپت، چونكە ئايەتەكە ھەريەك لە روالەت و ناخ و
 رەگورپشەى زورى لەخوگرتوو، شىوازى ئايەتەكەش ھەموو ئەم رەگەزانە
 دەگريتهو، ھەر لەبەر ئەمەشە تىگەيشتنى خەلكى لە ئايەتەكە بەپيى رادە و
 ئاستى زانستىيان جياوازە.

۷. خواى گەورە لە وەسفى قورئانى پىروژدا دەفەرموويت: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ

الْكِتَابَ تَبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾ (النحل: ۸۹) واتە: "ئيمە قورئانمان ناردوتە
 خوارو ھە بو، كە روونكەر ھەو ھەموو شتىك." ھەرو ھا پىغەمبەريش
 (دروودى خواى لەسەر) دەفەرموويت: "لا تنقضي عجائبه و لا يخلق على كثرة
 الرد"، رواه الترمذي^۱ في سننه في كتاب فضائل القرآن، ۱۴. واتە: "شتە
 سەرسورپھينەرەكانى قورئان كوئايان نايەت و بە دووبارەكردنەو و زور
 خويندەنەو ھەش كوئ نايەت."

^۱ پيشەوا (الترمذي) لە بابەكانى (فضائل القرآن) دا رىوايەتى كردو ھ، بابى ۱۴، فەرموودەى ۲۹۰،
 ھەرو ھا پيشەوا (الدارمي) لە سونەنەكەيدا رىوايەتى كردو ھ، بەرگى ۲، ل ۴۳۵، ھەردووكان لە
 (الحارث) ھو و ئەويش لە (علي) ھو گىراويەتەو ھ، سەنەدى فەرموودەكە (أبو المختار الطائي) و
 (ابن أخي الحارث الأعمري) تىدايە، كە ھەردووكان نەناسراون. (الحارث الأعمري) یش قسەيەكى
 مەشھورى لەسەر ھ، ھىچ كەسكى تريش كە قسەى لەسەر نەبىت؛ بە موتابەعە فەرموودەكەى
 دووپات نەكردو ھتەو، ئيمامى شەوكانيش لە (الفوائد المجموعة) دا لە زارى پيشەوا (الصنعاني) ھ
 دەليت: كە ھەلبەستراو. پيشەوا (المعلمي) لە پەراويزەكەيدا وتوويەتى: سەنەدەكەى لاوازە، بەلام
 دەقەكەى (متن) باشە، لەبەر ئەو ھەشاشيت برىارى ھەلبەستراوى بۇ بدريت، بروانە ل ۲۹۶، پيشەوا
 ئەلبانىيش وتوويەتى لاوازە، بروانە (ضعيف الجامع).

تبييني: فەرموودەكە لەلاى (الترمذي) بەم جۆرەيە: (و لا يخلق على كثرة الرد و لا تنقضي
 عجائبه)، واتە: پىچەوانەى ئەو ھى دانەر نووسيوويەتى و رستەكان پاش و پيش كراون. (دەزگا؟)

جا ئەگەر، راوبۆچوونی پېشەوا (الشاطبي) و دكتور (الذهبي) و
 هاوشىئەكانيان راست و دروست بووايه و جۆرى و اتاكانى قورئان سنوردار
 بووايه، ئەوا دەبوو شتە سەرسورھىنەرهكانى كۆتاييان بەھاتايە و تەواو ببوونايە.
 قسە و رېوايەتى زۆرىش ھەن لە بارەى ئەوھى، كە قورئان فرەواتا و رېوى
 زۆرى ھەيە، پەرتووكەكانى تەفسىرىش، كە بە ھەزاران بەرگ دەبن؛ بە ھەموو
 جياوازى و ھاوپايەكانيانەوہ گشتيان شاھىەتى بۆ ئەم فرەواتاييەى قورئان دەدەن.
 مامۆستا (محەمەد رەشىد رەزا)ش، كاتىك ھاتووتە سەر شىكردنەوھى
 ئىعجازى قورئان، لە ژىر ناوئىشانى (ئىعجازى قورئان بە ساغکردنەوھى ھەندى
 مەسەلە لای مەزھەبى بوون)؛ باسىكى نووسىوہ، كە تاييدا دەلالت:

"رېوى ھەوتەم: قورئان ساغکردنەوھى زۆر بابەت و مەسەلەى زانستى و
 مېژوويى لەخۆ گرتووه، كە لە سەردەمى ھاتنەخوارەوھيدا نەزانراون و پاشان لە
 سەردەمەكانى دواتردا دركيان پىكراوه، ئەوئىش لە رېوى ئەو زانيارىيانەوہ، كە بۆ
 توئىژەران و لىكۆلەرەن دەرکەوتوون و ئاشكرا بوون، سەبارەت بە سروشتى
 گەردوون و مېژوويى مەزھەبى و پىساكانى پەروەردگار لە دروستكراوہكاندا. دواى
 ئەوھى، كە چەند نمونەيەكى جۆراوجۆر بۆ ئەم بابەتە دەھىتتەوہ، لە كۆتاييدا
 دەلالت: كە وا بوو پەرتووكەكەى خواى گەورە رېونكەرەوھى ئەو فرەمايشتەى
 خواى گەورە خويەتى كە دەفەر موويت: ﴿يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ
 يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ (الرحمن: ۲۹)، واتە: "ھەموو رۆژى خواى گەورە لە
 ھەلسوورانى كارىكدايە." (تفسىر المنار، ۱/۲۱۰-۲۱۲)

۸. سەرەراى ئەوھى، كە بەرزترىن مەبەست و بالاترىن ئامانج لە ناردنى
 قورئانى پېرۆز؛ برىتییە لە رېنمايىكردن و رېنیشاندان، بەلام لەگەڵ ئەوھشدا
 قورئان؛ (بنچىنەكانى ئىعجازى) لە بواردەكانى ياسادانان و دەروونى و رەوانىيەى
 و زانستىدا لەخۆ گرتووه. بروانە (تفسىر الآيات الكونية)، الدكتور عبدالله شحاتە،
 چاپى القاہرە، ۱۹۸۰-۱۹۸۰، ل ۲۲.

۹. گومان له وهدا نېيه، كه ناگونجیت ئه و فه رمايشتانه ی له لایه ن خوا ی گه و ره ی زانا به په نهانه كانه وه هاتووه، به پیتی تیگه یشتنی ته نیا كومه لیک، یان بۆچوونی یهك دهسته واتا بكرین و لیک بدرینه وه، به لكو واتاكان -خویان به چه شنیکن- له گه ل راستیه كاندا یهك دهگر نه وه. له بهر ئه وه ئه گه ر هه ر شتیك له زانستیك له زانسته كاندا له چوارچیوه ی راستیدا گیرسایه وه، ئایاته كه ی قورئانیش په یوه ندیی به و باسه وه هه بوو؛ ئه وا ده شیت ئه و راستیه زانستییه به به شیک له مه به ستی ئایه ته كه دابنریت، به ئه ندازه ی ئه و ئاسته ی تیگه یشتنه جوړاو جوړه كانی مروّف پینیگه یشتووه یان پپی دهگات، ئه مه ش له پله یه كوه بۆ پله یه كی تر جیاوازه و له ئاستیكه وه بۆ ئاستیكی تر دهگوریت و له سه ر بوونی تیگه یشتنیكی دروست بنیات دهنریت.

مه رجه كانی راست و دروستی تیگه یشتن و لیکدانه وه ش ئه وه یه كه:

یه كه م: له چوارچیوه ی واتا ره سه ن و دروسته كانی زمانی عه ره بی دهنه چیت و وشه كه بۆ ئه و جوړه و اتایه ده ست بدات.

دووه م: به بی به لگه له واتا دیار و ئاشكراكه ی دوور نه خریته وه بۆ و اتایه كی نادیار و شاراوه.

سییه م: به زور سه پانندن و زیاده پوی پیوه دیار نه بیت.

چواره م: له واتا بنچینه ییه كه ش به دهر نه بیت.

ئه مه ش بۆ ئه وه ی لیکدانه وه كه، وهك ته فسیری (باطنی) یه كانی لی نه یه ت، هه روهك ماموستا (محمد الطاهر بن عاشور) ده فه رموویت.

۱۰. ئاشكرایه مه به سه ته كانی قورئان ده گه رینه وه بۆ گشتگیری بانگه وازه كه، خودی قورئانیش موعجیزه یه كی به رده وام و هه میشه ییه، له بهر ئه وه وا پیویست دهكات، بابه ت و باسی وه های تیدا بیت بشیت بۆ ئه وه ی ئه و خه لكانه ی له ئاینده دا دین؛ به گویره ی تیگه یشتنی خویان به هره ی لی وه ربگرن له سه رده مانیکدا، كه زانسته جوړاو جوړه كان له ناو خه لكیدا بلاو ده بنه وه.

^۱ هه مووان ده گریته وه له گشت جینگه و كاتیندا. (وه رگیر)

۱۱. سەبارەت بە قسەنەکردنى پېشىن لەم بارەيەو^۱، ئەگەر مەبەست ئەو بەيىت ئەوان قسەيان لەو بابەتەنە کردووە، کە پەيوەندىيان بە مەبەستەکانى قورئانەو نىيە؛ ئەوا ئىمەش ھاوړاين و پشتگيرىي ئەم بۆچوونە دەکەين، بەلام ئەگەر مەبەست ئەو بەيىت ئەوان قسەيان لەو بابەتەنە کردبەيت، کە پەيوەندىيان بە مەبەستەکانى قورئانەو هەيە؛ ئەوا ئىمە دان بەمەدا نانين و لەگەل ئەم رايەدا نين و پيمان وا نىيە ئەوان (واتە پېشىن) تەنيا لە سنوورى واتاي ديار و ږووکەشى ئايەتەکاندا وەستابن، بەلکو لە بواری چەندين زانستدا، کە جیي باهەخيان بوون؛ چەندين شتيان ږوون کردووەتەو و باسيان لە وردەکارىيەکان کردووە و لق و بەشى تريان بۆ داناو، ئەمەش ريمان لى ناگریت، کە ئىمەش شويىيى ئەوان هەلبگرين لە بواری کۆمەلە زانستىكى تردا، کە بە هەمان شيوە خزمەت بە مەبەستە قورئانىيەکان دەکەن، هەروەک زاناي موفەسىر (الطاهر بن عاشور) بەرەحمەت بەيىت باسى کردووە.

رېيازى مامناوهند ئەو هەيە کە دەليىت:

قورئانى پىروژ سەبارەت بە هەموو ئەو شتانەي گرنگە بۆ مرقوف بيانزانيت، بۆ ئەو هەي بە جەستە و بە گيان بگاتە پلەي تەواوى و کاملبوون؛ چەند بنچينەيەكى گشتىي لە بارەيانەو هەتاو، ھاوکات دەرگاگەشى بەکراو هەي جیھيشتووە بۆ کەسانى پسپۆر و تايبەتمەند، کە خەريكى تاووتويکردنى زانستە جۆراو جۆرهکانن، تاووکو -بە ئەندازەي ئەو هەي بۆيان رەخساو، بيزانن لەو سەردەمەي خۆيانى تيدا دەژين- وردەکارىيەکانى ئەو بوارانە بۆ خەلکى ږوون بکەنەو.

ژمارەيەک لە زانايانى سەردەمى نوئ ئەم رېيازە مامناوهندەيان گرتووەتە بەر، لە وینەي (الطاهر بن عاشور) و (سعید النورسي) و (محمد رشيد رضا).

^۱ واتە ليکناو هەي قورئان بەگوێرەي زانستە جۆراو جۆرهکان. (وەرگير)

بُوَ نَمُوْنَةٌ، خَوَايَ گهوره دهفهرموویت ﴿خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ (الاعراف: ۵۴) واته: "خوای گهوره) ئاسمانهکان و زهویی له شهش رۆژدا دروست کردوه.^۱

ههروهها ئایهتی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ﴾ (البقرة: ۲۳)، واته: "ئهگه ر ئیوه له گوماندان له م قورئانهی که ناردوومانته خوارهوه بو بهندهی خویمان (محهمهه - دروودی خوای لهسهه)، ئهوا سوورهتیک بینن به وینهی ئهو."^۲

ههروهها له و زانایانهی ئه م ریبازهیان ههلبژاردوه؛ ماموستا (المراغی)یه، بو نموونه له تهفسیرهکهیدا بروانه بو تهفسیری ئه م ئایهتانه: ﴿وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ﴾ (الحجر: ۱۹)، واته: "رواندوومانه تیایدا (له زهویدا) له ههموو پروهک و بهروبوومیک بهریکویکی و به ئه ندازهی پێویست."^۳

﴿وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾ (یس: ۴۰)، واته: "ههریهکهیان (خۆر و مانگ) له خولگهیهکی تاییهتی خویندا دهسوورینهوه."^۴

﴿يُكْوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكْوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ﴾ (الزمر: ۵)، واته: "به شیوهیهکی کهوانهیی شهو دینیت بهسهه رۆژدا و به ههمان شیوهی کهوانهیی رۆژیش بهسهه شهو دا دههینیت."^۵

^۱ بروانه بو (تفسیر المنار): ۴۴۵/۸-۴۴۸.

^۲ بروانه بو (تفسیر المنار)، ۲۱۰/۱-۲۱۲.

^۳ بروانه (تفسیر المراغی)، ۱۵/۱۴.

^۴ بروانه: (تفسیر المراغی)، ۱۱-۱۰/۲۳.

^۵ (تفسیر المراغی)، ۱۴۵/۲۳.

ههروهها بۆ قسه‌کانی (الدكتور محمد عبدالله دراز) بپروانه ده‌رباره‌ی هه‌ندی
ئایه‌تی قورئان، که ئه‌میش یه‌کینکه له‌و زانایانه.

﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ (٥) خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ (٦)﴾ (الطارق: ٥-٦)

واته: "که‌واته با ئاده‌میزاد ته‌ماشای بکات و سه‌رنج بدات که له‌ چی دروست
کراوه! له‌ ئاوێکی هه‌لقولاو دروست کراوه."

ئهم ئایه‌ته‌ باس له‌ سه‌رچاوه و بنه‌ره‌تی دروستیوونی مروّف ده‌کات.

﴿فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ﴾ (الحج: ٥)، واته:

"سه‌ره‌تا ئیوه‌مان له‌ خاک و خۆل دروست کردووه و له‌وه‌ودوا (نه‌وه‌کان) له
نوتفه‌یه‌ک و پاشان نوتفه‌ش ده‌بیته‌ عه‌له‌قه‌."

﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا

فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا﴾ (المؤمنون: ١٤)، واته: "دواتر نوتفه‌که‌مان کرد به

عه‌له‌قه‌یه‌ک، پاشان عه‌له‌قه‌که‌مان کردووه به‌ گوشتپاره‌یه‌ک، ئینجا گوشتپاره‌که‌مان
گۆریوه به‌ ئیسک و ئیسکه‌که‌شمان به‌ گوشت داپۆشیوه."

ئهم دوو ئایه‌ته‌ باس له‌ سیفه‌ته‌کانی کۆرپه‌له‌ ده‌کن له‌ سکی دایکیدا.

﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ﴾ (الانبیاء: ٣٠)، واته: "هه‌موو شتیکی

زیندوویمان له‌ ئاو فه‌راهه‌م هیناوه."

ئهم ئایه‌ته‌ش باس له‌وه‌ ده‌کات که سه‌رچاوه و بنه‌ره‌تی هه‌موو گیانداران له

ئاوه‌وه‌ هاتووه.

﴿اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَابِغًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ

وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ﴾ (الروم: ٤٨) واته: "خواته‌و بایانه

دهنیریت بو ئه وهی هه وره کان بجوولینن، ئنجا (خوا) چۆن بیهوی (ئه و هه وره) بلاو دهکاته وه به ئاسماندا و کویان دهکاته وه له سه ر یه کتر، ئنجا ده بینی باران له نیوانی هه وره که وه دیته ده ره وه و ده باریت". ئەم ئایه ته ش باس له پیکه اتنی باران ده کات.

﴿يُكْوِرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكْوِرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ﴾ (الزمر: ۵)، واته: "به شیوهیهکی که وانه یی شه و دینیت به سه ر پوژدا و به هه مان شیوهی که وانه یی پوژیش به سه ر شه ودا دهینیت".
باس له وه دهکات که زه وی شیوه که ی گویییه.

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾ (الرعد: ۴۱) واته: "ئایا خه وانه ناسان نه یان بنبیوه ئیمه چۆن ئه ملا و ئه ولای زه وی که م ده که ی نه وه."
﴿أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾ (النبياء: ۴۴)، هه مان واتای ئایه ته که ی پیشووتره.
هه ردوکیان باس له وه ده که ن که شیوه گویییه که ی زه وی له لاکانیه وه ناته واوه.

﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا﴾ (یس: ۳۸) واته: "خوړیش به ره و بنکه یان سپه وتی خو ی ده گه ریت و ده روات". پیمان ده لیت که خوړ به ره و خالیکی دیاریکراو ده روات.

﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمٌّ أُمَّتَالِكُمْ﴾ (الانعام: ۳۸) واته: "هه ر زینده وه ر و گیانله به ریک هه یه به سه ر زه ویدا ده روات و هه ر بالنده یه ک به باله کانی بفریت، ئه وانیش هه رییه که یان ئوممه تیکن وه ک ئیوه."
له وه ده دویت که هه موو پوله کانی گیانداران ژیانیکی به کومه ل ده به نه سه ر به وینه ی مروّف، به تاییه تی هه نگ (بروانه النحل، ۶۹).

﴿سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ﴾ (یس: ۳۶) واته: "پاک و بیگهردی بؤ ئه و

زاتهی که هموو دروستکراوه کانی به جووت دروست کردووہ."

﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ﴾ (الذاریات: ۴۹) واته: "ئیمه له هموو

شتیک جووتمان دروست کردووہ (له ئادهمیزاد و گیاندار و پروهک و بیگیان
و...) "هردووکیان پیمان دهلین، که خوی گه وره هموو شتیکی به جووت
دروست کردووہ.

﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ (الحجر: ۲۲)

واته: "ئیمه شنه بامان ناردووہ، که پیتینه ری پروهک و دار و درهخته،
هرروه ها بارانمان له ئاسمانه وه باراندووہ (باس له پیتاندن دهکات به هوی باوه).
ئه مانه و چه ندین نمونه ی تری هاوشیوه له بواره که دا.

پاشان دوی ئه وهی دکتور (دراز) ره خنه دهگریته له پوچوون و زیاده پره وی
له بواری گونجاندنی نیوان دهقه قورئانییه کان و ئه نجامه زانستییه کاند؛ ئه وکات
هاتووته سهر باسکردنی سوودی بیرکردنه وه له ئاسوکانی بوونه وهر و خودی
مروقه کان، دواتریش دهلیت: "ئیمه هرگیز ته فسیری ئه و ئایه تانه ی باسکران؛ به و
شته دوزراوانه ناکه یین، که ئاماژه مان بؤ کردن، به لام له راستیدا خو مان ئه و
گونجان و وهک یهک بوونه سهرسوره یته ره ده بینین، که له نیوان دهقه
قورئانییه کان و ئه و دوزراوه زانستییه دا هیه، که له ئه نجامی لیکولینه وه
دواییه که کانی که سانی پسپوره وه به دریزیای چه ند سهدیه کی زور هاتوونه ته
به ره هم.

ناشکریته ئه مه به ریکه وت بیت، به لکو وا پیویست دهکات، که موعجزه یهک

بیت.^۱

هرروه ها ماموستا (محمد المدنی) و شیخ (محمود شلتوت) و ماموستا (حسن

البنای) و ماموستا (سید قطب) یش هه مان رینبازیان گرتووته بهر.

^۱ بروانه (المدخل فی القرآن الکریم)، ل ۱۴۴.

ماموستای شهید (سید قطب) کاتیک هاتووته سهر ته فسیری ئایه تی: ﴿يَكُوْرُ

اللَّيْلِ عَلَى النَّهَارِ وَيَكُوْرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ﴾ (الزمر: ۵) وتوویه تی: "له راستیدا ئەمه دەربرینیکی سهرسورھینەرە، وا له و کەسه دەکات که لئی دەروانیت؛ به ته وای ناچار بیت ئاوریک له و دۆزینەوه نوئیە بداتەوه، که دەلیت شیوهی زهوی گوییە، ئەگەرچی من له (في ظلال) دا سوور بووم له سهر ئەوهی، که واتاکانی قورئان به سهر بیردۆزه تازە دۆزراوه کانی مرؤفدا دانەبڕم، به لام سهره رای ئەم سووربوون و به تەنگەوه بوونەشم؛ ئەم دەربرینە ته وای ناچارم دەکات، که بڕوانمە بابە تی گوییوونی زهوی..."^۲

ههروهها له ته فسیری ئایه تی: ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ﴾ (الذاریات:

۴۹) باسی له وه کردووه، که وهک دیاردهیه کی گشتگیر هه موو شتیک له جووت دروست کراوه و تەنانەت گەردیلەش لەم دیاردهیه بەدەر نییه، که له ههردوو بارگه ی کاره بای موجه ب و سالب پیک هاتووه.^۳

له کاتی ته فسیری ئایه تی: ﴿وَجَعَلْ فِيهَا رَاسِي مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكْ فِيهَا وَقَدَّرْ فِيهَا اَقْوَاتَهَا فِي اَرْبَعَةِ اَيَّامٍ﴾ (فصلت: ۱۰) واتە: "له سهر رپوکاری زهوی کتیه کانی دامه زراندووه و پیتوبه ره که تی تیدا دابین کردووه و بژیبوی (هه موو گیانداریکی تیدا دیاری کردووه، هه مووی له چوار رپوژدا".

ماموستا (سید) قسه ی له سهر پیکهاتنی ئاسمانه کان و زهوی کردووه و به دریزی باسی دروستبوونی تویکلی زهوی کردووه، هه ندی باسیشی له پهرتووکه زانستییه نوئیە کانه وه وه رگرتوووه.^۴

ههروهها بڕوانه بۆ ته فسیری ئەم ئایه تانه له (في ظلال القرآن): دا:

^۱ بڕوانه پهرتووکی (تفسیر الآيات الكونية)، د. شحاته، ل. ۹.

^۲ في ظلال القرآن، ۱۳-۱۲/۲۴

^۳ بڕوانه (في ظلال القرآن)، ۱۳-۱۲/۲۴.

^۴ بڕوانه (في ظلال القرآن)، ۱۱۹-۱۱۴/۲۴.

﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ﴾

(الاعراف: ۱۷۲) واته: "کاتی په روهدگارت پشتاو پشتی نه وهی ئاده می دهرهینا و

کوی کردنه وه و (له جیهانی په نهاندا) کردنی به شایهت به سهر خوئیانه وه."^۱

﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ﴾ (البقرة: ۱۸۳)، واته: "رؤژووتان له سهر پیویست

کراوه."^۲

﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً﴾ (المؤمنون: ۱۴)، واته: "دواتر نوتفه که مان کرد به

عه له قه."^۳

﴿يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ﴾ (الطارق: ۷)، واته: "له نیوان بربره کانی پشت

و ئیسکه کانی سینهدا دهرده چیت."^۴

﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنزِيرِ﴾ (البقرة: ۱۷۳) واته: "ئه وهی که

(خو) قه ده غهی کردووه لیتان، ته نیا مرداره وه بوو و خوین و گوشتی به رازه..."^۵

هه روها (العلامة الطباطبائي^۶) خاوهنی ته فسیری (المیزان)، هه مان ئاراستهی هه یه. بروانه ته فسیری ئه م ئایه تانه له ته فسیره که یدا:

﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ لَوَاقِحَ﴾ (الحجر: ۲۲)، واته: "ئیمه شنه بامان نار دووه که

پیئینه ری پووهک و دار و دره خته."^۱

^۱ (في ظلال القرآن)، ۹۸/۹

^۲ في ظلال القرآن، ۷۴/۲

^۳ في ظلال القرآن، ۱۶-۱۵/۱۸

^۴ (في ظلال القرآن)، ۱۱۹/۳۰

^۵ (في ظلال القرآن)، ۵۷/۲

^۶ لیره دا که نمونه لهم ته فسیره هینراوه ته وه له بواری ئیعجازی زانستییه وه؛ به هیچ جوړیک ئه وه ئه وه ناگه یه نیت له پووی بیرو پای مه زه بییه وه له گه ل نووسه ردا هاوړا بین، ته نیا له پووی پاراستی ئه مانه تی وه رگیزانه وه وهک خوئی ناومان هیناوه، دنا ته فسیره کانی ئه هلی سوننه ت و جهامعت به سن بؤ هه ر بواریک که خوینه ری زرنگ بیه ویت و پیویست به گه رانه وه ناکات بؤ سه رچاوهی که سانی دی له دهره وهی بازنه ی ئه وان. (وه رگیز)

﴿وَحَاقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ﴾ (یس: ۴۲)، واته: "به وینهی که شتی،

شتانیکی تریشمان بؤ دروست کردون، که سواری بن.^۲

﴿سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ﴾ (یس: ۳۶)، واته:

"پاک و بیگه ردی بؤ ئه و زاتهی که هموو دروستکراوه کانی به جووت دروست کردوه له وهی له زهویدا ده رویت.^۳

﴿أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا﴾ (الأنبياء: ۳۰)، واته:

"به راستی ئاسمانه کان و زهوی یهک پارچه بوون، له وهودوا لیکنان جیا کردنه وه.^۴

﴿وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ﴾ (الانبياء: ۳۱)، واته/ له زهویدا که ژ و

کیوه کانمان چه سپاندوه.^۵

﴿وَالْقَمَرَ قَدَرْنَا مَنَازِلَ﴾ (یس: ۳۹)، واته: "هه روه ها کات و شوینی

هه له اتنی مانگیشمان دیاری کردوه.^۶

﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾ (الزاريات: ۴۷)، واته: "ئیمه

ئاسمانان به دهستی خو مان دروست کردوه و به رده وام فراوانیشی ده که بین.^۷

﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا﴾ (یس: ۳۸)، واته: "خوریش به ره و بنکه یان

سره وتی خو ده گه رییت و ده روات.^۸

^۱ (تفسیر المیزان)، ۱۴۶/۱۲

^۲ (تفسیر المیزان)، ۹۲/۱۷

^۳ (تفسیر المیزان)، ۸۷/۱۷

^۴ (تفسیر المیزان)، ۲۷۷/۱۴

^۵ (تفسیر المیزان)، ۲۸۸/۱۱

^۶ (تفسیر المیزان)، ۹۰/۱۷

^۷ (تفسیر المیزان)، ۳۸۲/۱۸

^۸ (تفسیر المیزان)، ۸۹/۱۷

بابه تی سیهه م

پوخته ی لیكۆئینه وهی ته فسیری زانستی قورئان

له نیوان ریپیدهران و بهر هه ئستکاراندا

نووسینی: شیخ (محمد الامین ولد الشیخ)

زانا ناودار و پایهداره کانمان له مه پ باهه تی ته فسیری زانستی قورئان بوون به دوو دهسته وه:

دهسته یه کیان ری پیده دهن و بانگه شه ی بۆ ده کهن و وهک سه رکه وتتیکی نو ی ته ماشای ده کهن و پیانوایه نو یکردنه وهیه که بۆ شیواز و ریگه کانی بانگه وازکردن و ری نیما یی کردنی خه لکی بۆ لای خوای گه وره و ئایینه که ی. دهسته که ی تریشیان پیانوایه ئه م جو ره ته فسیره وا ده کات، که قورئان له چوارچیوه ی ئه و ئامانجه ی بۆ ی نیردراوه، بچیته دهره وه و به زور بخریته بواریکه وه، که به جیه یئراوه بۆ ژیری مرو ف کاری تیا بکات و تاقیکردنه وه ی خو ی تیدا ئه نجام بدات، که له وانه یه راستی بیکیت یان به هله دا بچیت. له بهر بوونی ئه م جیاوازییه له مه سه له که دا، وا پیویست ده کات له م باهه ته بکولینه وه و به لگه کانی هه ریه ک له م دوو دهسته یه، چ ری پیده ران و چ به ره له سته کارانیش، بخه ینه پروو و گفتوگو یان له سه ر بکه ین و تاووتویان بکه ین.

ری پیده رانی ته فسیری زانستی قورئانی پیرو ز:

ری پیده ران که زورینه ن، ئه م زانایانه نوینه رایه تیان ده کهن:

- پی شه وا (محمد عبده)
 - شیخ (محمد رشید رضا)، که قوتابی پی شه وا (محمد عبده) یه.
 - شیخ (عبد الحمید بن بادیس)
 - شیخ (محمد أبو زهرة)
 - زانای فه رمووده ناسی مه غریب (أبو الفیض أحمد بن صدیق الغماري)
- هه روه ها ده توانین شیخ (محمد الأمين الشنقيطي)، خاوه نی ته فسیری (أضواء البيان في تفسير القرآن بالقرآن) له ریزی ئه ماندا دابننن.
- جا ئه و زانایانه ی، که خاوه نی مه سه له ی ته فسیری زانستی قورئانن و به لایانه وه په سه نده -مه سه له که یان هه ر وا به ره های نه هیشته وه ته وه^۱- به لکو

^۱ بۆ زیاده روونکردنه وه و ری کخستنی رسته که دانراوه. (وه رگیز)

چهند سنووریکیان بۆ ئەم جۆره تەفسیره دەستنیشان کردوو، بە چەشنی دەرگا بە ڕووی کەسانیکدا داخات، کە هیچ لەم زانسته نازانن و لەگەڵ ئەوەشدا خۆیان بە شارەزای بوارە کە نیشان دەدەن و لافی لیزانی لێ دەدەن. لەو سنوورانهش:

۱. پێویسته ئەم جۆره تەفسیره پابەندی و اتاکانی زمانی عەرەبی بیت و لێی دەرئەچیت و بۆ ئەم مەبەستەش پێویسته:

أ- ئەو ڕەچاوی بکریت، کە مانای وشەکان بەو جۆره بن، کە لە زمانی عەرەبی کاتی هاوتەخوارەوی نیکادا هەبوون.

ب- ڕیساکانی ڕیزمانی عەرەبی و ئەو واتایانە دەیبەخشن، ڕەچاوی بکرین.

ج- ڕیساکانی ڕەوانبێژی و واتاکانی ڕەچاوی بکرین، بەتایبەتی ئەو ڕیساوەی کە دەلیت: نابیت وشە لە واتا راستەقینە کە یەو^۱ بگوریت بۆ واتایەکی خواراوی^۲، مەگەر بە هۆی مەزندانە کە ئەواو دەوێت.

۲. دوورکەوتنەو لە تەئویلکردن، لە کاتی ڕوونکردنەوێ ئیجازی زانستی قورئاندا.

۳. نابیت بە هیچ جۆریک راستییەکانی قورئان جیگەیی مشتومر و گریمانە بن، بەلکو دەبیت ئەو راستییانە بکرین بە بنچینە و ئیتر هەر چییەک لەگەڵاندا گونجا؛ وەرگیریت و هەر شتیکیش دژ بوو لەگەڵیان؛ ڕەت بکریتەو.

۴. تەنیا بەو مەسەلە زانستیانە تەفسیری قورئان بکریت، کە بەتەواوی چەسپاون و راستی و دروستیان لە پلەیی دنیاییدا. نابیت ئەو گریمانە و بێردۆزانە بەکار بهێنرین، کە هیشتا ساغ نەکرانەتەو و هەر لە قوونای لیکۆلینەو و پوختکردن. هەر وەها هەرگیز نابیت قورئانی پیرۆز بە شتیک تەفسیر بکریت، کە لەسەر گومان و گریمانە و خەمڵاندن دامەزرا بیت، چونکە ئەم جۆره زانیاریانە هەموو کاتیک ئەگەری دەستکاریکردن و راستکردنەو و ڕیککردنەو دیان هەیه، بگرە لەوانەش بەتەواوی پووچەڵ بکرینەو.

^۱ الحقيقة

^۲ المجاز

^۳ القرينة

بەرھەڵستکارانی تەفسیری زانستی قورئانی پیرۆز:

ئەو زانایانەى نوینەرایەتیی ئەم دەستەپە دەکەن لەم سەر دەمەدا:

- شیخی پیشووتری ئەزھەر؛ شیخ (محمود شلتوت)
- مامۆستا (سید قطب)
- (د. محمد حسین الذهبی)

ئەمانیش -واتە دەستەپە بەرھەڵستکاران- دەلین:

۱. قورئانی پیرۆز پەرتووکی رینمووییکردنە، خوای گەورەش بۆ ئەوێ و نەناردوو، کە ببیتە پەرتووکی وەها سەبارەت بە بێردۆزە زانستیەکان و وردەکاری هونەرەکان و زانیاریە هەمەجۆرەکان بۆ خەلکی بدویت.

۲. تەفسیری زانستی قورئان وا لە قورئانی پیرۆز دەکات، کە لە هەموو کات و شوینی کە لە گەڵ مەسەلە زانستیەکاندا بسووریتەو، ئاشکراشە زانستەکان دامەزرای و جیگیری و رای کۆتاییان تیا نییە.

۳. ئەوانەى خەریکی تەفسیری زانستی قورئان و خولای ئەم جۆرە تەفسیرەن؛ وایان لێ دیت، پەنابەرە بەر لێکدانەوێ دوور و بەزۆر سەپینراو، کە ئەمەش پێچەوانەى ئیجازە و شتیکی نەشیاو و ناریکیشە.

۴. پاشان دەلین: لەناو خودی قورئاندا، بەلگەیهکی پوون و ئاشکرا هەیه لەسەر ئەوێ، کە خوای گەورە نەبووستوو قورئان ببیت بە کتیبیک بۆ پوونکردنەو و باسکردنی وردەکاری راستیەکانی بوونەو.

ئەو بەلگەیهش بریتییه لەوێ، کە لە (معان) وە دەگێرێنەو، کە بە پێغەمبەری (دروودی خوای لەسەر) و توو: ئەى پێغەمبەری خوا (دروودی خوای لەسەر)! جوولەکان دینە لامان و پرسیاری زۆرمان دەربارەى مانگ لێ دەکەن، چی وا لە مانگ دەکات لە سەرەتادا بەباریکی دەربکەوێت و پاشان زیاد دەکات، تا تەواو پێ دەبیتەو و وەک بازنەى لێ دیت، لە پاشاندا وردە وردە کەم دەکات، تا وەک یەکەم جارى لێ دیتەو. ئەو بوو خوای گەورە ئەم ئایەتەى ناردە خوارەو کە دەفرمووێت: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ﴾ (البقرة):

١٨٩)، واتە: "سەبارەت بە نوێبوونەوهی مانگ پرسیارت لی دەکەن، بلی: بۆ زانینی کات و چوونە حەجی خەلکییە."

بەلام ئایا ئەم بەلگانه بەسن بۆ ئەوهی تەفسیری زانستییان پێ رەت بکریتهوه؟

• لە راستیدا کاتیک، کە قورئان بریتییە لە کتییی رینمووییکردن، ئەمە هەرگیز پێ ئەوه ناگریت، چەندین ئاماژەى زانستییشی تێدا بیت، کە قوولبوونەوه لە زانستی نویدا ببیتە مایەى روونکردنەوهیان، چونکە قورئان باسی ئاسمان و زەوی و خۆر و مانگ و شەو و پۆژ و هەموو دیاردەکانی تری بوونەوهی کردووه، هەرۆک باسی مروّف و ئاژەل و رووهکیشی کردووه.

بە هیچ جۆریکیش ئەم باسە بەربلاوهی قورئان -لە بارەى ئەو شتانهوه- پێچەوانەى ئەوه نەبووه و نییە، کە قورئانی پیرۆز؛ پەرتووکی رینمووییکردنە. بەلکو ئەم باسکردنەى قورئان، یەکیک بووه لەو رێگایانەى، کە گرتوویەتیە بەر بۆ رینمووییکردنی خەلک.

• سەبارەت بە پەيوەستکردنی ئەو راستییانەش، کە قورئان باسیان دەکات، بە گریمانە زانستییهکانەوه، ئەوه کاریکی نەشیاو و ناپەسەندە، یەکەم کەسیکیش ئەم جۆرە کارەى رەت کردبیتەوه؛ ئەو کەسانەن، کە پەرۆشی تەفسیری زانستی قورئان.

• دەربارەى ئەوهش، گوايه ئەم جۆرە تەفسیرە هەمیشە بە (تەئویل) دەکریت، هەرۆهە پێچوپەناکردن و زۆرلهخۆکردنی تیايه؛ ئەوا ئاشکرایە کە (تەئویل)ئەگەر هۆیکى پەسەندی نەبیت رەت دەکریتەوه، ئەوانەش کە بانگەشەى تەفسیری زانستی قورئان دەکەن؛ چەند مەرجیکیان لەم بارەیهوه داناوه، وهکو ئەوهی کە نابیت واتای راستەقینه بگۆردریت بۆ مەجاز تەنیا بە هۆی بوونی چەند مەزنده و نیشانەیهکی هاوشانی روون و ئاشکراوه نەبیت کە دەریبخەن لەو شوینەدا واتا راستەقینهکە مەبەست نییە.

• سه بارهت به به لگه هینانه وهش به و ریوایه تهی وهک هوی هاتنه خواره وهی
 ئایه تی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْآهْلِ﴾ باسکرا؛ ئەوا پیووستی به وهیه له رووی
 سه نه ده وه بسه لمینریت، سه ره رای ئە وهش ئە م ریوایه ته پیچه وانیه له گه له ئە و
 ریوایه تهی که پیشه وا (الطبري) له ته فسیره که یدا دهر باره ی ئەم ئایه ته له
 (قتاده) وه هیناویه تی:

پرسیارمان کرد له پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سه ر): ئەم
 گۆرانکارییهانی مانگ بوچی دانراوه؟ خوی گه ورهش ئەم ئایه تهی له باره وه
 ناره خواره وه که خۆتان ده بیستن ﴿هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ﴾، که دایناوه
 بو ئاگادار بوونی مسولمانان له کاته کانی پۆژووگرتن و پۆژوو شکاندن و
 دروشمه کانی حه ج و زانیی عیده دی ئافره تان و له جیبه جیکردنی چه ندین بواری
 ئایینی تریشدا، خوی گه ورهش خوی زانتره، که چی باشه بو دروستکاره کانی.
 ههروه ها به هه مان جوړ له (الربيع) و (ابن جریج) ه وه گنډردا وه ته وه. له م
 ریوایه تانه دا، که پیشه وا (الطبري) هیناویه تی، دهر ده که ویت پرسیاره که به م جوړه
 بووه:

ئایا گۆرانکارییه کانی مانگ بوچی دانراوه؟ نه وهک به و جوړه بیت که بلیت:
 مانگ چیه تی وا به باریکی دهر ده که ویت و پاشان زیاد ده کات و ریک ده بیته وه و
 ده بیت به بازنه و دوایی که م ده کاته وه؟
 له بهر ئە وه ئەم ئایه ته هیچ به لگه یه کی تیدا نییه بو وه لانان، یان ره تکرده وهی
 ته فسیری زانستی.

پوخته ی باسه کهش ئه وهیه:

• ئە گه ره ته فسیری زانستی قورئان پشت بیه ستیت به و بیردۆزه
 زانستییهانی، که نه سه لمینراون و جیگیرنه بوون و نه گه یشتوونه ته پله ی راستیی
 زانستی ته واو، ئە وا رهت ده کریته وه.

• ههروهه ئه گهر واتاكانى قورئان له چوارچيوهى زمانى عه ره بى به ريتته دهروهه، ئهوا رته دهكرتتهوه.

• ههروهه كارىكى ناپهسهنده، ئه گهر له زه مينه يهكى وه هاوه سه رچاوه بگريت، كه زانستى ئه زمونى بكات به بنچينه و قورئانيش بكات به پاشكو و شوينكه وتهى ئهوه.

• به هه مان شيوه ئه گهر پيچه وانه بوو له گه ل هه ر واتا يهكى تر، كه له جيگه يهكى ترى قورئاندا، يان له فه رموده يهكى راست و دروستى پيغه مبه ردا (دروودى خواى له سه ر) هاتبىت، ئهوا وه رناگيرىت.

• دوا به دواى ئه مانه دهكرتت بوتريت: ئهوا كاته ته فسيري زانستى قورئان په سه نده؛ ئه گهر پابه ندى ئهوا ريسايانه بيت، كه له زانستى بنچينه كانى ته فسيردا باسكراون و زانراون، وهك پابه نديبون به سنوره كانى زمان و سنوره كانى شه ر و پابه نديبون بهو تويزينه وه و به دوا داگه ران و وريايى و ئاگادا ربوونهى، كه پيويستن بو هه ر يه كيك، كه بيه ويت له قورئان بروانيت و ورد بيتته وه.

• له كو تاييشدا ده ليين: ته فسيري زانستى قورئان له كه سيك وه رده گيرىت، كه خواى گه وه ده ربه رى هه ريه ك له قورئان (بنه ماكانى ته فسير) و ريساكانى بوونه وه ريشه وه زانستى پى به خشيبىت و ناكرىت ئه م بابته له كه سانى ناشايسته وه وه ربگيرىت، چونكه قورئانى پيرو ز، كه په رتووكى په روه ردا گه ر؛ زور له وه گه وره تره، كه هه ر كه سيك هه ستىت و بيت به كه يفى خو ي ليكى بداته وه.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين.

راسپاردەكانى كۆنگرە^۱

پيشەكى:

بە يارمەتى و پشتيوانىيى خىواي گەورە، لە ماوەى (۲۵-۲۸/صفر/۱۴۰۸ک بەرامبەر بە ۱۸-۲۱/ت/۱۹۸۷ز)دا، يەكەم كۆنگرەى جيهانى بۆ (ئىعجازى زانستى لە قورئان و سوننەت)دا) لە شارى (ئىسلامئاباد)ى پاكستان بەسترا.

بە چاودىرىيى ھاوبەشىيى ھەريەك لە:

- زانكۆى ئىسلامىي جيهانى لە ئىسلامئاباد
- دەستەى ئىعجازى زانستى لە قورئان و سوننەت، كە بارەگاگەى لە مەككەى پىرۆزە.

- رابىطەى جيهانى ئىسلامى، كە ھەر لە مەككەى پىرۆزە.

شاىيانى باسە ۲۲۸ زانا بەشدارىيان لەم كۆنگرەيەدا كرد، كە لە ۵۲ دەولەتى جيهانەو ھەتايون، ھەروەھا ۱۶۰ چاودىرىش ئامادە بوون.

لە كۆنگرەكەدا ۷۸ تويژىنەو ھى زانستى لە ۱۵ پىسپۆرىيى زانستى جۆراوجۆردا پيشكەش كران، كە لە نيوانى ئەو ۵۰۰ تويژىنەو ھى ھەلبژىردرايوون، كە لە ھەموو ناوچەكانى جيهانەو ھەگەيشتبوونە دەستى ليژنەى رىكخەرى كۆنگرەكە.

تويژىنەو ھەكان لە ۶ دانىشتنى گشتىدا و شانبەشانى چەند دانىشتنىكى كارى تايبەتمەنددا تاووتويى كران و گفتوگويان لە بارەو ھە كرا.

ھاوكات ۶ لە تويژىنەو ھەكان و ھەلا نران، لەبەر ئەو ھى خاوەنەكانيان لەوئى نەبوون بۆ پيشكەشكردنى.

واتاى ئىعجازى زانستىيىش ئەو ھى كە: دۆزىنەو ھە زانستىيە نوئيەكان، كە بەتەواوى سەلمىنراون و جيگىر بوون؛ ئەو راستىيانە دەچەسپىنن، كە لە قورئانى

^۱ لەبەر گرنگى ئەم راسپاردانەى لەم كۆنگرەيەى كە ئەم تويژىنەوانەى تىدا پيشكەشكارون ئەمەش خراو ھە سەر ئەم پەرتوكەكە.

پیرۆز و سوننه تی پاک و پاراودا هاتون، ئەمەش بە چەندین بەلگە ی
حاشاھەلنەگر و دنیاییبەخس، کە پسیۆران لەسەریان پینک هاتون و یەک دەنگن.
ئامانجیش لە سازدانی لیکۆلینەو و توێژینەو و بەرە ی ئیججازی زانستییەو و
ئەو ھە ی:

- راستگویی پیغەمبەر (محەمەد - دروودی خوی لەسەر) بسەلمیئت بۆ
کەسانی بیروا و بۆیان دەربخات، کە ئەو راستگۆ بوو لە گە یاندنی ئەو نیگایەدا
کە ھیناویە تی.
- ھەروەھا دەبیته مایە ی زیادبوونی باوەر و بەھیزبوونی دنیایی لە دلی
باوەر داراندا.

• ھەروەھا شتە سەرسۆرھین و نھینیەکانی نیو نیگایان بۆ ئاشکرا دەکات
و یارمەتیان دەدات بۆ ئەو ی لە ھیکمەتەکانی تیگەن و لە مانا وردەکانی حالی
بن.

ئیججازی زانستی پشت بە راستییە جیگیر و چەسپاوەکان دەبەستیت نەو وەک
بە گریمانە و بیردۆزەکان، ئەو راستییانەش بە بەلگە ی یەکلاکەرەو سەلماون و
ھەموو پسیۆرانیش شایەتی تەواوی و دروستییان بۆ دەدەن.

ھەروەھا پیویستە دەقیکی قورئان یان سوننەت واتای راستییە زانستییەکە
بەخشیت و بە رینگە یەک لە رینگەکانی لیکدانەو و شەری ئامازە ی بۆ بکات،
بەگوێرە ی ریزمان و مەبەستەکانی شەرع و بنچینەکانی تەفسیر.

ئەگەر هاتوو ئەو مەسەلە ی وەک راستییەکی زانستی باس دەکرت لە
ھەموو واتاکانی دەقەکە بەدەر بوو؛ ئەوا ھەرگیز ئەو مەسەلە ی ناچیتە
چوارچۆی راستییەو، نە لە واقعدا و نە لە خودی شتەکە خۆشیدا.

ھەروەھا پیویستە توێژەر لە بواری ئیججازی زانستی لە قورئان و سوننەتدا
یەکیک بیت لەو زانایانە ی شایەتی کارامە یی زانستی لە بواری پسیۆری خۆیدا بۆ
درابیت و لە گەل ئەمەشدا توانای تیگە یشتنی دەقە شەریعیەکانی ھەبیت لە

سه‌رچاوه‌کانی خوځیه‌وه، هه‌روه‌ها بتوانیت به‌پیی ریزمان و بنچینه‌کانی ته‌فسیر واتا و ماناکان له ده‌قه‌کانه‌وه بدوژیتته‌وه و ده‌ریان‌به‌نیت.

بۆ ئه‌و مه‌سه‌له و بابه‌تانه‌ش، که له‌لای ئه‌و ږووی ئی‌عجازه‌که تیندا شاراو‌یه، پیوسته ږاویتز به تایبه‌تمه‌ندانی زانسته‌شهرعییه‌کان بکات.

وه‌هاش به باش ده‌زانریت که تویتزینه‌وه‌کانی ئی‌عجازی زانستی له‌لایه‌ن چه‌ندین ده‌سته و لیژنه‌ی کارکردنی تایبه‌تمه‌نده‌وه ئه‌نجام بدرین، که که‌سانی پسپۆر و شاره‌زا له هه‌ردوو بواری بوونه‌وهر و بواره‌شهرعییه‌که‌شه‌وه له‌خو بگرن و به‌هه‌ماهه‌نگی هه‌موویان ئه‌و کاره ئه‌نجام بدریت.

به‌م جوړه لیژنه‌کانی پسپۆری و ده‌سته‌کانی کارکردن، که زانایانی ته‌فسیر و زانایانی بوونه‌وهریشیان له خویندا کو کردووه‌ته‌وه؛ به‌رده‌وام بن له ئاماده‌کردنی تویتزینه‌وه‌کان و سازدانی لیکو‌لینه‌وه‌کان له بواری ئی‌عجازی زانستیدا، تا ئه‌و کاته‌ی دامه‌زراوه‌ی فیرکاری تایبه‌ت داده‌م‌زریت، که که‌سانیکی زانا (به واتا‌کانی نیگا و به راستییه‌کانی زانست) ی لیه‌وه‌ر‌ب‌چیت.

ږاسپارده‌کانی کو‌نگره‌که:

ږاسپارده‌ی یه‌که‌م: خویندنی بابه‌تی ئی‌عجازی زانستی له زانکو‌کاندا:

کو‌نگره، زانکو و دامه‌زراوه فیرکارییه‌کان ږاده‌سپیریت به‌وه‌ی له به‌رنامه‌کانی خویندنیاندا بایه‌خ بدن به مه‌سه‌له‌کانی ئی‌عجازی زانستی له قورئان و سوننه‌تدا، هه‌روه‌ها کار بکه‌ن بۆ ئاماده‌کردن و وتنه‌وه‌ی مادده‌یه‌کی نوئ له هه‌موو کو‌لیژ و په‌یمانگه‌یه‌کدا، که ئه‌م مادده‌یه ته‌رخان بکریت بۆ خویندنی بابه‌تی ئی‌عجازی زانستی له‌و ئایه‌ت و فه‌رموودانه‌دا، که ده‌چنه چوارچیوه‌ی پسپۆری هه‌ریه‌ک له‌و کو‌لیژانه یان په‌یمانگایانه‌وه.

ئه‌مه‌ش له پیناو گریدان و به‌یه‌که‌وه‌به‌ستنی راستییه‌کانی زانست له‌گه‌ل نیگای خواییدا، به مه‌به‌ستی قوول‌کردنه‌وه‌ی باوه‌ر و به‌هیزکردنی دل‌نیایی له دلی خویندکاراندا.

پاسپاردهی دووهم: ئاماده کردنی تهفسیریکی ئاسان:

پاسپاردهی کۆنگره بۆ (دهستهی ئیججازی زانستی له قورئان و سوننه تدا)، ئهوهیه، که به هاوکاری و پیکهستن له نیوان زانکۆکان و ناوهندهکانی توێژینهوه و دهسته و پیکهراوه ئیسلامیهکان له ولاتانی ئیسلامیدا؛ ههولێ ئهوه بدن تهفسیریکی ئاسان بۆ قورئانی پیروژ ئاماده بکن، که به شیوهیهکی تایبهتی گرنگی و بایهخ بدات بهو ئایهتانهی دهربارهی بوونهوهر هاتوون.

پاسپاردهی سێیهم: وهرگیرانی ماناکانی قورئانی پیروژ:

ههروهها پاسپاردهیهکی تری کۆنگره بۆ (دهستهی ئیججازی زانستی له قورئان و سوننه تدا) ئهوهیه، که به هاوکاری و ههماهنگی له نیوان زانکۆکان و ناوهندهکانی توێژینهوه و پیکهراوه ئیسلامیهکاندا، ههولێ ئهوه بدن وهرگیرانیکی ورد بۆ ماناکانی قورئانی پیروژ ئاماده بکن.

هاوکات پوونکردنهوهی تیروتهسهلی تیا بنووسریت سهبارت بهو ئایهتانهی دهربارهی بوونهوهرن، ئەمەش بۆ ئەوهی بێتە یاریدهدەریک بۆ توێژەرانی غهیری عهزب له بواری ئیججازی زانستی له قورئاندا.

پاسپاردهی چوارهم: بلاوکردنهوهی گوڤاریکی زانستی:

کۆنگره، (دهستهی ئیججازی زانستی) رادهسپیریت به دهرکردنی گوڤاریکی زانستی خاوهن ئاستیکی جیهانیی بالا به ههردوو زمانی عهزبی و ئینگلیزی، که بایهخ بدات به بلاوکردنهوهی توێژینهوه تایبهتمهندهکانی بواری ئیججازی زانستی له قورئان و سوننه تدا، دوای پێیدان بهو توێژینهوانه له لایهن پسیپۆرانی زانسته ئیسلامیهکان و زانستهکانی بوونهوهرهوه.

پاسپاردهی پینجهم: هاندانی توێژینهوهکانی ئیججاز:

پاسپاردهی کۆنگره بۆ زانکۆکان و ناوهندهکانی توێژینهوه له ولاتانی ئیسلامیدا، ئهوهیه، که هانی توێژینهوه و لیکۆلینهوهکانی بواری ئیججازی زانستی

له قورئان و سوننه‌دا بدن و دهرفته‌ی خویندن بۆ قوتابییانی خویندنه بالاکان
ته‌رخان بکه‌ن و خه‌لاتی دارایی بۆ غه‌یری قوتابییانیش له تو‌یژه‌رانی ئەم بواره
دابین بکه‌ن.

راسپارده‌ی شه‌شه‌م: ناوه‌نده‌کانی تو‌یژه‌وه‌ی ئی‌عجازی زانستی:

راسپارده‌ی کۆنگره‌ بۆ زانکۆکان و دامه‌زاروه‌ زانستیه‌کان و ده‌سته و
پێکخراوه‌ هه‌لسوورپاوه‌کانی بواری بانگه‌وازی ئیسلامی له جیهانی ئیسلامیدا،
ئه‌وه‌یه: ناوه‌ندی تایبه‌تمه‌ند بۆ تو‌یژه‌وه‌کانی ئی‌عجازی زانستی له قورئان و
سوننه‌دا دامه‌زرین، هه‌روه‌ها زانکۆی ئیسلامی جیهانی له ئیسلام‌ئاباد
پاده‌سپیریت به‌وه‌ی ده‌ستپێشکهری بکات بۆ دامه‌زراندنی یه‌که‌م ناوه‌ند بۆ ئەم
مه‌به‌سته.

راسپارده‌ی چه‌وته‌م: پشتگیری دارایی بۆ ده‌سته‌ی ئی‌عجازی زانستی:

کۆنگره‌ داوا له حکومه‌ته‌کان و ده‌سته و دامه‌زاروه‌ داراییه‌کان و
سه‌رمایه‌گوزارانی و لاتانی ئیسلامی ده‌کات که یارمه‌تی دارایی پێشکesh بکه‌ن به
ده‌سته‌ی ئی‌عجازی زانستی، هه‌روه‌ها به‌و ناوه‌ند و مه‌له‌به‌ندی تو‌یژه‌وه‌وانه‌ش که
ده‌زگا دایانده‌مه‌زرینیت، تاوه‌کو بتوانیت چالاکیه‌کانی خۆی هه‌لسوورپینیت و ئەو
ئامانجانه‌ به‌دی به‌ینیت، که له پیناویدا دامه‌زاروه، له نمونه‌ی: سازدانی کۆنگره‌ و
کۆر و کۆبوونه‌وه‌کانی تو‌یژه‌وه‌ و ئاماده‌کردنی ئەو تو‌یژه‌وه‌ و لیکۆلینه‌وانه‌ی
ده‌بئه‌مایه‌ی قوولکرده‌وه‌ و پته‌وکردنی باوه‌ر و به‌هیزکردنی دلناییی له دلی
باوه‌رداراندا، هه‌روه‌ها که‌سانی نامسوولمانیش به‌ زمانی سه‌رده‌م بانگ ده‌که‌ن، که
زمانی زانسته و ئەوان له بواری وه‌رگرنتی باوه‌ردا یه‌کلاکه‌ره‌وه‌یه و پێی رازین.
ئه‌مه‌ش بۆ ئەوه‌ی هه‌لسوورپاوانی ده‌سته‌ی ئی‌عجاز هه‌ستن به‌به‌جیگه‌یاندنی ئه‌رکی
سه‌رشانی نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام له بواری راگه‌یاندنی بانگه‌وازی ئیسلام به‌ به‌لگه‌ و
نیشانه‌ی سه‌لمینراوه‌وه.

راسپاردەى ھەشتەم: بانگەواز بۇ ئەنجامدانى تويژىنەۋەى زانستىي رەسەن:

راسپاردەىكى ترى كۆنگرە بۇ دەستەى ئىعجازى زانستى و لايەنەكانى تىرىش ئەۋەى، گرنگى بىدەن بە سازدانى كۆرى تايىبەتمەند و كۆبوونەۋەى جۇراۋجۇر بۇ تويژىنەۋەى و بايەخ بىدەن بە پىكھىنانى چەندىن دەستەى كاركردن و لىژنەى پسپۇرى، ئەمەش لە پىناۋ پەرەپىدانى تويژىنەۋەىكان لە بوارى ئىعجازى زانستىدا و دانانى نەخشەىكى تىروتهسەل بۇ ئەم مەبەستە و بلاۋكردەۋەى و دابەشكردى ئەم نەخشەى بەسەر زانكۆكان و مەلبەندەكانى تويژىنەۋەى ناۋەۋەى و دەرەۋەى و لاتانى ئىسلامىدا، ۋەك رىخۇشكردىك بۇ سازدانى كۆنگرەى خولى، كە ئەم تويژىنەۋەى نوپىانەى تىدا بخرىتە رۋو.

راسپاردەى نۆپەم: تويژىنەۋەى زانستىيەكان و دۆزىنەۋەى نوپىەكان:

كۆنگرە، زانكۆ و ناۋەندەكانى تويژىنەۋەى و لاتانى ئىسلامى و زانايانى مسولمان لە جىھاندا بانگھىشت دەكات بۇ ھاۋكارى كرىن لە پىناۋ ئامادەكردى نەخشەىكى تىروتهسەل بۇ تويژىنەۋەى لە بوارە زانستىيە ھەمەجۇرەكاندا و پاشان كاركردن بۇ جىبەجىكردى نەخشەكە بە ھاۋكارى و ھەماھەنگى ھەردوولايان. ئەمەش ۋەك بەدەمەۋەچوونىك بۇ قورئانى پىرۇز، كە مسولمانان بانگھىشت دەكات بۇ گەپان و رۋانىن و وردبوونەۋەى لە نىشانەكانى خۋاى گەۋرە لە ئاسۋكانى بوونەۋەر و لە خودى مرقۇدا، بە مەبەستى دۆزىنەۋەى راستىيە زانستىيەكان و پىساكانى بوونەۋەر و بەكارھىتانيان لە دەستەبەركردى رىگەكانى بەھىزى و ھۆكارەكانى سەبەرزى بۇ مسولمانان، تاۋەكو پزگارىان بىت لە پاشكۆپەتىي بۇ غەبرى خۇيان لە بوارى زانستەكان و تەكنەلۇژىادا.

ھەرۋەھا كۆنگرە ئامۇژگارىي حكومەتە ئىسلامىيەكان دەكات بۇ گرتنەبەرى چەند ھەنگاۋىكى زانستىي گونجاۋ، بە مەبەستى پاكىشانى ئەۋ عەقلە ئىسلامىيانەى كۆچيان كرىۋە بۇ ھەندەران تاۋەكو بەشدارى بكن لە پەرەپىدان و پىشخستنى كۆمەلگەكانى خۇياندا.

ههروههها كۆنگره ئامۆژگاریی دهزگا و دامهزراوه داراییهكان و سهرمایهگوزاران دهكات بهوهی بهشدارى بکهن له دهستگیرۆیی ئهوه پرۆژهی تووژینهوانهدا که زانکۆکان و ناوهندهکانی تووژینهوه و تاکهکهسهکان ئهنجامی دهن.

راسپاردهی دهیهم: بلاوکردنهوهی تووژینهوهکانی کۆنگرهکه و راگهیاندنی ئهجامهکانی:

کۆنگره، دهستهی ئیججازی زانستی رادهسپیریت بهوهی، که تووژینهوهکانی ئهم کۆنگرهیه، دواى پیاچوونهوهیان لهبهر پۆشنایی ئهوه گفتوگو و تاووتووێکردنانهی له دانیشتنهکانی کۆنگرهدا ئهجام دراوان، لهگهڵ راپۆرت و راسپاردهکانی کۆنگرهدا، به ههردوو زمانی عهرهبی و ئینگلیزی بلاو بکاتهوه. ههروهها به مهبهستی بهدیهینانی ئامانجی تووژینهوهکان، ههول بدهات له بواری بانگهوازدا بۆ ئیسلام سوود له ئهجامهکانیان وهربگیریت. لهم بوارهشدا پشت ببهستیت به ئامرازه تهکنیکیهکانی سهردهم له روى دهرهینان و خستنه رهودا، ههروهها هۆکاره نوویهکانی راگهیاندن له بواری کارتیکردن و قایلکردندا بهکار بهینیت.

ههروهها راسپاردیهکی تری کۆنگره بۆ دهستهی ئیججاز ئهوهیه، زنجیره وتاریک ئاماده بکات، که له زانکۆ و پهیمانگهکاندا پیشکesh بکړین و داوا لهو زانایانه بکات، که بایهخ بهم بابته دهن بۆ ئهوهی ئهوان ئهوتاران به پیشکesh بکهن.

هاوکات بانگههێشتی رۆژنامهکان و هۆیهکانی راگهیاندن له ولاتانی ئیسلامیدا بکات بۆ بهشداریکردن، به دانانی بهرنامه و بلاوکردنهوهی نووسین و وتار لهم بوارهدا.

سەنتەرى زەھاۋى
بۇ لىكۆلېنەۋەى شېخىرىس

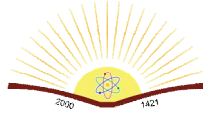
سەنتەرى زەھاۋى بۇ لىكۆلېنەۋەى فېكرىسى

سەنتەرىكى كوردستانى ناكومى ناسياسىيە، گرنگى دەدات بە توۋزىنەۋە و تاوتوۋىكردىنى پرسە ھزرىيە بنەرەتتېيەكان بۇ دووبارە ھېئانەگۆى دەق و تېكىستە پېرۆزە كان و چۆنىەتى دابەزاندىنى چەمكە مەعرىفى و بەبايەخەكانى ئىسلام لە بوارە جياۋازە كانى سەردەمدا. لە سۆنگەى ئەۋەۋە كە ھزر و بېرى رەسەن و قوۋل بنچىنەى تىگە يىشتنى راست و دروستە بۇ دەقەكانى قورئان و سوننەت و دەستەبەرى لىكدانەۋەى گونجاۋە بۇيان.

سەنتەر ھەۋلى رەخساندىنى كەشۋەھۋاى گونجاۋ دەدات بۇ كارابونى عەقل و بېر و پانانى ھزرىي، لەم پېئاۋەدا سەنتەر ھەردوۋ سەرچاۋەى قورئانى پېرۆز و فەرموۋدەى بەرز و بەرپىز بە بەكارھېئاننى ئامرازى زانستە ئىسلامىيەكان و زانستەكۆمەلايەتى و سروسىتېيەكان دەكاتە بنەماى كارەكانى.

بوارەكانى كاركردن:

- نووسىن بە قەلەمى خۇمالىي نووسەرانى كورد و بېرمەندان.
- ۋەرگېران لە زمانە جياۋازەكانەۋە بۇ زمانى كوردىي، لە پېئاۋ دەۋلەمەندكردىنى كلتورى كوردىيدا.
- بەستنى كۆنگرەى زانستى و كۆر و سازدانى سىمىنار لە لايەن خاۋەن بېر و ئەكادىميانەۋە.
- خولى راھىئان و ۆركشۆپ لە لايەن كەسانى پىسپۆر و خاۋەن بېروانامەى زانكۆيىەۋە .
- ھاۋكارىيكردىنى دامودەزگا و دامەزراۋە ئەكادىميەكان و زانكۆكان لە پېئاۋ پەرەپېئدانى ئاستى زانستىي.

ناوهندی کوردستان بۆ ئیججازی زانستی له قورئان و سوننه‌تدا

- (ناوهندی کوردستان بۆ ئیججازی زانستی له قورئان و سوننه‌تدا) وهک یه‌که‌مین ناوه‌نده له بواری ئیججازی قورئان و سوننه‌تدا له‌سه‌ر ئاستی هه‌ریمی کوردستان و عیراق، که سه‌ره‌تای کارکردنی ده‌گه‌رێته‌وه بۆ ساڵی ۲۰۰۱ که به‌ فه‌رمی وهک ناوه‌ندیکی زانستی له‌لایه‌ن حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستانه‌وه مۆله‌تی کارکردنی پیندراوه و، تا ئیستا خزمه‌ت به‌ چین و توێژه جیا‌جیاکان ده‌کات.

- ناوه‌ند خاوه‌نی ده‌یان کادر و پسپۆره له‌ پزیشک، ئە‌ندازیار، کارگێری، یاساناس، مامۆستایانی زانکۆ که له‌ بواره جیا‌وازه‌کانی ناوه‌ندا کار ده‌کهن.

- ناوه‌ند گۆڤاری وه‌رزینی هه‌یف ده‌رده‌کات که گۆڤاریکی سه‌ره‌خۆی بواری ئیججازی زانستیه‌ی، تا ئیستا ده‌یان ژماره‌ی که‌وتۆته به‌رده‌ست بینه‌رانی و، گه‌لی توێژینه‌وه‌ی زانستی و ئیمانی تیندا بلأو‌کراوه‌ته. هه‌روه‌ها بلأو‌کردنه‌وه‌ی کتیب و نامیلکه‌ی ئیججازی زانستی یه‌کیکی دیکه‌یه له‌ بواره‌کانی کار و چالاکیی ناوه‌ند.

- پینگی ناوه‌ند له‌ ئە‌نته‌رنی‌تدا چه‌ندین بابه‌تی له‌ بواری ئیججازی قورئان و سوننه‌ت له‌ خۆگرتوه. هه‌روه‌ها ناوه‌ند خاوه‌نی چه‌ند په‌یجیکی فه‌رمیی خۆیه‌تی له‌ سۆشیال میدیادا به‌ زمانی کوردی و عه‌ره‌بی و فارسی و ئینگلیزی.

- له‌ چالاکیه‌کانی ناوه‌ند پینشکه‌شکردنی ده‌یان سیمینار، کۆپو کۆپه‌ندی زانستی، خولی زانستی، بیستراو، بینه‌راوه له‌ بواره جیا‌جیاکانی ئیججازی زانستیدا. چه‌ند کۆپه‌ندیکی زانستی له‌ شاره‌کانی که‌رکوک و سلیمانی ئە‌نجام داوه، که دواترینیان یه‌که‌مین سیمپۆزیۆمی هاوبه‌شی ناوه‌ند بوو له‌گه‌ل (کۆلیجی زانسته ئیسلامیه‌کان- زانکۆی سلیمانی) له‌ ژیر ناوینیشانی (ئیججازی زانستی له‌ قورئان و سوننه‌تدا، پێوه‌ر و کاریه‌رییه‌کان) له‌ ۲۰۱۹/۴/۱۳ که تیایدا نۆ بابه‌تی زانستی به‌ ئاماده‌بوونی ۲۰۰ که‌سی ئە‌کادیمی و زانا و رۆشنییر له‌ هۆلی مامۆستا نه‌شئه‌ت له‌ بینای ناوه‌ند له‌ سلیمانی پینشکه‌ش کرا.

- "ناوه‌ندی کوردستان بۆ ئیججازی زانستی له‌ قورئان و سوننه‌تدا" ناوه‌ندیکه بۆ خزمه‌ت به‌ بواری زانستی و ئیمانی له‌ کوردستاندا و هه‌میشه‌ ده‌رگای والا‌یه بۆ هه‌ر که‌سێک توانایه‌کی له‌ بواری ئیججازی قورئان و سوننه‌تدا هه‌بیت و بیه‌ویت له‌م بواره‌دا پینشکه‌شی بکات.